

L'Echec

Johann Hermann Zukertort
7 september 1842 - 20 juni 1888

Terugblik op het seizoen 2016/2017

Jaaroverzicht over het seizoen 2016/2017 van de schaakvereniging Zukertort/Amstelveen, aangesloten bij de Schaakbond Groot-Amsterdam, met drie teams in de KNSB-competitie en twee teams in de SGA-competitie. De speelzaal is gevestigd in het Go Cultural Centre, Schokland 14 te Amstelveen (tel. 020-6473981). Speelavond op vrijdag vanaf 20.00 uur.

Colofon

Voorzitter:	Michiel Harmsen	0294-483132	voorzitter@zukertortamstelveen.nl
Secretaris:	Jeroen Schoonackers	06-15411056	secretaris@zukertortamstelveen.nl
Penningmeester:	Bram ter Schegget	06-41183153	penningmeester@zukertortamstelveen.nl
Intern wedstrijdleider:	Joël de Vries	06-22645283	kandidaten@zukertortamstelveen.nl
Extern wedstrijdleider:	Gijs IJzermans	06-46162540	ExternWL@zukertortamstelveen.nl
Webmaster:	Eric Roosendaal	020-6648753	info@zukertortamstelveen.nl
Jeugdleider:	Danny Kool	06-13528033	jeugdleider@zukertortamstelveen.nl

Website <http://www.zukertortamstelveen.nl/>

Inhoudsopgave

3	Externe competitie	Diverse verslaggevers
49	KNSB-cup	Eric Roosendaal
49	SGA-cup	Diverse verslaggevers
52	Schaakfilms in Amsterdam!	Dirk Goes
54	SGA Snelschaakkampioenschap 2016	Dirk Goes
55	25 vragen aan	Bram ter Schegget
57	Het Nederlands Kampioenschap schaken	Dirk Goes
58	In Memoriam: Willem van der Horst	Wouter Simonis
62	Kort nieuws	Dirk Goes
66	Hing Ting Lai opnieuw Amstelveens Open Snelschaakkampioen!	Eric Roosendaal
68	Computerhumor	Dirk Goes
69	25 vragen aan	Gijs IJzermans
70	Tex	Dirk Goes
71	Jacques Davidson, beroepsschaker	Dirk Goes
77	25 vragen aan	Jeroen Schoonackers
79	"Vervloekten en leugenaars, het spel is uit!"	Dirk Goes
80	25 vragen aan	Michiel Harmsen
83	SGA rapid	Dirk Goes
84	Van oude schakers, de dingen die voorbij gaan	Dirk Goes
86	Het gebruik van stimulerende middelen in de schaaksport	Dirk Goes
87	Het rookdebat in de schaakwereld	Dirk Goes
88	Schaken tegen de beer	Dirk Goes
89	Greco de Calabriër	Dirk Goes
90	Roel Boomstra wereldkampioen dammen!	Dirk Goes
91	Zukertorters in Riga en verder	Florian Jacobs

DE \ SPELD

Uw Vaste Prik voor Betrouwbaar Nieuws

Pion op d2 hekelt hiërarchie op schaakbord

Schaakstuk kritisch op ongekozen koning en hokjesdenken

8 mei 2017 door Jop Eikelboom en Diederik Smit

De pion op d2 wil een einde maken aan de beklemmende hiërarchie op het schaakbord. Hij denkt dat het voor iedereen beter is als de huidige machtsstructuren omver worden geworpen.

“Alle macht is in de handen van een ongekozen koning en een koningin. Samen met een stel ivoren torens maken zij de dienst uit. Ze stellen zich verdekt op en denken alleen aan hun eigen hachje. Voor hen zijn we nog minder dan paarden. Als pionnen worden we al eeuwen naar de slachtbank geleid. Er wordt een spelletje met ons gespeeld.”

Het gevolg is een groot gebrek aan motivatie, betoogt de pion. “Als pion kom je amper vooruit en heb je geen enkele mogelijkheid om je te ontwikkelen. Of je moet helemaal naar de andere kant van het schaakbord lopen, maar dat wordt nergens aangemoedigd. Bovendien, als het misgaat is er nul financiële compensatie voor de nabestaanden. Nul.”

De pion op d2 pleit voor een revolutie: “Kijk naar het basketbal, daar experimenteren ze al veel langer met gelijkwaardigheid. Helaas is het schaken een conservatief wereldje. We zitten vast in hokjesdenken, iedereen denkt veel te zwart-wit.”

Het schaakstuk pleit voor het openbreken van de bestaande structuren. “Als pionier op dit gebied besef ik dat deze processen meestal heel langzaam gaan. Vaak is het een kwestie van twee stappen vooruit en één opzij.”

Verslaggeving Zukertort/A 1

17 september 2016	Zukertort A/1	(2222)	-	Max Euwe 1	(2147)	8	-	2
	Jelmer Sminia	(2192)	-	Bart Konijn	(2278)	0	-	1
	Stan van Gisbergen	(2284)	-	Dinant Postma	(2156)	1	-	0
	Fitzgerald Krudde	(2319)	-	Mees van Osch	(2279)	1	-	0
	Sybolt Strating	(2294)	-	Paul Bierenbroodspot	(2066)	1	-	0
	Florian Jacobs	(2235)	-	Mariska de Mie	(2228)	½	-	½
	Tjark Vos	(2246)	-	Henk Jan Paalman	(2114)	1	-	0
	Sander Los	(2215)	-	Kambiz Sekandar	(2147)	1	-	0
	Dennis Brouwer	(2201)	-	Maarten Vinke	(2110)	1	-	0
Uw verslaggever:	Colin Stolwijk	(2112)	-	Christian Scho	(2106)	1	-	0
Eric Roosendaal	Paul-Peter Theulings	(2118)	-	Marieke Dirksen	(1989)	½	-	½

Alles zit mee voor A1

A1 heeft de laatste jaren de slechte gewoonte om met een zwakke wedstrijd te beginnen in de KNSB. De voortekenen waren ook dit jaar niet al te best. In een vooruitgespeelde partij verloor Jelmer Sminia, zodat de middag begon met een 0-1 achterstand. SG Max Euwe is een vrij solide team, dus een spannende wedstrijd leek het meest logisch. We mochten overigens ook ons charmante ex-lid Mariska de Mie weer eens binnen het clublokaal begroeten, zij speelt tegenwoordig bij Max Euwe.

Maar dit was zo'n dag dat er bij Amstelveen niets mis leek te kunnen gaan. Tjark Vos scoorde al vrij snel de gelijkmaker, waarna er twee remises vielen. Curieus genoeg waren dat de enige twee remises, en allebei vielen ze tegen de twee vrouwelijke opponenten. Paul-Peter Theulings wist de defensie van Marieke Dirksen niet te kraken, en Florian Jacobs moest nog flink zijn best doen om Mariska een halve te ontfutselen.

En daarmee was de koek voor de opponenten compleet op. Sander Los won nog voor de tijdcontrole, de anderen hadden meer tijd nodig om het punt te drukken. Colin Stolwijk was de volgende, en het was al 4-2. Dennis Brouwer liet zich een onnauwkeurigheid ontglippen, maar won alsnog via een toreneindspelletje.

Wit:	Dennis Brouwer	(2201)
Zwart:	Maarten Vinke	(2110)

1. e4 e5; 2. Pf3 Pc6; 3. Lb5 a6; 4. La4 Pf6; 5. O-O Le7; 6. Te1 b5; 7. Lb3 O-O; 8. d4 d6; 9. c3 Lg4; 10. Le3 Te8; 11. Pbd2 Lf8; 12. h3 Lh5; 13. d5 Pa5; 14. Lc2 c6; 15. b4 Pc4; 16. Pxc4 bxc4; 17. dxc6 Dc8; 18. Lg5 Te6; 19. g4?

19. La4 +/-.

19. Lg6 20. La4?

Hier was Dennis eerst 20. Lxf6 van plan, maar hij vergiste zich in de zetvolgorde. Nu staat het weer gelijk.

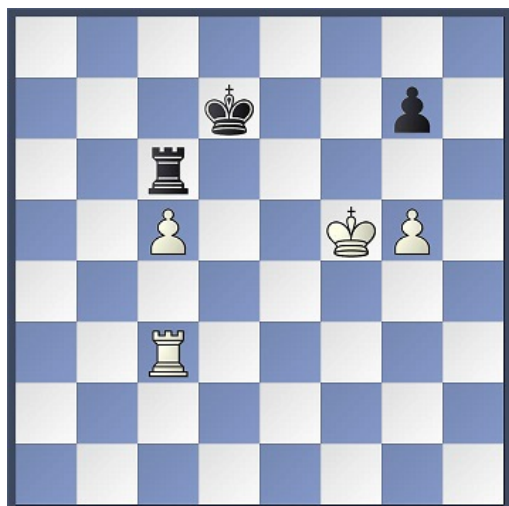
20. Pxe4; 21. Te3 h5; 22. Dd5 hxg4; 23. hxg4 Tf6!; 24. Txe4 Txf3?

24. Lxe4; 25. Dxe4 d5 -/+.

25. Le3 De6; 26. Dxe6 fxe6; 27. Txc4 d5?

27. Ld3! -/+.

28. c7 dxc4; 29. Ld7 Le4; 30. Lxe6+ Kh8; 31. c8D Txc8; 32. Lxc8 Th3; 33. f3 Lxf3; 34. Kf2 Le4; 35. Te1 Th2+; 36. Kg3 Txa2; 37. Lc5 Lxc5; 38. bxc5 Lc6; 39. Txe5 Tc2; 40. Lxa6 Txc3+; 41. Kh4 Kg8; 42. Te6 Ld5; 43. Td6 Ta3; 44. Txd5 Txa6; 45. Td4 Tc6; 46. Txc4 Kf7; 47. Kg5 Ke6; 48. Te4+ Kf7; 49. Te5 Ta6; 50. Te3 Tc6; 51. Tc3 Ke7; 52. Kf5 Kd7; 53. g5

53. g6+?

Hierna is het eindspel niet meer te houden voor zwart.

54. Ke5 Te6+; 55. Kd5 Te1; 56. Ta3 Td1+; 57. Ke5 Tf1; 58. Ta7+ Kc8; 59. Kd6 Tf5; 60. Tg7 Txg5; 61. c6 Kb8; 62. Tg8+ Ka7; 63. c7 Tf5; 64. c8D Tf6+; 65. Ke5 Tb6; 66. Da8 mat; 1-0.

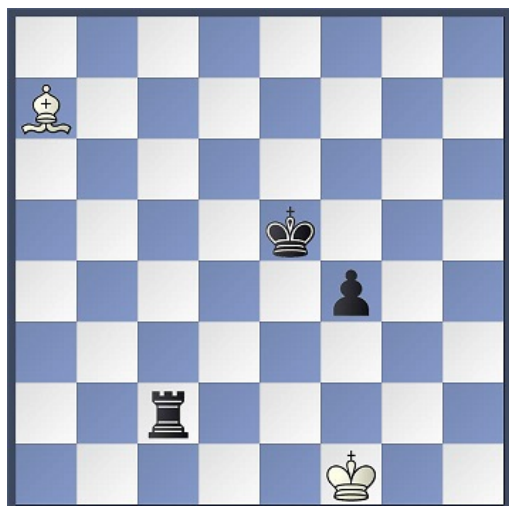
Stan van Gisbergen vlocht een kleine combinatie in de stelling en won een kwaliteit. Sybolt Strating won ergens een pion en melkte dat langzaam uit naar winst. Fitzgerald Krudde was de laatste die klaar was, al had zijn opponent al wel een tiental zetten een toren minder, zodat de uitslag in feite al een poosje bekend was.

Een knetterende 8-2 overwinning, op een tegenstander die toch zeker niet zwak is, dat geeft de burger goede moed!

8 oktober 2016	Philidor 1847	(2230)	-	Zukertort A/1	(2222)	4 - 6
	Migchiël de Jong	(2398)	-	Fitzgerald Krudde	(2319)	½ - ½
	Addy Lont	(2280)	-	Sybolt Strating	(2294)	1 - 0
	Eddie Scholl	(2272)	-	Dennis Brouwer	(2201)	1 - 0
	Tjapko Struik	(2300)	-	Stan van Gisbergen	(2284)	0 - 1
	Bas van der Lijn	(2258)	-	Florian Jacobs	(2235)	0 - 1
	Jeroen Weggen	(2203)	-	Sander Los	(2215)	½ - ½
	Jan Hania	(2152)	-	Colin Stolwijk	(2112)	0 - 1
	Jan Boersma	(2138)	-	Paul-Peter Theulings	(2118)	½ - ½
Uw verslaggever:	Auke van der Heide	(2144)	-	Jelmer Sminia	(2192)	½ - ½
Dennis Brouwer	Erik Sparenberg	(2152)	-	Tjark Vos	(2246)	0 - 1

A1 wint in Leeuwarden

Op de heenreis naar Leeuwarden, ergens op de Afsluitdijk, stelde Tjark een quizvraag: "Wat is de beoordeling van het eindspel toren en randpion tegen loper?" Het hangt er natuurlijk van af waar de randpion staat. Stan en ik wisten het wel. Als de witte pion op h5 of h6 staat, is het remise. Met de pion op h6 is dat vrij eenvoudig in te zien. Over het hoe en waarom van de h5-pion moesten we even in de denktank. Stan vertelde dat hij het een keer op het bord had gehad. In een partij in Denemarken tegen een Deense IM stond die h-pion op h4, en hoewel die partij toen afgebroken werd, speelde de IM na de hervatting vrijwillig h4-h5, waardoor het remise werd. Toevalligerwijs kreeg ik enkele uren later het eindspel toren en pion tegen goede loper op het bord, zij het nu met f-pion.

Deze stelling is verloren, maar ik speelde nog even door. Te lang, vond een teamgenoot, maar voordat ik de criticaster kon uitleggen waarom ik nog wat probeerde, stond PP al paraat met de stelling met de pion op f3 op zijn tablet: een andere remisestelling in het eindspel toren en pion tegen loper. Met de pion op f4 is het uiteraard hopeloos verloren, en de kans dat mijn tegenstander vrijwillig f3 zou spelen achtte ik vrijwel nihil: mijn tegenstander was Eddie Scholl, nationaal schaakkampioen van 1970. Enige zetten later gaf ik op. De match was toen echter al enige tijd beslist en de eindstand kwam op 6-4 in ons voordeel. Ik hoop dat de lezer van de gelegenheid gebruik maakt om die toren tegen loper-eindspelen nog eens te bekijken en te begrijpen ("Check it out you lazy folks!", zou Anish Giri zeggen).

Goed, over naar de wedstrijd. Paul-Peter was als eerste klaar. Zijn vader was hem onlangs op 91-jarige leeftijd overleden, maar PP had toch de kracht gevonden om ons te vergezellen, waarvoor alle respect. Toen zijn tegenstander in een vroeg stadium remise aanbood, was Paul-Peter hier gezien de omstandigheden wel voor in, en dat begrepen we allemaal.

Stan was de volgende. Hij voelde zich niet helemaal lekker en bood op de elfde zet remise aan met zwart in een gelijke stelling. Wat wel vaker gebeurt in zo'n situatie is dat de tegenstander bloed ruikt en op zoek gaat naar aanval. Na Lf4 en Tc1 speelde Stan g5 en kon de loper niet terug naar c1. Op e3 werd de loper afgeruild, waardoor wit met een triplepion werd opgezadeld. Wat doe je dan als witspeler? Een stuk offeren voor compensatie! Alleen was die compensatie ver te zoeken, waardoor hij feitelijk al op zet 15 verloren stond. Op de 25e zet legde de witspeler het hoofd in de schoot.

Hierna won Florian. Hij speelde een openingssysteem waarmee hij de laatste tijd vrij succesvol is, en vanaf het midden-spel speelde hij in feite "voor twee resultaten" (winst of remise). Door de tegenstander steeds meer onder druk te zetten, verbruikte deze veel tijd en rond zet 30 zat hij op zijn increment te spelen, waardoor hij uiteindelijk in een lastige stelling door de vlag ging, iets wat met het huidige speeltempo weinig meer voorkomt. Zijn tegenstander speelde met een merkwaardige roze gelukspen met roze veertjes eraan. Ik denk niet dat Florian zich eraan heeft gestoord. Het gebruik van mascottes komt volgens mij in de schaakwereld weinig voor, al hoorde ik na afloop dat er een volwassen kerel bestaat die altijd met een pinguïn naast zijn bord speelt!

Sander speelde remise in een Konings-Indisch fianchetto. De stelling was voortdurend in evenwicht. Hij zocht nog naar een manier om kansen te creëren, maar achtte dit onverantwoord, en remise was het logische gevolg. Een aangename 3-1 voorsprong dus, maar toen werd het wat onduidelijk. Fitzgerald leek op remise af te stevenen. Sybolt stond slecht, ik ook, dus alles hing af van de spelers op de laatste drie borden: Colin, Jelmer en Tjark.

Fitzgerald speelde het London-systeem tegen IM Migchiel de Jong. In het afgelopen Tata Steel-toernooi had ik me op de vrije dag voorbereid op dit systeem. Een hele vervelende middag was dat. Wat als je tegen iemand speelt die met wit alles zo superstabiël neerzet en helemaal geen risico's wil nemen? Jan Timman versloeg Fitzgerald twee jaar geleden met een dubbelfianchetto, wat volgens onze lokale Timman-imitator een uitstekende manier is om het London-systeem te bestrijden. Ik had er in Wijk aan Zee nog enkele gesprekken over, wat voor ramp dat London-systeem toch is. Ik kreeg wat tips om het te bestrijden. Iemand noemde het ook het 'Feigling'-systeem, wat in het Duits 'lafaard' betekent. Al dit negatiefs gezegd hebbende over het London-systeem is het natuurlijk niet noodzakelijk dat wit na de eerste 10 zetten een loopgravenpositie inneemt en vervolgens handenwrijvend gaat zitten kijken hoe de tegenstander *over the top* gaat of grommend in remise berust. Integendeel, Fitzgerald ging na de opening zeer ondernemend te werk met een paardoffer op e5 dat voldoende aanvalskansen bood: allerminst een Feigling dus. Migchiel moest een stuk terugofferen en wist daarmee uiteindelijk na een onnauwkeurigheid van Fitzgerald de remisehaven te bereiken.

Sybolt kreeg tegen Addy Lont een goede stelling op het bord. Heel goed, misschien gewonnen. Na het foutieve Db1?? kon wit echter middels Lxf6 en f5 zijn dame omspelen van h4 naar b4 (schaak!) en daar pion b7 onder vuur nemen. Plots waren de rollen omgedraaid, en wit maakte het op overtuigende wijze af.

Ervan uitgaande dat ik zou verliezen, draaide alles dus, zoals gezegd, om de onderste drie borden. Colin leek heel goed te staan. Hij had een koning op f5, een toren op e7, een loper op g5 en een pion op g7. De zwarte koning stond op d8. Ook als u niet weet waar de rest van de stukken staat, kunt u zich voorstellen dat wit daar heel goed staat! Maar toen ik een half uur later naar rechts keek, zag ik dat Colin nog steeds bezig was. Ging alles wel goed? Na afloop bleek dat hij het allemaal prima gespeeld had, gewonnen dus. Colin is trouwens lekker bezig de laatste tijd. In het Chrysanthem-rapidtoernooi te Heerhugowaard versloeg hij onlangs twee GM's en behaalde een TPR van in de 2500.

Ook Tjark is goed bezig de laatste tijd. Zijn rating is het afgelopen jaar behoorlijk gestegen, en van de zomer wist hij zelfs de huidige kampioen van Nederland Jorden van Foreest te verslaan, die in iets mindere stelling padoes een stuk weg-gaf. Vandaag speelde hij een 'Tjarkiaanse' partij, een term die me nog niet geheel duidelijk is. In een Najdorf met wederzijds lange rokades wist hij uiteindelijk een eindspel met een kleine kwaliteit meer te bereiken. Wit had echter een gevaarlijke h-pion, waarvoor Tjark zijn loper moest offeren. Dat moest, maar dat was ook heel goed, want de toren kon het niet bolwerken tegen de combinatie van zwarts paard en vrijpionnen. De situatie op het bord bij Tjark was lange tijd onduidelijk en toen hij won losten de nevelen zich op en ontwaarden we in de verte Vrouwe Victoria, al wapperend met een scharlaken vlag waarop in duidelijke letters 'Zukertort' geschreven stond. Ik geef toe, een wat onhandige poging om een literair verantwoord element aan dit verslag toe te voegen

Ook Jelmers lot was voor de toeschouwers lange tijd onzeker. In een strijd van paard tegen loper zag het er lastig voor hem uit, al was het duidelijk dat hij tegenkansen had. Ergens heeft hij verloren gestaan, maar zijn tegenstander greep mis en Jelmer greep zijn kans. Remise.

Einduitslag 6-4. Na afloop volgde er nog een gezellig diner in een wokrestaurant in Leeuwarden, waar we tot onze schrik vernamen dat het tweede met grote cijfers had verloren van Purmerend. Er werd deze keer zelfs gespeeld met twee lege borden, omdat er geen invallers gevonden konden worden. Een unicum in de clubgeschiedenis? Er lijken in principe genoeg spelers en invallers voor het tweede beschikbaar te zijn, dus hopelijk gaat het om een toevallige samenloop van omstandigheden (in de eerste ronde was A2 ook verzwakt) en is er geen sprake van een fundamentele crisis die dringend dient te worden opgelost.

De tweede overwinning op rij dus voor het eerste team van Zukertort. We zijn nu medekoploper in klasse 1A, samen met BSG uit Bussum en De Toren uit Arnhem. Van de tien teams in onze klasse zijn er negen behoorlijk aan elkaar gewaagd, en is er één team dat er flink bovenuit steekt: ex-hoofdklasser BSG, met gemiddeld zo'n 140 ratingpunten meer dan de rest, en een grote schare aan titelhouders in de gelederen. We treffen ze in de laatste ronde. We zijn één van de negen underdogs, alles is nog mogelijk.

5 november 2016	De Toren Arnhem 1	(2238)	-	Zukertort/A 1	(2223)	6½ - 3½
Uw verslaggever: Dennis Brouwer	Noud Lentjes	(2288)	-	Stan van Gisbergen	(2297)	1 - 0
	Bart von Meijenfeldt	(2305)	-	Fitzgerald Krudde	(2327)	½ - ½
	Willy Hendriks	(2394)	-	Sybolt Strating	(2294)	½ - ½
	Ruud Janssen	(2514)	-	Colin Stolwijk	(2138)	1 - 0
	Joost Offringa	(2318)	-	Florian Jacobs	(2249)	½ - ½
	Etienne Goudriaan	(2330)	-	Sander Los	(2222)	1 - 0
	Sebas Beumer	(2080)	-	Tjark Vos	(2215)	1 - 0
	Jeroen van Onzen	(2098)	-	Dennis Brouwer	(2192)	0 - 1
	Rik Roelofs	(2068)	-	Paul Peter Theulings	(2114)	½ - ½
	Dries Wedda	(1984)	-	Jelmer Sminia	(2183)	½ - ½

A1 verliest in Arnhem

A1 verloor zaterdag met 6½-3½ van medekoploper De Toren uit Arnhem. Een team dat een aantal sterke spelers in de gelederen heeft, waaronder GM Ruud Janssen, de IM's Etienne Goudriaan en Willy Hendriks, en oud-jeugdkampioen Bart von Meijenfeldt. Omdat Matthew voor het vierde jaar op rij liever in het tweede speelt, konden wij daar geen titelhouders tegenoverstellen, maar dit gemis konden we enigszins opvangen doordat we sterk zijn in de breedte. De verwachting was dan ook dat het van de onderste borden moest komen.

Als speler op een laag bord maak ik me voor zo'n ontmoeting echter altijd wat zorgen – zeker als zwartspeler met een klassiek repertoire – of er niet ergens in het openingslabyrint een variant zal worden aangesproken waarin wit weliswaar niets bereikt, maar die een stelling oplevert waarin veel dynamiek verdwijnt en het lastig wordt om het gevecht met de tegenstander aan te gaan. Die zorgen bleken vandaag compleet overbodig, want mijn tegenstander zette me direct het mes op de keel met een vol stukoffer in de opening. Hij speelde het Hampe-Allgaier-gambiet (1. e4 e5; 2. Pc3 Pc6; 3. f4 exf4; 4. Pf3 g5; 5. h4 g4; 6. Pg5 h6; 7. Pxf7), zo'n variant die je vijf jaar geleden eens bekeken hebt met als conclusie dat wit weinig heeft na een paar subtiele zetten van zwart. Vijf jaar later zit je jezelf dan compleet uit je comfortzone af te vragen wat die subtiele zetten ook al weer waren. Ik besloot maar tot de manoeuvre Kxf7-g6?!-h7, en omdat mijn tegenstander een tempo verspeelde met h5+ kon ik de boel consolideren. Na dameruil was het snel gedaan en om 15:00 uur was ik als eerste klaar. Niemand had toen verwacht dat dit het enige winstpunt aan Amstelveense kant zou zijn.

Iets later kwamen Sander en Etienne de analyseruimte binnengewandeld. In een stelling waar hij een fractie beter stond deed Sander zichzelf de das om met een kleine combinatie die een groot lek bevatte.

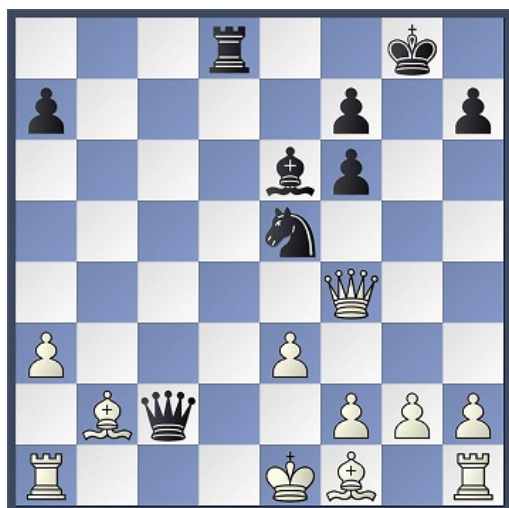
Sander heeft hier zojuist Pxd5 gespeeld, en hoe wit ook terugneemt, dat levert na Dxg5 een goede stelling op voor zwart. Etienne riposteerde echter met Pce4! Het paard op g5 staat nu gedekt, dus zwart moet nu Pd5 terugtrekken, maar tegelijkertijd dreigt wit Pxc5 gevolgd door een paardsprong naar e6 met fatale gevolgen. *Ouch!*

Een klein half uur later pakten donkere wolken zich samen boven de stelling van Tjark. Hij had lang gerokeerd in een Le3-Najdorf en moest op een gegeven moment Pxb2 toelaten. Hij had wat tegenkansen op de g-lijn, maar met de zet De5 kon zwart zowel verdedigen als aanvallen. Een fikse tegenvaller, vooral omdat Tjark de laatste tijd gewoon veel partijen wint en de verwachtingen dus hooggespannen waren: 2-1 voor de thuisploeg.

Daar stonden wel wat lichtpuntjes tegenover, maar die lichtpuntjes vervaagden in de loop van het vierde speeluur. De meest in het oog springende partij was die van Stan aan bord 1. In de opening snoepte hij met Db3xb7-b3-d1 een pion ten koste van wat ontwikkelingsvoorsprong, en later nog eentje. Het was allemaal correct van zijn kant, maar de witte koning bleef even in het centrum staan. Vervolgens offerde zwart verrassend een volle toren op b2 om de witte koning maar in het centrum te houden. Gezegd moet worden dat het bewonderenswaardig was hoe zwart de aanval levend wist te houden. Ik had het idee dat zijn initiatief elk moment als een pudding ineen kon zakken. Stan koos niet de sterkste voortzetting, maar wat hij deed was ook goed. Het kostte echter allemaal veel tijd en twee zetten voor het einde greep hij mis. Een toegelaten paard op g4 pakte vluchtveld f2 en dat zorgde plotseling voor een ondekbaar mat op d1. Mogelijk levert het de zwartspeler (ondanks dat het allemaal niet correct was) de schoonheidsprijs van de derde ronde op, spectaculair was het in ieder geval: 3-1.

Wit:	Stan van Gisbergen	(2297)
Zwart:	Noud Lentjes	(2288)
<i>Commentaar van Stan</i>		

1. d4 d5; 2. c4 c6; 3. Pc3 Pf6; 4. e3 Lf5; 5. cxd5 cxd5; 6. Db3 Pc6; 7. Dxb7 Ld7; 8. Db3 Tb8; 9. Dd1 e5; 10. dxe5 Pxe5; 11. Pge2 Dc7; 12. Pf4 Lb4; 13. Ld2 O-O; 14. a3 Ld6; 15. Pcx d5 Pxd5; 16. Pxd5 Db7; 17. Lc3 Tfd8; 18. Pf6+ gxf6; 19. Dxd6 Le6; 20. Db4 Dd5; 21. Dd4 Dc6; 22. Df4 Txb2; 23. Lxb2 Dc2

24. Db4

24. Ld4 was veiliger, zoals onder anderen Tjark en Fitz aangaven. Ik zat dan te kijken naar 24. Tb8, maar word dan uitgelachen door de engines die gewoon Dxf6 spelen en zeggen dat er geen eeuwig schaak is na 25. Tb1+; 26. Txb1 Dxb1; 27. Kd2. Een mens geeft waarschijnlijk de voorkeur aan Tjarks zet 25. Lb5, gevolgd door rokade. De engines geven 24. Pc6 na Ld4, waarna bijvoorbeeld Td1 +4 oplevert. Objectief gezien is Db4 echter niet slecht. Praktisch wel, zoals zou blijken. Het wordt (te) spannend.

24. Lg4; 25. f3

Nu was 25. f4 (+4.4) objectief iets beter. De engine geeft de niet te volgen variant 25. f4 Td3; 26. Ld4 a5 (dame weglukken) 27. Dxa5 Txd4 (nog meer materiaal investeren, twee torens achter) 28. fxe5 (28. exd4 is eeuwig schaak), en nu heeft zwart niets. De engine gaat verder met 28. fxe5 en levert de toren op d4 in voor heel veel schaakjes met +4 eindbeoordeling.

25. Td3; 26. Ld4 Lxf3

Nu is het witte voordeel geslonken tot +2.4.

27. Tg1?

Maar dan had wel h3! moeten volgen in plaats van het onmiddellijk verliezende Tg1? Na h3! volgen nog verwickelingen waar ik zeker nog ten onder had kunnen gaan met beperkte bedenktijd. 27. h3 Lxg2 dreigt Pf3 mat, toren op h1 minder belangrijk. 28. Le2 Lxh1 (in plaats van Lxh1 kan zwart ook in stijl verder gaan met 28. Txd4; 29. exd4 Pd3+; 30. Lxd3 Dxd3 volgens de engines. Dan heeft wit dame en twee torens tegen dame en loper voor zwart. Toch is het 'slechts' +3 na 31. Dd2 De4+; 32. Kf2 Lxh1. 29. Lxe5 fxe5; 30. Kf2 dreigt mat in twee met Tg1, en na 30. Td8; 31. Tg1+ Kh8; 32. Dg4 Dg6; 33. Dxg6 blijft wit een stuk voor in het eindspel.

27. Pg4; 28. Db2 Rd1+; 29. Txd1 Dxd1 mat.; 0-1.

Een spectaculaire partij waarin mijn tegenstander mij uiteindelijk voor teveel praktische problemen wist te stellen.

Nu de balans opmakend stond Jelmer wat lastig tegen een jeugdspeler die (zoals meer jeugdspelers) wel wat underrated was (1984). PP had zijn tegenstander flink teruggedrongen in een vroeg eindspel van toren en loperpaar tegen toren, loper en paard, en hier en daar nog wat pionnen. Colin had tegen Ruud Janssen verzuimd om a5 (of was het c5?) te spelen en zat nu opgescheept met een verzwakte damevleugel en een wat zwakkere loper. Het voelde een beetje als een stelling waarin zo'n GM allang weet dat hij gaat winnen, maar een toekijkende amateur niet direct ziet hoe wit de vis op het droge gaat krijgen en zwart nog wel wat kansen toedicht. Sybolt had een pion meer tegen Willy Hendriks. Niet verrassend, want die bediende zich van het Benkő-gambiet. Het leek alsof zwart te weinig compensatie had, ook verbruikte hij erg veel tijd. Florian had een ruimtevoordeeltje tegen een 2300-speler en bleef zijn tegenstander onder druk zetten. Het zag er gelijkwaardig uit, maar ik had de hoop dat de zwartspeler op een gegeven moment onder de druk zou bezwijken. Fitzgerald (de arbiter had wat problemen met het uitspreken van zijn achternaam; ik moet zelf zeggen dat ik als 11-jarige meer moeite had met zijn voornaam, die ik wel eens in het blad *Jeugdschaak* voorbij zag komen) speelde tegen Bart von Meijenfeldt een Najdorf. Beide spelers, met name Bart, verbruikten veel tijd in een stelling die voortdurend onder hoogspanning stond.

En toen ging het allemaal mis. PP verzuimde een gepend paard op e8 te winnen met de manoeuvre Tc8-d8 Ld7xe8. In plaats daarvan snackte hij met de toren een pion op b5. Vervolgens was het na loperruil waarschijnlijk handiger geweest om de torens op het bord te houden. Het eindspel van loper tegen paard had PP mogelijk ook nog kunnen winnen als hij met de koning naar de damevleugel was gesneld om zijn vrije pluspion te ondersteunen, maar hij koos ervoor om een pion op de koningsvleugel te dekken, waarna zwart het halve punt binnenhengelde. Colin bezweek vlak voor de tijdcontrole onder de grootmeesterlijke druk op de damevleugel en legde de koning om. Florian probeerde van alles, maar zijn tegenstander weerde zich uitstekend. Remise.

Jelmers tegenstander had in een dichtgeschoven Slavische stelling alle ruimte voor een soort Stonewall-attack op de koningsvleugel. Dat zag er zorgelijk uit, maar Jelmer wist het tij in tijdnood te keren. Hij kwam positioneel wat beter te staan, maar uiteindelijk bleek het niet mogelijk om die positionele factoren te verzilveren. Remise. Willy Hendriks ("Move first, think later") speelde de laatste vijftien zetten met minder dan een minuut op de increment. Zwart oefent normaal gesproken in de Benkő een licht onaangename druk uit op de a- en b-lijn, maar in de loop van de partij was de vrije a-pion van Sybolt een belangrijke troef geworden. Balancerend op de rand van de afgrond wist zwart ook na het ruilen van de dames voortdurend nieuwe dreigingen in de stelling te weven met zijn lichte stukken, terwijl Sybolt met 10 minuten meer (ook niet heel ruim in zijn tijd dus) niet het juiste plan kon vinden. Uiteindelijk werd het nog spannend of Sybolt de stelling kon houden, maar dat lukte. Gelukkig.

Fitzgerald was uiteindelijk als laatste bezig. Ook zijn tegenstander speelde de laatste 15 zetten op increment, maar wist evenals zijn buurman de tijdnoodfase glansrijk te doorstaan. Fitzgerald had een kwaliteit meer tegen twee pionnen op a2 en b3, maar dat waren gevaarlijke vrijpionnen en hij had geluk dat hij kon afwikkelen naar een eindspel met een kwaliteit minder! Toren en h-pion tegen looper en pionnen op g6 en d6. Het werd een echte marathonpartij. Uiteindelijk offerde Von Meijenfeldt op ludieke wijze zijn toren om in remise te berusten. Ik (en ik denk iedereen) had wel honger gekregen van die zeeslang van Fitzgerald, maar die werd op smakelijke wijze gestild met overvloedige vleeschotels en een lekker Grieks sausje in een lokaal Grieks restaurant.

Hopelijk kunnen we nog aansluiting vinden in de strijd om promotie. Torenhoge favoriet BSG won bijvoorbeeld slechts met minimaal verschil van Paul Keres uit Utrecht. Een misstap van hun kant is dus zeker mogelijk. Voorlopig is het tijd om onze partijen aan de engines te voeren, de wonden te likken, en ons op te maken voor de thuiswedstrijd over drie weken tegen Caissa.

26 november 2016	Zukertort/A 1	(2218)	-	Caissa 1	(2242)	3½ - 6½
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Sybolt Strating	(2294)	-	Paul van der Sterren	(2424)	0 - 1
	Florian Jacobs	(2249)	-	Hans Ree	(2314)	0 - 1
	Tjark Vos	(2215)	-	Michael Wunnink	(2248)	0 - 1
	Fitzgerald Krudde	(2327)	-	Arno Bezemer	(2326)	½ - ½
	Stan van Gisbergen	(2297)	-	Marc Overeem	(2182)	½ - ½
	Paul Peter Theulings	(2114)	-	Enrico Vroombout	(2162)	0 - 1
	Dennis Brouwer	(2192)	-	Rogier van Arkel	(2176)	0 - 1
	Jelmer Sminia	(2183)	-	Jack Blanchard	(2195)	½ - ½
	Sander Los	(2222)	-	Rob Witt	(2195)	1 - 0
	Joël de Vries	(2084)	-	Alje Hovenga	(2194)	1 - 0

Kop van Caissa te sterk voor A1

Aan de lagere borden zou het allemaal wel gaan met A1, maar aan de twee kopborden van Caissa zitten de laatste jaren twee grootheden uit het verleden: Paul van der Sterren en Hans Ree. Florian Jacobs mocht het tegen Ree opnemen maar beleefde daar na een fout in de opening weinig plezier aan. Bij Fitzgerald Krudde en Stan van Gisbergen werden remises genoteerd. Het was Joël de Vries die de vroege achterstand ongedaan maakte met een gestroomlijnde zege: de tegenstander klemzetten, de eigen stukken goed neerzetten, en ten slotte een matcombinatie vinden.

De overige zes partijen duurden allemaal tot ruim na de tijdcontrole, maar reeds rond zet 40 werd duidelijk dat het misging. Sander Los ging weliswaar winnen, maar alle andere vijf borden stonden slecht. Sander had overigens wel een fraaie zege. Wit moest al snel een stuk geven, het stuk werd een toren, waarna wit zowaar nog matdreigingen wist te vinden. Sander deed niet moeilijk, offerde zijn dame en met toren, paard en looper werd een vrijpion naar voren gedirigeerd tot promotie.

Maar aan de andere vijf borden was het dus Caissa dat heerste. Dennis Brouwer had een wat onoverzichtelijke stelling. Kansrijk wellicht, totdat wit handig een paar pionnen en de partij won. Tjark Vos raakte een kwaliteit kwijt, waarna bovendien bleek dat zijn paard geen fatsoenlijk veld kon vinden. Paul-Peter Theulings kwam ook al een kwaliteit achter. Toen zwart binnenkwam met toren en dame was er geen houden meer aan. Daarmee was het 5-3 en was de match definitief verloren.

Op de twee resterende borden knokten Jelmer Sminia en Sybolt Strating voor hun halfjes. Jelmer was eerder in de partij wat optimistisch geweest, en in een eindspel met dames en paarden moest hij tot tweemaal toe een zwarte vrijpion op b2 onschadelijk maken voordat de vrede werd getekend. Sybolt zat in een lastig toreneindspel tegen Paul van der Sterren. Paul had een winnende voortzetting maar vond die niet, zodat Sybolt remise in handen had. Twintig zetten lang speelde hij nauwkeurig, maar op zet 86, bij de allerlaatste hindernis, ontglipte hem toch nog een vingerfout en moest hij helaas alsnog buigen. Een 3½-6½ nederlaag dus, die niet echt onverdiend was. A1 valt daarmee terug naar de middenmoot met 4 uit 4.

17 december 2016	SSC 1922 1	(2129)	-	Zukertort/A 1	(2191)	4½ - 5½
Uw verslaggever: Tjark Vos	Reynir Helgason	(2334)	-	Sybolt Strating	(2294)	0 - 1
	Eric de Haan	(2317)	-	Fitzgerald Krudde	(2327)	½ - ½
	Roderick Loeber	(2160)	-	Florian Jacobs	(2249)	½ - ½
	Gerrit Meine Muis	(2140)	-	Sander Los	(2222)	1 - 0
	Jos Nooijen	(2108)	-	Dennis Brouwer	(2192)	0 - 1
	Carl Wustefeld	(2261)	-	Tjark Vos	(2215)	1 - 0
	Ashley Krishnasing	(2087)	-	Colin Stolwijk	(2138)	0 - 1
	Max Viergever	(2069)	-	Jelmer Sminia	(2183)	½ - ½
	Anton Visser	(1858)	-	Olav Lucas	(1976)	1 - 0
	René Buisman	(1957)	-	Paul-Peter Theulings	(2114)	0 - 1

A1 wint op het nippertje van Soest

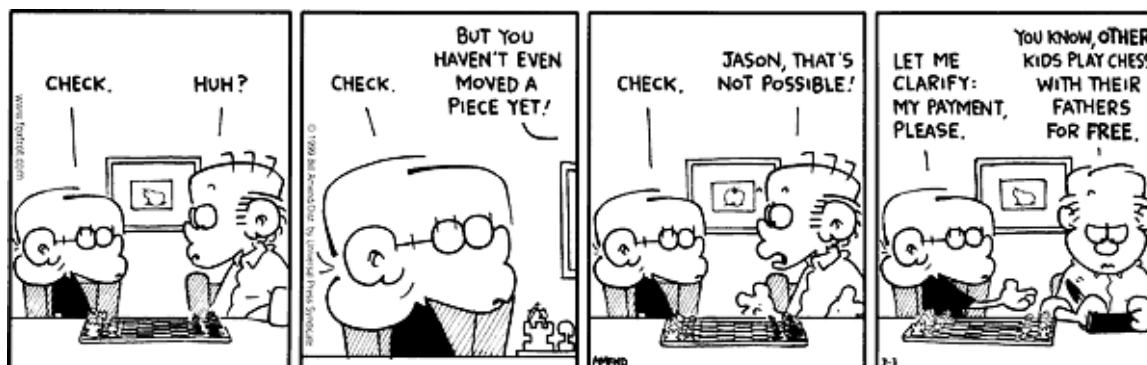
A1 is dit seizoen begonnen met twee overwinningen, die werden opgevolgd door twee nederlagen. We speelden in de vijfde ronde tegen de hekkensluiter uit Soest, dus twee matchpunten waren wat dit team nodig had. Eén van onze sterkhouders (Stan) had zich twee dagen van tevoren ziek gemeld. Winnen is natuurlijk makkelijker gezegd dan gedaan, maar wij waren nog steeds zwaar favoriet. We hebben geen Hing Ting bye. Ik weet het, het is een goedkope woordgrap, maar stiekem is het best wel Hing Ting fraai.

Ik zal wel weer serieus doen. Het eerste punt werd gescoord door Colin. Hij kwam niet lekker uit de opening, maar hij rekende beter dan zijn tegenstander en had binnen 20 zetten gewonnen. Jelmer en Olav (onze invaller) waren ook snel klaar. Olav speelde zijn tegenstander strategisch volledig weg. Hij had alle controle over het centrum en de damevleugel, en zijn tegenstander had alleen wat vage compensatie op de koningsvleugel. Het leek een kwestie te zijn van niet mat gaan en het punt pakken, maar dit ging helaas mis. Jelmer kreeg het net niet voor elkaar om met zwart te equalizen, maar aangezien zijn tegenstander remise als doel leek te hebben, getuige twee remisevoorstellen in iets betere stelling, werd het remise.

Sander won een pion, maar kort daarna was hij vergeten dat hij goed kan schaken en gaf hij onnodig aanvalskansen en later zijn dame weg. Dit schijnt klassiek Los-geknoei te zijn. Fitzgerald had een evenwichtige partij waarin hij volgens mij wat last had van ontwikkelingsachterstand. Zijn tegenstander had vlak voor het einde een gewonnen stelling kunnen krijgen, dus we klagen maar niet over remise op zijn bord. Sybolt stond lang ongeveer gelijk, met kleine kansjes voor beide spelers, maar Sybolt kreeg de kans om een winnende aanval op te bouwen. Hij koos echter voor pionwinst met potentie, waarna hij zijn tweede kans met beide handen aangreep. Dennis liet zijn tegenstander een pion offeren op de damevleugel en gaf hem nooit meer terug. Hij speelde een sterke partij en pakte een overtuigende overwinning. Overigens was er een moment waarop zijn tegenstander vergat te noteren. Paul-Peter pakte, degelijk als altijd, eerst een klein voordeel, daarna een pion en een tweede, maar hij had wel een eindspel van ongelijke lopers. Hij speelde het eindspel niet optimaal, maar won wel.

Na de tijdnoodfase hadden we bij een 5-3 voorsprong het eerste matchpunt binnen, maar het tweede matchpunt was ver weg omdat Tjark en Florian verloren stonden. Tjark had een toreneindspel met een pion minder bereikt en daarin een remisekans gemist, om vervolgens comfortabel te verliezen. Florian, die eerst een dame-eindspel met twee pionnen minder aan het verdedigen was, had inmiddels drie pionnen minder. Waarschijnlijk had hij opgegeven als het niet 5-4 voor ons was. Hij liet echter zien hoe Hing Ting taai hij is. Hij won een pion terug, daarna nog eentje, en toen hij een derde pion had teruggewonnen begonnen wij te denken dat remise misschien toch nog mogelijk was. En ja hoor, zijn tegenstander had de grootst mogelijke moeite om eeuwig schaak te ontlopen en inmiddels ging Florian zelf ook met zijn vrijpion lopen, waarna zijn tegenstander maar eeuwig schaak gaf en na 120 (!) zetten remise aanbood.

We hebben met 4½-5½ gewonnen, en dat is geen uitslag om Hing Ting laaiend enthousiast van te worden, maar het is een uitslag die gevierd kan worden met een Hing Ting vlaai.

4 februari 2017	Zukertort A/1	(2214)	-	Paul Keres 1	(2254)	4 - 6
Uw verslaggever: Eric Roosendaal	Stan van Gisbergen	(2287)	-	Hugo ten Hertog	(2447)	0 - 1
	Sybolt Strating	(2299)	-	Xander Wemmers	(2450)	0 - 1
	Dennis Brouwer	(2179)	-	Jan Breukelman	(2359)	0 - 1
	Fitzgerald Krudde	(2326)	-	Marijn Otte	(2165)	1 - 0
	Colin Stolwijk	(2146)	-	Bert Both	(2172)	1 - 0
	Paul Peter Theulings	(2093)	-	Paul Hommerson	(2231)	0 - 1
	Florian Jacobs	(2234)	-	Raymond de Rooij	(2175)	½ - ½
	Tjark Vos	(2191)	-	Willem van de Fliert	(2186)	1 - 0
	Sander Los	(2212)	-	John Cornelisse	(2126)	½ - ½
	Jelmer Sminia	(2175)	-	Evert Rademakers	(2232)	0 - 1

A1 komt tekort tegen Paul Keres

A1 moest het opnemen tegen Paul Keres. Een sterk team, maar ook weer niet echt veel sterker dan Zukertort. Het zou dus wel weer op een puntje hier of daar gaan aankomen, en dus was het wel fijn dat Tjark Vos al binnen een paar uur het eerste punt kon laten aantekenen. Zwart deed iets fout in de opening en kreeg de stelling niet meer op de rails.

Maar daarmee was het positieve nieuws voorlopig wel op. Alom verkeerden de Zukertorters in zwaar weer. Stan van Gisbergen kwam al vroeg in een akelig slecht toreneindspel. Dennis Brouwer kwam een pion achter. Sybolt Strating raakte in de tijdnoodfase een pionnetje kwijt. Florian Jacobs stond niet slecht, maar toch ook vast niet beter. Bij Sander Los was het spannend, maar voordeel leek er niet. Colin Stolwijk moest de dame geven voor toren en stuk en poogde een burcht te bouwen. Jelmer Sminia kwam aardig uit de opening, maar maakte daarna wat verkeerde keuzes. Bij Paul-Peter Theulings leek het ongeveer gelijk, en bij Fitzgerald Krudde leek het nogal dichtgeschoven remiseachtig.

Kortom, verdere winstpartijen waren amper te verwachten, het zou van grondig keepwerk moeten komen. Dat lukte niet overal. Jelmer was na de tijdnood een drietal pionnen achtergeraakt en Stan kon het toreneindspel onmogelijk houden. Sander boekte wel een redelijk gelijkwaardige remise, maar Zukertort was inmiddels dus wel een punt achter.

Fitzgerald wist de stand toch nog even gelijk te trekken. Zwart had in tijdnood een paar dingen niet helemaal handig gedaan, en dat bleek net genoeg om het schip te laten kapseizen. Als de zaak nu verder nog aan vijf borden droog gehouden kon worden, ja dan

Het was te veel gevraagd. Dennis hield het niet, Sybolt verloor een kwaliteit. PP kwam in een toreneindspel terecht dat een tikje minder was en door de zwartspeler haarfijn werd uitgetikt. Alleen Florian wist dankzij ongelijke lopers remise te bereiken.

En Colin dan? Colin wist twee torens op de zesde rij te krijgen. Samen met een paard hielden die een witte dame en een toren op afstand. Wit wilde niet in remise berusten en speelde nog wat pionnen op. De witte koning woonde zodoende in een glazen paleis. Colin wist zijn torens om te groeperen tot een verdubbeling op de c-lijn en ineens dreigde er mat. De witte koning kon nog net ontsnappen, maar wel ten koste van de dame voor een toren. Daardoor had Colin ineens een stuk meer, en dus scoorde hij een onverhoopt punt. Voor de matchpunten maakte het helaas geen verschil meer, de nederlaag werd er slechts mee beperkt tot een draaglijke 6-4.

11 maart 2017	ASV 1	(2160)	-	Zukertort/A 1	(2215)	4½ - 5½
Uw verslaggever: Dennis Brouwer	Bob Beeke	(2313)	-	Fitzgerald Krudde	(2326)	0 - 1
	Tom Bus	(2197)	-	Sander Los	(2212)	1 - 0
	Jaap Vogel	(2174)	-	Colin Stolwijk	(2146)	0 - 1
	Otto Wilgenhof	(2196)	-	Sybolt Strating	(2299)	1 - 0
	Eelco de Vries	(2234)	-	Stan van Gisbergen	(2287)	0 - 1
	Wouter van Rijn	(2186)	-	Florian Jacobs	(2234)	0 - 1
	Peter Boel	(2102)	-	Dennis Brouwer	(2179)	0 - 1
	Dirk Hoogland	(2081)	-	Paul Peter Theulings	(2101)	½ - ½
	Frank Schleipfenbauer	(2126)	-	Tjark Vos	(2191)	1 - 0
	Jan Knuiman	(1996)	-	Jelmer Sminia	(2175)	1 - 0

A1 wint nipt in in Arnhem

A1 moest naar ASV in Arnhem – een match die op papier spannend zou moeten worden, en eveneens op papier zou moeten resulteren in een kleine zege voor Amstelveen. Dat soort voorspellingen komt zelden uit, maar dit was toevallig nou net een keer waarop alles zich keurig volgens het scenario ontwikkelde.

Details over de meeste partijen ontbreken helaas. Fitzgerald won aan het kopbord, en ook Dennis, Stan, Colin en Florian wonnen. Paul-Peter scoorde de enige remise van de dag. Sander, Sybolt, Tjark en Jelmer moesten de eer aan de opponent laten.

Florian kreeg in zijn partij een truc op het bord die je meestal alleen in de boekjes ziet. U kunt de partij hieronder naspelen.

Wit:	Wouter van Rijn	(2186)
Zwart:	Florian Jacobs	(2234)
<i>Commentaar van Florian</i>		

1. g3 g6; 2. Lg2 Lg7

Wees gerust, er gaat heus wat gebeuren.

3. c4 Pf6; 4. d4 O-O; 5. Pc3 d6; 6. Pf3 Pc6; 7. e4?!

Nu heeft zwart gemakkelijke ontwikkeling en onmiddellijke druk tegen d4. Iedereen speelt hier 7. O-O om na 7... a6 een keus te maken uit zo'n zes à zeven hoofdvarianten.

7. e5

Een andere aantrekkelijke zet is 7. Lg4, maar ik had geen zin in een stelling als die aan het einde van de volgende variant: 8. h3 (8. Le3 e5; 9. d5 Pd4; 10. Lxd4? exd4; 11. Dxd4? Pxe4 is de truc die (onder meer) aangeeft waarom wit liever rokeert op de zevende zet; Somers-Spassky, Antwerpen 1955). 8. Lxf3; 9. Lxf3 e5; 10. d5 Pd4; 11. Lg2 c5; 12. O-O; Chekhover-Taimanov, Leningrad 1954. Zwart heeft een heel fier paard geplombeerd in het centrum, maar ik heb dit weleens op het bord gehad en kwam er toen achter dat het niet zo gemakkelijk is om spel te creëren: zodra zwart de stelling openbreekt met b5 of f5, komen de witte lopers ook tot leven.

8. d5 Pd4; 9. Le3 Pg4!/?

"Hoe ouder ik word, hoe meer ik pionnen begin te waarderen" zei Keres ooit. Die had vast 9. Lg4 gespeeld, om na 10. h3 Lxf3; 11. Lxf3 c5; 12. Lg2 in een soortgelijke stelling als die aan het eind van de variant bij de zevende zet te belanden. Maar daar had ik dus niet zo'n zin in.

10. Lxd4

10. Pxd4?! Pxe3; 11. fxe3 exd4; 12. exd4 was wat minder, hoewel wit wel kan wijzen op een allesbehalve alledaagse pionnenstructuur. Zwart heeft goed spel na iets als 12. Df6; 13. Pe2 Lg4.

10. exd4; 11. Pxd4

Een pion minder, maar wel een heel mooie loper en heel veel zwarte velden. Dat is altijd/vaak/soms/zelden (aankruisen wat van toepassing is) genoeg compensatie.

11. Pe5

Op deze en de volgende zetten heeft zwart ook allerlei andere mogelijkheden (11. c5!?, 12. c6!?, 13. b5!!?), maar laten we de partij maar volgen want daar gebeurt, zoals beloofd, genoeg.

12. De2

12. b3? Lg4 levert allerlei tactische hommeles op de lange diagonaal op.

12. c5; 13. Pc2 Db6?!

Vanaf nu kan zwart alleen door het centrum spelen, omdat hij geen breekzetten op de damevleugel meer heeft. Dat betekende dat ik over een paar zetten nog meer olie op het vuur moest gooien, omdat de ammunitie vrijwel op was.

14. O-O!

14. Pe3? Pd3+! (14. Dxb2?!; 15. Dxb2); 15. Dxd3 Dxb2; 16. O-O Qxc3 =+);

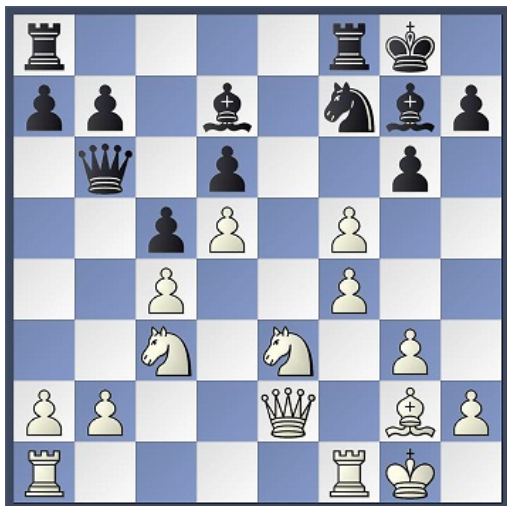
14. Lg4

14. Dxb2?; 15. Pa4, oeeps.

15. f3 Ld7; 16. Pe3 f5

Naar voren, wat anders?

17. f4 Pf7; 18. exf5

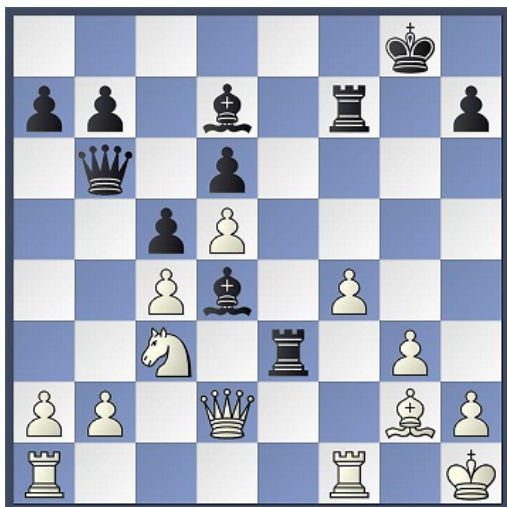
18. Tae8!?

Daar is de olie dan. Ik zag geen goed vervolg na 18. gxf5; 19. Kh1 Tae8; 20. Dd2. Wit heeft de penning van Pe3 opgelost en nauwelijks goed aan te vallen zwaktes meer. Ik denk niet dat zwart hier heel slecht staat (Lg7 blijft bijna een pion waard), maar het is zwart die hier op gelijkspel moet hopen.

19. fxg6 Txe3

Remmen, wat is dat? 19. hxg6; 20. Kh1 Ld4 levert ook aardig wat spel op, maar ik zag allerlei gedoe met Dxc6 opdoemen en vond de partijzet dwingender.

20. gxf7+ Txf7; 21. Dd2 Ld4; 22. Kh1

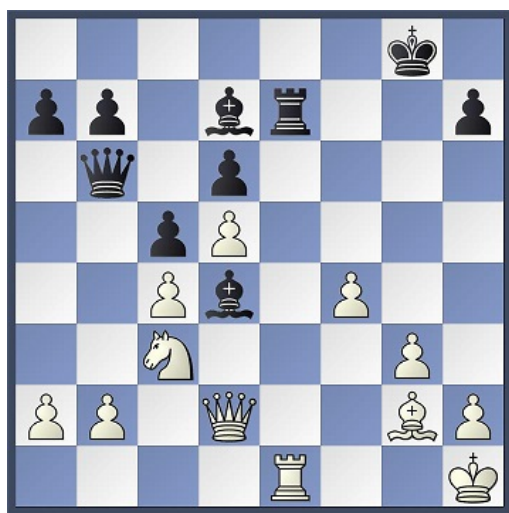
22. Tfe7

Objectief gezien niet de beste, maar dit is wat ik zo'n beetje voor ogen had toen ik de olie erbij goot. Wit heeft twee pionnen meer, klopt. De zwarte koning heeft het koud, klopt. Maar voorlopig is er nog geen wit stuk in de buurt en lijkt het initiatief stevig in zwarte handen. Hij dreigt niet alleen Lxc3 gevolgd door Te2 en Db2, maar ook Db4 gevolgd door gobbelen en het versterkende Lf5. Zeker in naderende tijdnood zag ik volop kansen voor zwart. En de witspeler ook, want hij besloot te liquideren naar een eindspel met

23. Tae1??

Ziet de lezer wat zwart nu voor beslissends heeft? En de bonusvraag: wat had wit beter kunnen spelen? Het antwoord op de tweede vraag luidt: 23. f5! Vanwege de motieven Dd2-g5 en f5-f6 voorkomt dat het plan met Te2 en Db2 en wordt Ld7 buiten de deur gehouden. Opeens is de zwarte stelling in kritieke toestand, omdat wit bijvoorbeeld f6 en Pe4 dreigt. Een mogelijke voortzetting is 23. Db4; 24. f6 Tf7; 25. Tae1 Txe1; 26. Txe1 Lxf6; 27. Lf1 met een bijna gezonde pion meer, en ook een zwarte koning op de tocht. Het antwoord op de eerste vraag volgt nu.

23. Txe1; 24. Txe1

24. Dxb2!

Boem!

25. Dxb2 Txe1+; 26. Lf1 Lh3; 27. De2 Txf1+; 28. Dxf1 Lxf1; 0-1.

1 april 2017	Zukertort A/1	(2177)	-	Messemaker 1847 1	(2219)	7 - 3
	Sander Los	(2212)	-	Liam Vrolijk	(2357)	½ - ½
	Stan van Gisbergen	(2287)	-	Henk-Jan Evengroen	(2188)	½ - ½
	Colin Stolwijk	(2146)	-	Peter Scheeren	(2407)	1 - 0
	Dennis Brouwer	(2179)	-	Gert-Jan Ludden	(2227)	1 - 0
	Tjark Vos	(2191)	-	Wim Heemskerk	(2186)	1 - 0
	Sybolt Strating	(2299)	-	Ed Roering	(2197)	1 - 0
	Florian Jacobs	(2234)	-	Jan Evengroen	(2108)	½ - ½
	Jelmer Sminia	(2175)	-	Erik Hennink	(2156)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Paul-Peter Theulings	(2101)	-	Peter Ypma	(2287)	0 - 1
<i>Eric Roosendaal</i>	Olav Lucas	(1947)	-	Ben van Geffen	(2077)	½ - ½

A1 steviger op plek drie na ruime zege

A1 draait een alleszins redelijk seizoen, en tegen het Goudse Messemaker 1847 lagen er zeker kansen om dat seizoen nog wat meer glans te geven. Fitzgerald ontbrak, en dus viel Olav Lucas in. Olav is weliswaar geen vaste KNSB-klant, maar hij draait bijzonder solide de laatste maanden en hij mocht dan ook na een paar uur een keurige remise laten noteren.

Diverse borden stonden inmiddels zeer goed. Jelmer Sminia had een combinatie dieper doorgerekend dan de tegenstander en eindigde een kwaliteit in de plus. Dennis Brouwer wikkeld af naar een gunstig eindspel en bleef daarbij twee pionnen voor. Bij Sybolt Strating was het bord na een zet of 15 al zowat leeg, maar daarbij had zwart nog slechts een rommeltje overgehouden. Alleen bij Paul-Peter Theulings was er iets misgegaan. Hij kreeg een flink aantal pionnen voor een kwaliteit, maar die bleken van een inferieure soort en werden stuk voor stuk weer weggeplukt. Sander Los speelde op verzoek op bord 1 (tegenstander en groot talent Liam Vrolijk had een FM nodig voor een mogelijke IM-norm – “liefst een zo zwak mogelijke titelhouder...” zoals Sander zelf ironisch zei. Sander kwam echter bijzonder goed te staan en leek op winst af te koersen.

Jelmer en Sybolt wonnen inderdaad, terwijl PP verloor. Florian Jacobs speelde remise zonder al te grote avonturen. Sander verspeelde zijn voordeel en moest uiteindelijk ook in remise berusten. Een volgend punt was echter in de maak, en wel door Colin Stolwijk. Colin draait een voortreffelijk seizoen, en had ditmaal met een IM (Peter Scheeren) van doen. Ook dat bleek geen onoverkomelijke hindernis, en Colin bouwde zijn monsterscore voor dit seizoen uit tot 6 uit 7. Tjark Vos zat intussen in een eindspel van beiderzijds dame/toren met wat pionnen. De witte koning kampeerde echter in de open lucht, waar die van Tjark veilig in zijn paleis zat. Dat moest wel misgaan voor wit. Dennis Brouwer moest zich loswerken voordat zijn twee pluspionnen beslissend werden, en ook dat lukte. Stan van Gisbergen was als laatste bezig – een eindspel met curieuze materiaalverhouding bleek uiteindelijk remise. Zodat A1 met 7-3 behoorlijk overtuigend won.

6 mei 2017	BSG 1	(2367)	-	Zukertort/A 1	(2198)	7½ - 2½
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Robin van Kampen	(2632)	-	Fitzgerald Krudde	(2337)	1 - 0
	Robert Ris	(2421)	-	Sybolt Strating	(2302)	1 - 0
	Li Riemersma	(2439)	-	Stan van Gisbergen	(2287)	1 - 0
	Thomas Willemze	(2420)	-	Dennis Brouwer	(2187)	½ - ½
	Lars Ootes	(2378)	-	Colin Stolwijk	(2180)	0 - 1
	Frank Erwich	(2359)	-	Florian Jacobs	(2237)	½ - ½
	Ton van der Heijden	(2304)	-	Tjark Vos	(2201)	½ - ½
	Ewoud de Groote	(2297)	-	Jelmer Sminia	(2161)	1 - 0
	Henk van der Poel	(2189)	-	Paul Peter Theulings	(2122)	1 - 0
	Alexander van Beek	(2229)	-	Olav Lucas	(1961)	1 - 0

Kampioen BSG wint met ruime cijfers

A1 moest het opnemen tegen het sterke BSG, de ongeslagen kampioen van deze klasse. Olav Lucas nam de plek in van Sander Los, die bij hoge uitzondering eens een KNSB-ronde miste. BSG kwam op volle sterkte opzetten, en niet geheel onverwacht bleek dat teveel van het goede. Aan de drie kopborden en de drie staartborden haalden de Bussumers maar liefst 100%. A1 won dan wel de middenborden, maar dat was lang niet genoeg.

Fitzgerald Krudde mocht het opnemen tegen topper Robin van Kampen. Robin waagde zich aan het snoepen van een pion op b2, en bij uitzondering bleek dat zeer sterk, zelfs vrijwel winnend. Stan van Gisbergen was vlakbij remise maar greep op zet 40 mis in een toreneindspel. Sybolt Strating had ook al een bekende tegenover zich, namelijk Robert Ris. Sybolt verloor een pion en moest vervolgens erkennen dat zijn looper niet was opgewassen tegen een al te actief paard.

De drie laatste borden brachten dus ook al geen geluk. Olav Lucas bereikte een eindspel met dame en toren. Zoiets is vaak zeer scherp – een enkel tempoverlies bleek al direct fataal. Paul-Peter Theulings leek een sterke aanval te hebben maar zwart had scherp gezien dat PP's dodelijke slagzet met een pion niet doorging vanwege een nare penning. Jelmer Sminia kreeg een bizarre stelling met twee lange pionnenketens. De witte koning liep helemaal naar h8 om Jelmers ankerpion op f7 te ontwrichten. Toen dat gelukt was bleek het reddeloos verloren.

Op de middenborden scoorde A1 dan toch nog. Een korte remise bij Florian Jacobs, een remise met enig fortuin bij Tjark Vos, en een onwaarschijnlijk lange remise bij Dennis Brouwer. Lange tijd stond Dennis goed, maar de winst vervloog – de heren speelden door tot het bittere einde van twee kale koningen op zet 138.

Het enige glorieuze wapenfeit kwam op naam van Colin Stolwijk. Zijn tegenstander offerde een stuk, maar wist het vervolg niet te vinden, en zo scoorde Colin alweer zijn zevende volle punt van deze competitie. Met een score van 7 uit 8 en een TPR van 2576 was dit bepaald een superseizoen voor Colin.

A1 is daarmee dit jaar met 10 punten op de vierde plek geëindigd. Niet zeer goed, niet zeer slecht. Bijzonder positief was echter wel de bijzonder hoge opkomst van het team dit seizoen. Zes spelers speelden alle negen ronden mee, de overige vier spelers speelden allemaal precies acht keer. Daarmee was dus slechts viermaal een invaller nodig, bijzonder weinig.

Verslaggeving Zukertort/A 2

17 september 2016	Zukertort/A 2	(2075)	S	Stukkenjagers 1	(2248)	1½ - 8½
Uw verslaggever: Eric Roosendaal	Laurens Schilstra	(1937)	-	Herman Grooten	(2366)	0 - 1
	Tobi Kooiman	(2090)	-	Lars Vereggen	(2365)	0 - 1
	Christopher Brookes	(2241)	-	Stefan Beukema	(2348)	0 - 1
	Gijs IJzermans	(2131)	-	Mark Haast	(2354)	½ - ½
	Matthew Tan	(2426)	-	Anne Haast	(2338)	½ - ½
	Bram ter Schegget	(2125)	-	Tijmen Kampman	(2190)	½ - ½
	Joël de Vries	(2140)	-	Bianca de Jong-Muhren	(2277)	0 - 1
	Saurabh Adavatkar		-	Jasper Beukema	(2096)	0 - 1
	Laura Ratniece	(1484)	-	Mart Nabuurs	(2239)	0 - 1
	Michiel Harmsen	(2104)	-	Henk Jan Beukema	(1911)	0 - 1

Stukkenjagers veel te sterk voor verzwakt A2

Het was het debuut van A2 in de eerste klasse, althans deze versie van A2. Kenners zullen weten dat A2 in de seizoenen '92-'93 en '93-'94 ook al eens in de eerste klasse speelde, en in dat eerste seizoen zelfs tweede werd. Dit debuut liep niet goed af, wat overigens wel was voorzien. A2 kreeg Stukkenjagers op bezoek, mogelijk het sterkste team van deze poule. Bovendien waren zowel Lody Kuling als Ivan Pilcevic verhinderd. Stukkenjagers kwam in vrijwel volle sterkte op: Herman Grooten aan het kopbord, twee Chess Queens (Nederlands kampioene Anne Haast en Bianca Muhren), twee sterke broers Beukema, en als invaller op bord 10 onze gewezen secretaris en tevens trotse vader van een schaakfamilie Henk Jan Beukema.

Invallers waren moeilijk te vinden voor A2. Ten slotte namen Laura Ratniece en Saurabh Adavatkar de open plekken in, maar hun tegenstanders bleken al snel een maatje te groot. Laurens Schilstra wist Herman Grooten niet te bedwingen, en Christopher Brookes had de pech dat hij tegen Stefan Beukema op een voorbereide variant stuitte – wit bleek van alles op de hoogte en won in de aanval.

Matthew Tan mocht het tegen Anne Haast opnemen. Dat werd remise, zodat A2 in elk geval de score opende. De beide promovendi uit A3, Gijs IJzermans en Bram ter Schegget, speelden allebei een verdienstelijke remise. Veel meer goed nieuws was er niet. Tobi Kooiman verloor van Lars Vereggen, een sterke jeugdspeler, en Joël de Vries redde het niet tegen Bianca de Jong-Muhren. Het laatste bord leek dan toch een succesje te gaan brengen. Michiel Harmsen stond zeer goed tegen Henk Jan Beukema, een kwaliteit en twee pionnen in de plus. Henk Jan dacht zelfs aan opgeven, besloot toch maar wat te gaan rommelen, en Michiel, kennelijk nog niet warmgedraaid dit seizoen, liet zich enkele mindere zetten ontglippen, waarna Henk Jan niet alleen terugkwam in de partij maar zelfs nog won.

Vorig jaar had A2 een valse start en verloor het met grote cijfers in de eerste ronde. Daarna herstelde het team zich en won alles wat er te winnen was. Dat laatste zal dit jaar wel niet lukken, maar een herstel zal er ongetwijfeld komen. De zwaarste wedstrijd is waarschijnlijk achter de rug.

8 oktober 2016	Purmerend 1	(2213)	-	Zukertort/A 2	(2066)	8½ - 1½
Uw verslaggever: Eric Roosendaal	Yong Hoon de Rover	(2341)	-	Joël de Vries	(2140)	1 - 0
	Tobias Kabos	(2284)	-	Gijs IJzermans	(2131)	½ - ½
	Barry Brink	(2291)	-	Tobi Kooiman	(2090)	1 - 0
	Nicky Law	(2181)	-	Bram ter Schegget	(2125)	0 - 1
	Giel Spaans	(2172)	-	Laurens Schilstra	(1937)	1 - 0
	Enrico Blees	(2225)	-	Michiel Harmsen	(2104)	1 - 0
	Pieter Hopman	(2327)	-	n.o.	(regl.)	1 - 0
	Peter Smits	(2004)	-	n.o.	(regl.)	1 - 0
	Lucas van Mil	(2108)	-	Jihwan Kim		1 - 0
	Wim Luberti	(2194)	-	Ridens Bolhuis	(1933)	1 - 0

Verzwakt A2 lijdt zware nederlaag

A2 had het in de eerste wedstrijd al niet eenvoudig, maar in de tweede match werd het nog erger geteisterd door uitvallers. Matthew, Lody, Christopher en Ivan ontbraken, zodat het tweede niet alleen vier mensen miste, maar bovendien betrof het ook nog eens allemaal mensen uit de kop van het team. Dat kun je je natuurlijk niet permitteren in de eerste klasse, en de wedstrijd was qua match daarmee al gelopen voordat er goed en wel was begonnen.

Invallers vinden bleek ook al bijna ondoenlijk. Ridens Bolhuis en Jihwan Kim namen de honneurs waar, maar zonder succes. Vier vaste teamleden (Joël, Tobi, Laurens en Michiel) verloren overigens ook. Bram ter Schegget zorgde voor het enige en eerste volle punt voor A2, en Gijs IJzermans speelde zeer verdienstelijk zijn tweede remise van het seizoen. Daar bleef het helaas bij.

Het is dringend te hopen dat A2 de volgende ronden in redelijk complete opstelling kan aantreden.

5 november 2016	DSC Delft 1	(2224)	-	Zukertort/A 2	(2150)	7½ - 2½
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Chiel van Oosterom	(2362)	-	n.o.	(regl.)	1 - 0
	David van Kerkhof	(2338)	-	Lody Kuling	(2248)	1 - 0
	Matthieu Freeke	(2343)	-	Bram ter Schegget	(2141)	0 - 1
	Joost Michielsen	(2394)	-	Christopher Brookes	(2235)	1 - 0
	Joram op den Kelder	(2234)	-	Gijs IJzermans	(2121)	1 - 0
	Iona Smaranda Padurariu	(2159)	-	Joël de Vries	(2084)	½ - ½
	Lisa Hortensius	(2193)	-	Matthew Tan	(2425)	0 - 1
	Sten Goes	(2213)	-	Tobi Kooiman	(2052)	1 - 0
	Martine Middelveld	(2057)	-	Michiel Harmsen	(2077)	1 - 0
	Talitha Munnik	(1947)	-	Laurens Schilstra	(1963)	1 - 0

A2 heeft het zwaar in de eerste klasse

A2 was ditmaal bijna compleet, wat een verbetering is ten opzichte van de eerste twee ronden. Het eerste bord moest nog wel worden leeggelaten, maar alle andere borden waren bezet met vaste spelers.

A2 heeft het niet makkelijk in deze sterke klasse. DSC is een solide team, dat per bord toch wel een flink ratingoverwicht had. Niet aan het bord van Matthew Tan overigens – hij won van één van de vier (!) vrouwen die DSC kon opstellen. Drie van die vier speelden al eens in het NK. Joël de Vries wist remise te boeken, maar Michiel Harmsen verloor, en Laurens Schilstra redde het niet tegen ons ex-lid Talitha Munnik.

Aan de andere borden liep het niet veel beter. Bram ter Schegget kreeg naar eigen zeggen een stuk cadeau. Hij is nu topscorer met 2½ uit 3. Lody, Tobi, Gijs en Christopher verloren echter, waardoor de nederlaag met 7½-2½ toch nog fors uitviel. Het wordt een zwaar seizoen voor A2.

26 november 2016	Zukertort A/2	(2141)	-	UVS 1	(2245)	5 - 5
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Bram ter Schegget	(2141)	-	Anton van Rijn	(2195)	1 - 0
	Lody Kuling	(2248)	-	David Miedema	(2337)	1 - 0
	Gijs IJzermans	(2121)	-	Jaap Houben	(2328)	0 - 1
	Renzo Finkenflugel	(1990)	-	Lukas van der Linden	(2257)	½ - ½
	Tobi Kooiman	(2052)	-	Paul Span	(2261)	0 - 1
	Laurens Schilstra	(1963)	-	Maarten Solleveld	(2508)	0 - 1
	Christopher Brookes	(2235)	-	Joost Retera	(2268)	½ - ½
	Ivan Pilcevic	(2156)	-	Arie van der Hurk	(2030)	½ - ½
	Michiel Harmsen	(2077)	-	Guido van Mierlo	(2130)	½ - ½
	Matthew Tan	(2425)	-	Dennis Arts	(2134)	1 - 0

A2 houdt sterk UVS op 5-5

A2 heeft het niet eenvoudig dit seizoen, maar in de vierde ronde was het in elk geval wel compleet, of toch bijna compleet. Vaste kracht Joël de Vries werd gevraagd voor A1, en in zijn plaats speelde Renzo Finkenflugel.

Matthew Tan was aan een laag bord gaan zitten en dat pakte in elk geval voor hem niet slecht uit – een vroeg punt en een vroege voorsprong. Maar ook aan de kopborden deed A2 het prima. Zowel Bram ter Schegget als Lody Kuling wisten hun tegenstanders te vloeren. Minder ging het aan de middenborden, waar Laurens Schilstra tegenover GM (en voormalig Amstelveens kopman) Maarten Solleveld kwam te zitten. Die bleek een maatje te groot. Ook Gijs IJzermans en Tobi Kooiman moesten een nul slikken. Michiel Harmsen scoorde een remise, en dat deed ook Ivan Pilcevic, zij het na een vreemd potje waarin beide partijen ergens een kwaliteit weggaven.

Bij 4-4 hing het er om of A2 zou overleven. Christopher Brookes stond naar eigen zeggen lange tijd “prut”, maar wist te ontkomen met een half punt. En dus hing alles af van invaller Renzo. Twee pionnen achter in een toreneindspel. Dat zag er somber uit, maar Renzo had scherp gezien dat de zwarte toren onhandig stond. Die toren dekte weliswaar een pion, maar stond daarbij zijn eigen vrijpion in de weg. Zwart moest dus een pion geven om verder te komen, maar dat bleek uiteindelijk ook niet meer op te leveren dan remise. Een knappe keepprestatie van Renzo, en bovendien goed voor A2's eerste matchpunt.

17 december 2016	De Wijker Toren 1	(2175)	-	Zukertort/A 2	(2120)	4½ - 5½
Uw verslaggever: Gijs IJzermans	Sjoerd Plukkel	(2240)	-	Joël de Vries	(2084)	½ - ½
	Rick Duijker	(2244)	-	Bram ter Schegget	(2141)	0 - 1
	Dennis Ruijgrok	(2271)	-	Gijs IJzermans	(2121)	1 - 0
	Erik Schoehuijs	(2178)	-	Christopher Brookes	(2235)	0 - 1
	Jimmy van Zutphen	(2214)	-	Matthew Tan	(2425)	0 - 1
	Thomas Broek	(2182)	-	Ivan Pilcevic	(2156)	½ - ½
	Bart-Piet Mulder	(2148)	-	Laurens Schilstra	(1963)	1 - 0
	Arjan Wijnberg	(2023)	-	Michiel Harmsen	(2077)	½ - ½
	Bastiaan Veltkamp	(2121)	-	Jan Helsloot	(1944)	1 - 0
	Peter Uylings	(2133)	-	Tobi Kooiman	(2052)	0 - 1

A2 valt niet buiten de boot!

De A2 heeft het niet bepaald gemakkelijk. Na drie kansloze nederlagen, en de nodige bezettingsproblemen, was er in ronde 4 een lichtpuntje in de vorm van een verrassende 5-5 tegen het sterke UVS. Dat bracht ons niet alleen van de laatste plek, het gaf ons ook weer een klein beetje perspectief. De wedstrijd tegen De Wijker Toren werd een echte vierpuntenwedstrijd. Bij winst deden we weer enigszins mee, met een nederlaag waren we gewoonweg kansloos.

De aanloop liep zoals het dit seizoen loopt. Een afmelding van Lody, wiens sportieve prioriteiten ditmaal elders lagen. Ter vervanging mocht opa na een jaar afwezigheid zijn rentree maken. Na onverwachte ziekmeldingen in de andere teams waren de dagen voorafgaand nog zeer hectisch, maar gezien het belang van de wedstrijd bleef het 2e team intact.

Op de wedstrijddag zelf misten we om 13.00 uur nog vier borden. De Velsertunnel was dicht, daar had ik inderdaad niet voor gewaarschuwd. Hopelijk viel het mee. Toen die borden om 13:25 nog niet waren gevuld, mocht ik onder scherp toezicht van de wedstrijdleider een telefoontje plegen. Christopher nam op. “Ja man, we kwamen er niet langs en zijn nu op een boot. We zijn in elk geval aan de goede kant van het water en zijn er over tien minuten.” Welke schaker kan in Nederland zeggen dat hij met de boot naar schaken gaat?

Overigens bleek een slordige 40 minuten minder niet te leiden tot minder goede zetten. Misschien dwingt een beperktere tijdcontrole juist wel om niet te dwalen, maar om gewoon keuzes te maken.

Als eerste was Matthew klaar. Hij kreeg snel een zeer prettige stelling. De tegenstander koos er niet voor om te gaan keepen, maar offerde zijn centrum voor een kwaliteit. Dit leverde Matthew een enorme aanval op, en niet veel later ook een vol punt. Opa had eveneens snel een zeer prettige stelling in handen en leek op een soepele overwinning af te stevenen. Misschien was het dan toch de tijdnood? In elk geval verdween door een onnauwkeurigheid al het voordeel en moest Jan een zure nul slikken.

Bij Laurens wil het nog niet helemaal lukken in de A2. Ditmaal kwam hij veelbelovend uit de opening en koos hij vol voor de aanval. Een kleine aarzeling gaf de tegenstander voldoende tijd om zich goed op te stellen en een positionele plus te pakken. Dit kwam Laurens helaas niet meer te boven.

Ivan had tot zijn eigen verbazing zwart – de communicatie was ook wat verwarrend. In een Najdorf leek hij al snel prettig te staan, maar het was allemaal wel lastig. Wit wist voldoende druk te houden en het zwarte stellingsvoordeel kwam nooit helemaal van de grond. Geen verkeerde remise! Remise speelde ook Michiel. Onze voorzitter liet zich niet afleiden

door zijn tijdgebrek en bereikte al snel een gelijke stelling. Hier zaten nog wel wat dreiginkjes in, zeker met wat minder tijd toch iets om mee op te passen. Michiel nam de juiste beslissing om zelf voor tegenspel te gaan, wat zich uitbetaalde in een nuttige remise.

Christopher en Tobias brachten de A2 op voorsprong. Christopher deed het allemaal wat raar in de opening, maar de tegenstander reageerde niet optimaal. Een strategisch middenspel volgde, met loperpaar tegen loperpaar. Christopher speelde dit sterker dan zijn tegenstander, kreeg voordeel, en trok de vis zonder al te veel problemen op het droge. Een knappe partij. Waar Christopher uitblonk in techniek, viste Tobi vooral in troebel water. Op een gegeven moment stond werkelijk alles in. Dat een zwarte koning veilig kan staan achter een witte pion op b7 bleek wederom. Wit bleek de koning niet meer in verlegenheid te kunnen brengen en Tobi rekende gewoonweg beter. Eveneens een knappe partij, en een 4-3 voorsprong!

Nu waren de drie hoogste borden nog bezig. Gezien onze smalle selectie is het altijd even puzzelen wie er tegen de sterkste spelers mogen opboksen. Joël en ik hadden de witborden, en vooral de taak om de boel te neutraliseren. Ik kwam in een ingewikkelde Hollandse partij terecht. Wit kon bogen op initiatief, maar had een zwakkere structuur. Dit hield stand tot de wederzijdse tijdnoed, waarbij ik na twee onnauwkeurige zetten direct in de problemen kwam en consequent werd weggezet. Dat kan dan ineens heel snel gaan

Joël deed het beter. Hij kwam goed uit de opening en had al gauw een prettig ruimtevoordeel. Zwart probeerde met zijn toren in het midden van het bord alles te neutraliseren, maar Joël had sterk gerekend en offerde een stuk. Zwart ging er eens goed voor zitten, nam het offer niet aan, en vluchtte een minder eindspel in. Dit bleek een goede beslissing, al was er voor zwart geen winst meer mogelijk. Een knappe prestatie aan bord 1.

4½-4½, het was dus erg spannend. Gelukkig hebben we dit jaar Bram aan de hogere borden. Hij blijkt vooralsnog niet te kloppen, en hoe dubieus het er af en toe ook uit mag zien, Bram heeft alles onder controle. Nu stond hij in mijn optiek ook deze keer slechter, maar na de tijdnoed ineens een kwaliteit voor. Dit voordeel was helemaal niet zo simpel om in winst om te zetten, maar Bram gaf geen kans meer weg. De sterke witspeler kwam overal in zetdwang en moest lijdzaam toezien hoe de vrije h-pion twee volle matchpunten binnenbracht. De eerste zege is binnen!

De A2 bezet nog steeds de 9e plek, maar heeft zich bij een staartgroep gevoegd. Ook komen we nog een aantal concurrenten tegen, dus we hebben alles weer in eigen hand! Mochten we niet degraderen, dan stevenen we af op een record. Ik kan me niet voorstellen dat er ooit een team met minder bordpunten behouden bleef (op dit moment 16 uit 50!).

Wat leert deze match ons? Als al het gebruikelijke niet werkt, doe het dan eens anders. Neem de boot!

Christopher, Jan, Tobi en Michiels auto varen per boot naar De Wijker Toren

4 februari 2017	Zukertort A/2	(2069)	-	Oud Zuylen Utrecht 1	(2195)	4 - 6
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Lody Kuling	(2252)	-	Dirk Floor	(2167)	0 - 1
	Matthew Tan	(2433)	-	Robert Beekman	(2251)	1 - 0
	Wilco Dado	(1598)	-	Pieter Nieuwenhuis	(2223)	0 - 1
	Joël de Vries	(2108)	-	Vincent Diepenveen	(2310)	0 - 1
	Gijs IJzermans	(2092)	-	Menno Okkes	(2296)	0 - 1
	Bram ter Schegget	(2186)	-	Sebastian Halfhide	(2225)	0 - 1
	Laurens Schilstra	(1943)	-	Sjoerd van Roon	(1967)	1 - 0
	Ivan Pilcevic	(2153)	-	Jaap van der Tuuk	(2182)	1 - 0
	Michiel Harmsen	(2013)	-	André Bouwmeester	(2185)	½ - ½
	Ridens Bolhuis	(1910)	-	Tom de Jong	(2143)	½ - ½

A2 dicht bij volgend stuntje

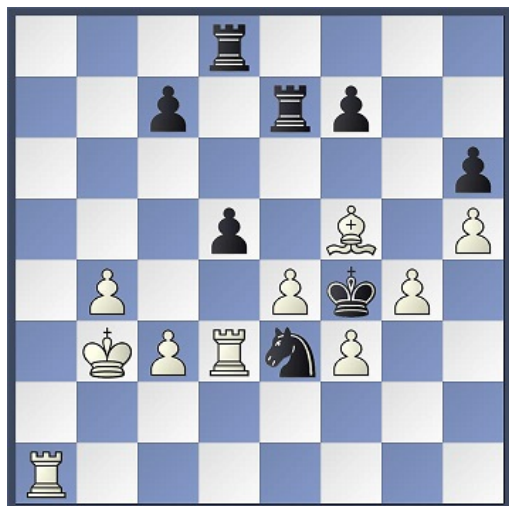
Het begon mooi en eindigde bijna ook nog mooi, maar het kwam er niet van, ondanks een klein mirakeltje halverwege.

Het mooie begin zat hem in een snelle overwinning van Ivan Pilcevic. Zwart offerde van alles om wit mat te krijgen. Dat lukte niet, en toen stond Ivan een toren voor. Een simpel punt. Het werd nog mooier toen Matthew Tan zijn klasse kon etaleren en een tweede punt wist te scoren.

Ook niet slecht waren de twee remises aan de twee laagste borden. A2 was toch weer niet helemaal compleet (Chris en Tobi ontbraken), maar Ridens Bolhuis wist als invaller een stabiel halfje mee te pakken. Michiel Harmsen was in zijn altijd vertrouwde Frans niet aan het wankelen te brengen en bracht ook een remise binnen. Wilco Dado had het als tweede invaller te moeilijk. Zwart zette de stukken steeds net wat beter neer, en Wilco ging ten onder. Bram ter Schegget, tot nu toe veruit topscorer, stond goed, maar wist dat volgens hemzelf in twee zetten "grondig te verknallen" (3-3).

Daarna begon het er erg moeizaam uit te zien. Lody Kuling had een toreneindspel met een pion minder. Joël de Vries stond moeizaam in een curieus eindspel met aan beide zijden toren + loper + paard, waar beide partijen nog slechts twee pionnen hadden. Gijs IJzermans was een stuk achtergeraakt, zijn enige hoop lag in het feit dat alle overgebleven pionnen op één vleugel stonden. Laurens Schilstra was kort na de opening een pion kwijtgeraakt zonder enige compensatie. Het leek allemaal reddeloos.

Toen gebeurde er een wonderdje. In de volgende stelling staat Laurens twee pionnen achter, maar vindt ineens een ijzersterke wending.

48. c5!

Dreigt bijzonder vervelend c4.

49. Kb2

49. bxc5? Tb7+; 50. Ka2 Ta8 en wit loopt ineens mat.

49. cxb4; 50. cxb4 Tb7; 51. Kb3 d4; 52. Ta2 f6; 53. Ta6?

Wit is de weg kwijt. Veel beter was 53. Tad2 met druk op d4.

53. Kxf3; 54. Txf6?

54. Td2.

54. Ke2!

En de toren zit zomaar gevangen. Wit vindt nog een goede truc.

55. Lc8 Ta7?

Pakken op c8 was beter, na 55. Txc8; 56. Txd4 Pxd4 heeft zwart winstkansen.

56. La6 Txa6 57. Txe3+?

Lijkt logisch, maar is toch fout. Na 57. Txd4 zal het remise worden, nu is het mis.

57. Kxe3; 58. Txa6 d3; 59. Ta1 d2

En zwart staat totaal gewonnen. De computer geeft hier inmiddels al -5 aan. Laurens tikte dit dan ook verder soepel uit, 0-1.

Goed, Gijs verloor, maar dankzij Laurens was het weer 4-4. Nieuwe kansen op een matchpunt. Dan moesten Lody en Joël hun eindspelen houden. Bij Joël verdwenen alle pionnen, dat leek remise. Ging Lody het keepen? Helaas niet. Joël deed nog een laatste alles-of-niets-poging tot winst, raakte twee stukken kwijt, en moest constateren dat zwart het mat-zetten met loper en paard beheerste.

Dus toch weer een nederlaag, met 6-4. De Utrechters hadden de punten hard nodig, ze verlieten dankzij hun winst de laatste plek. Daar staat A2 nu helaas. Met zware wedstrijden tegen Voerendaal en Wageningen voor de boeg zal het bepaald nog een klus worden om weer boven de streep te komen.

11 maart 2017	Voerendaal 1	(2330)	S	Zukertort/A 2	(2076)	6½ - 3½
Uw verslaggever: Gijs IJzermans	Ivo Wantola	(2352)	-	Michiel Harmsen	(2013)	0 - 1
	Patrick Driessens	(2280)	-	Bram ter Schegget	(2186)	1 - 0
	Christian Seel	(2473)	-	Christopher Brookes	(2238)	½ - ½
	Valentin Buckels	(2334)	-	Matthew Tan	(2433)	0 - 1
	Daniel Hausrath	(2486)	-	Jonathan Tan	(2165)	1 - 0
	Lars Stark	(2406)	-	Laurens Schilstra	(1943)	1 - 0
	Christian Braun	(2335)	-	Joël de Vries	(2108)	1 - 0
	Ruud van Meegen	(2235)	-	Wilco Dado	(1598)	1 - 0
	Bernhard Stillger	(2285)	-	Gijs IJzermans	(2092)	½ - ½
	Henk Temmink	(2110)	-	Jan Krans	(1985)	½ - ½

A2 eervol (?) ten onder tegen Voerendaal

De A2 heeft het dit seizoen elke wedstrijd zwaar. Sommige wedstrijden zijn echter zwaarder dan andere, en de wedstrijd tegen Voerendaal was op papier de zwaarste. Een tegenstander met gemiddeld 2300+ over 10 borden, dat is gewoonweg te sterk. De A2 verloor dan ook, de cruciale wedstrijden volgen nog!

Collega's op mijn werk vroegen mij waarom we überhaupt gingen. Helemaal naar Limburg voor een kansloze nederlaag. Gelukkig zijn er een hoop subdoelen die je kan stellen, om er toch wat plezier uit te halen. Ook is het gewoonweg leuk om je af en toe te meten met een veel sterkere tegenstander. Tobi, Lody en Ivan waren niet in staat om mee te spelen. Wilco had er weer zin in, en we vierden de terugkeer van twee trouwe leden die recent wat minder actief waren.

Joël was het eerste slachtoffer van de dadendrang van zijn tegenstander, de sterke IM Christian Braun. In een Tarrasch-Frans was hij genooddaakt zijn d-pion te offeren, zonder daarbij een duidelijk initiatief te krijgen. Zwart speelde het allemaal sterk, en ondanks nog wat dappere offers lukte het Joël niet de nederlaag af te wenden.

Als tweede was Jonathan Tan klaar. Na zijn avontuur *down under* kreeg hij aan bord 5 de taak om GM Daniel Hausrath het leven zuur te maken. Zoals wel vaker bleek ook deze GM op geen enkele manier bereid om mee te werken aan een spectaculaire terugkeer, waarbij Jonathan als konijn uit de hoge hoed iedereen zou verrassen. Jonathan kwam gewoonweg minder uit de opening en moest een stuk laten insluiten. Omdat zwart het verder wel geloofde, mocht Jonathan nog een tijd spartelen, maar het bleef een kansloze nederlaag. Wel een feest dat hij er weer bij is!

Voerendaal had verzocht of FM Valentin Buckels tegen Matthew mocht spelen, omdat hij nog zicht had op een IM-norm. Gezien onze strijd tegen degradatie wilden we daar niet bij voorhand aan meewerken. Wel was het leuk om te zien dat ze exact tegen elkaar mochten spelen. Dit gelukje van één op de tien was wel het enige gelukje van de sympathieke tegenstander. Matthew speelde een ijzersterke Nimzo, drukte wit steeds verder terug, en trakteerde hem op een kansloze nederlaag. In dat opzicht hebben ook IM's weinig oog voor romantiek.

Christopher slaagde er wel in om een sterke IM op remise te houden. Hij kwam op het oog aanmerkelijk minder uit de opening, speelde het vervolgens strategisch sterk, en hield een iets minder (of gelijk) eindspel keurig binnen de marge. Met een ratingverschil van ruim 200 punten toch een mooi succes.

Voor Laurens heeft het er volgens hem niet ingezeten deze partij. Hij had maar liefst 400 ratingpunten te overbruggen. Ook dit ging op een IM-manier. Laurens hield het lang vol en wist een hoop dreigingen goed te pareren. Het voordeel van wit bleef echter hardnekkig en uiteindelijk ook voldoende om de voorsprong van Voerendaal weer uit te breiden.

Bram had slechts ruim 100 punten te overbruggen. Zijn tegenstander speelde een vreemde opening (1. Pf3 d5; 2. c4 d4; 3. e4!?) en ging vervolgens heel principieel met zijn pionnen op de damevleugel naar voren. Bram deed hetzelfde op de koningsvleugel, ietwat minder principieel, en wat origineler. Helaas werd deze originaliteit niet beloond, met een nul tot gevolg. Maar dat mag.

Wilco had de grootste ELO-achterstand, maar liefst 600 punten! Desalniettemin kan hij tevreden op zijn partij terugkijken. Hij behandelde met zwart de Budapester goed en had lange tijd gewoon een prima stelling. Ook in het middenspel hield hij het goed vol. De witspeler bracht vervolgens allerlei tactieken in de stelling, en helaas moest Wilco toch een nul slikken. Wel voldoende aanknopingspunten om van te leren

De laatste drie borden maakten de stand wat draaglijker. Ons tweede konijn uit de hoge hoed was Jan Krans, die het wel weer eens leuk vond om een zaterdag te schaken. Zijn tegenstander kreeg een POTVA (Paarden Op Twee Velden Afstand) op het bord. Voor mij volstrekt onbekend, maar het schijnt een thema te zijn waarbij paarden uitstekend samenwerken. In de analyse bleek de tegenstander ook van de POTVA op de hoogte te zijn. Het is fijn dat Jan direct zijn senioriteit inzet om ons wat bij te leren!

De partij was een Jan-partij. Lange tijd onduidelijk, creatief gespeeld. Wit hield alles onder controle en Jans remiseaanbod ("Ik kan leven met een gelijkspel") werd hartelijk geaccepteerd.

Michiel zorgde voor de stunt van de dag. Hij moest het op bord 1 opnemen tegen de sterke FM Ivo Wantola. Ook hier weer een verschil van 350 punten. Onze voorzitter moest met wit een hoop verdedigen. Hij had het hier ook heel lastig mee, maar hield de zaak goed overeind! Mogelijk had zijn tegenstander zich met een gelijkspel moeten verzoenen, maar hij waagde toch nog een poging. Michiel pareerde nogmaals en besloot dat het tijd was om wat terug te doen. Zwart moest lijdzaam toezien hoe Michiel het initiatief overnam en een verdiende overwinning scoorde.

Tot slot heb ik mijn teamgenoten nog een uurtje laten wachten, door in fors mindere stelling stug door te spelen. Vanuit de opening was ik iets minder komen te staan. Dit kostte zwart ook moeite, waardoor we beiden rond zet 20 in tijdnood kwamen. In gillende tijdnood is het altijd fijn om met hetzelfde stuk te spelen. Ik nam dit erg serieus door tussen zet 24 en 34 mijn paard de volgende route te laten afleggen: f3-d2-b3-c1-d3-c5-d7-b6-c4-d6! Hier stond het paard mooi actief, wel had het mij een pion gekost. Zwart stond fiks gewonnen, vergat de tactische winst goed door te rekenen, en nam genoegen met een strategische voortzetting. Dit gaf mij de kans om de zaken te compliceren. Uiteindelijk kon mijn paard zijn reis voltooien door via Pxe4 de stelling gelijk te trekken! Misschien is dat het verschil tussen FM en IM/GM?

Alles bij elkaar een vrij kansloze 6½-3½ nederlaag. Wel meer bordpunten dan gemiddeld dit seizoen. Naderhand werd nog gezellig gegeten bij een soort huiskamerrestaurant waar we een royale portie Nederlands eten kregen voorgeschoteld. Ondanks alles is de teamspirit goed. Tegen Venlo hebben we weer een kraker, en mochten we die winnen en vervolgens Wageningen kunnen verrassen, dan hebben we goed zicht op een langer verblijf in de eerste klasse! Op bordpunten gaan we het niet redden.

1 april 2017	Zukertort A/2	(2158)	-	Venlo 1	(2185)	4 - 6
Uw verslaggever: Eric Roosendaal	Michiel Harmsen	(2013)	-	Andrey Orlov	(2486)	0 - 1
	Matthew Tan	(2433)	-	Maarten Strijbos	(2304)	0 - 1
	Lody Kuling	(2252)	-	Joep Nabuurs	(2312)	½ - ½
	Christopher Brookes	(2238)	-	Siem van Dael	(2006)	0 - 1
	Jonathan Tan	(2165)	-	Thijmen Smith	(2255)	1 - 0
	Bram ter Schegget	(2186)	-	Rudi van Gool	(2245)	1 - 0
	Ivan Pilcevic	(2153)	-	Henk van Gool	(2214)	0 - 1
	Laurens Schilstra	(1943)	-	Carsten Fehmer	(2081)	0 - 1
	Gijs IJzermans	(2092)	-	Thomas Neuer	(2099)	1 - 0
	Joël de Vries	(2108)	-	Marc van der Lee	(1851)	½ - ½

A2 strijdt maar verliest (en degradeert)

A2 kwam volgemotiveerd naar de wedstrijd tegen Venlo. Tobi ontbrak op het appel, maar werd vervangen door Jonathan Tan. Een zeer waardige vervanger, zo bleek in de loop van de middag, want Jonathan is het ondanks een buitenlands avontuur bepaald niet verleerd. Zou hij stiekem geoefend hebben? Wit werd in het middenspel op het verkeerde been gezet, en Jonathan ging met een verdiend punt lopen.

Het was desalniettemin een zware middag voor A2. Laurens Schilstra bereikte een iets minder eindspel en verloor toen plots een stuk. Christopher Brookes speelde hoestend en proestend tegen een aanstormend talent. Nederlands kampioen tot en met 12 jaar, dat werk. Chris had het lastig in een eindspel met zware stukken, kreeg een minder toreneindspel, en liet zich toen plotseling truccen – een matje midden op het bord, au! Matthew Tan, zo vaak goed voor een kostbaar punt, bleek ook maar een mens, en liep tegen een zeldzame verliespartij op. Alleen Gijs IJzermans trok zich niets van de donkere wolken aan en scoorde een knap punt.

Na de tijdnoedfase stond het zodoende 3-2 voor Venlo. Dat werd snel 4-2 doordat Michiel Harmsen moest opgeven. Na het daverende succes van de vorige ronde was Michiel maar weer aan een hoog bord gaan zitten. Het werd een spetterend gevecht, waarin wit de dame offerde voor een paar stukken en een levensgevaarlijke pion op b7. Was dat allemaal correct? Michiel kreeg zijn stukken niet ontwikkeld, moest materiaal inleveren, offerde doodleuk de dame terug, maar ging uiteindelijk ten onder aan die pion op b7.

Daarmee waren de matchpunten in feite beslist. Joël de Vries wist een minder eindspel te keepen. Lody Kuling had na zet 40 nog een bord vol stukken, maar geen van beide partijen leek in de loopgraafachtige stelling iets zinnigs te kunnen ondernemen – ook dat werd remise. Ivan Pilcevic kreeg een eindspel met een pion minder en wist dat niet te houden. Alleen Bram ter Schegget, die een uitstekend seizoen draait, deed nog iets terug en bracht de stand op 6-4.

Daarmee is A2 effectief gedegradéerd. Optimisten mogen beweren dat er mathematisch gezien nog een kans is, maar dan moet er wel met 10-0 gewonnen worden en moet de concurrentie met net zulke cijfers verliezen. Dat gaat natuurlijk niet gebeuren. A2 gaat dus terug naar de tweede klasse, en ook terug naar een achttal. Volgend seizoen nieuwe kansen.

6 mei 2017	Wageningen 1	(2246)	-	Zukertort/A 2	(2085)	7 - 3
Uw verslaggever: Eric Roosendaal	Jan Timman	(2571)	-	Jan Krans	(1990)	1 - 0
	Sander van Eijk	(2381)	-	Joël de Vries	(2089)	1 - 0
	Stefan Bekker	(2325)	-	Bram ter Schegget	(2181)	1 - 0
	Jermo Kooijmans	(2265)	-	Matthew Tan	(2443)	½ - ½
	Erik van den Dikkenberg	(2136)	-	Christopher Brookes	(2229)	0 - 1
	Yochanan Afek	(2290)	-	Tobi Kooiman	(2054)	0 - 1
	Fred Jonker	(2146)	-	Michiel Harmsen	(2040)	½ - ½
	Bert Torn	(2110)	-	Jihwan Kim		1 - 0
	Kees Stap	(2081)	-	n.o.	(regl.)	1 - 0
	David van Eekhout	(2159)	-	Walther Kappelhof	(1653)	1 - 0

A2 boekt slechts individuele succesjes

A2 was toch wel weer flink verzwakt, en mocht dankbaar zijn dat Walther Kappelhof, Jihwan Kim (die bovendien recentelijk zo vriendelijk was om de taak van materiaalmeester op zich te willen nemen) en Jan Krans bereid waren af te reizen naar het verre Wageningen om te zien wat er mogelijk was. Dat viel nog niet mee. Jihwan kwam al snel een stuk achter en Walther verloor een dame voor twee stukken. In beide gevallen bleek dat fataal.

Jan Krans was maar brutaalweg aan bord 1 gaan zitten. Tegen Wageningen weet je dan wie er tegenover je gaat zitten: GM Jan Timman. Het werd een interessante gesloten Siciliaan. Onze Jan kon lang fier overeind blijven en had richting zet 40 uitzicht op een eindspel dat waarschijnlijk heel erg remise was. Maar ja, dan komt er zo'n moment van ongerechtvaardigd optimisme. Onze Jan dacht een weg naar een gelijkstaand eindspel te zien, maar die weg bevatte een valkuil. Onze Jan zag die kuil niet, GM Jan zag die kuil wel, en dus belandde onze Jan in een heel slecht eindspel waardoor GM Jan met het punt ging strijken. Toch een aardig potje, zo vonden beiden.

De score van Wageningen was ruim daarvoor al over de vijf punten getild. Het punt aan bord 9 werd wel heel makkelijk verkregen. Daar zou namens Amstelveen Laurens hebben moeten plaatsnemen, maar die werd deze middag niet gesignaleerd, althans niet in Wageningen. Joël de Vries had een bijzonder woeste partij, met aan beide kanten hangende stukken. Het zag er erg spannend uit, maar, aldus Joël, er deugde eigenlijk allemaal niets van. Bram ter Schegget beleefde ook weinig plezier aan zijn bezoek – hij kreeg een slecht toreneindspel dat niet te houden was.

In deze wedstrijd waren de scores voor Amstelveen beter naarmate het bordnummer dichterbij de 5½ lag. De bovenste drie borden verloren dus, en de onderste drie ook, maar borden 4 en 8 leverden remises op. Michiel Harmsen hield stand in een lastige positie, en Matthew Tan had een oeps-momentje, maar kwam met de schrik en een halve vrij.

De borden 5 en 6 bleken de beste plek om te bivakkeren. Christopher Brookes zat op 5 en boekte een solide overwinning. Aan bord 6 zat Tobi Kooiman, en hij nam het op tegen IM Afek. In een dameloos middenspel werd het erg tactisch. Tobi kreeg twee stukken voor een toren, maar wit had een gevaarlijke vrijpion. Er waren diverse afwikkelingen mogelijk, en Afek koos ergens de verkeerde. "I don't know why, but I played this crazy move", zo mopperde hij na afloop. Tobi kreeg een eindspel met een pluspion en schoof dat keurig uit. Een fraaie scalp!

Zo werd het dus 7-3 voor Wageningen, en daarmee eindigde het avontuur van A2 in de eerste klasse. Volgend jaar een treetje lager.

Verslaggeving Zukertort/A 3

17 september 2016	Zukertort/A 3	(1903)	-	Philidor Leiden 2	(1903)	5½ - 2½
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Eric Roosendaal	(2042)	-	Wessel Bragaar	(2020)	½ - ½
	Esther de Kleuver	(2035)	-	Willem van Briemen	(1932)	1 - 0
	Jeroen Schoonackers	(2030)	-	Wadim Sharshov	(1889)	½ - ½
	Waldemar Moes	(2015)	-	Frank Zeven	(1919)	0 - 1
	Harold de Boer	(1956)	-	Robin Wooter	(1897)	1 - 0
	Jan Helsloot	(1945)	-	Maarten van Veen	(1844)	1 - 0
	Renzo Finkenflugel	(1946)	-	Hans van Steijn	(1832)	1 - 0
	Rugved Adavatkar	(1255)	-	Ton Kohlbeck	(1889)	½ - ½

Prettige zege voor A3

Het schaakjaar was nog maar nauwelijks begonnen of de eerste vierpuntenwedstrijd diende zich al aan. A3 is verzwakt uit de zomer gekomen – Bram ter Schegget en Gijs IJzermans zijn gerekruteerd voor A2. Op rating zit A3 ergens in de middenmoot, maar de verschillen tussen een stuk of zes teams zijn gering. Als het tegenzit kan A3 een zwaar seizoen krijgen. De eerste confrontatie was tegen Philidor Leiden 2. Op papier een van de zwakkere teams, een zege was dringend gewenst.

Helaas waren er al meteen twee afmeldingen – Peter de Heer en Walt Schagen waren verhinderd. Renzo Finkenflugel heeft weer schaakzin en wilde best invallen, en Rugved Adavatkar vulde het laatste bord. En de invallers deden het uitstekend! Rugved speelde een solide remise, maar Renzo pakte de zaken harder aan. Nadat hij een witte aanval had laten stranden, deelde hij een harde counter uit, een torenoffer maar liefst. Wit kon amper weigeren, maar werd evengoed snel uitgeteld.

Jan Helsloot is geen secretaris meer, en heeft meteen zijn vorm teruggevonden. Zwart deed het onhandig in de opening en verloor meteen twee pionnen. Dat maakte Jan vlot af. Esther de Kleuver zag zwart Frans spelen, en dan is het wachten op de witte koningsaanval. Mat leek aanstaande, maar haar tegenstander ontsnapte met slechts een paar pionnen in de min. Esther ruilde alles af, en zwart liet zich het simpel gewonnen pionneindspel niet meer bewijzen. Jeroen Schoonackers had een pluspion en kreeg een lopereindspel. De witte koning werd razend actief, en Jeroen moest zelfs nog zijn best doen om niet kopje onder te gaan. Het halfje was ook welkom, want daarmee werd het 4-1.

Waldemar Moes probeerde een hele middag lang een klein plusje te verzilveren. Dat lukte niet, en toen hij te hard probeerde kreeg zwart een gunstig toreneindspel dat nu eens niet remise werd. Waldemar zag zwarts laatste pion de doorslag geven en moest capituleren. Het winnende punt kwam er toch, en wel van terug-van-weggeweest-wegens-ouderschap Harold de Boer. Die kreeg een bizarre partij op het bord, met een dame plus twee pionnen tegen drie stukken. Hoe dat nu stond wist niemand. Wit besloot dat passiviteit de beste strategie was, waar activiteit urgent gewenst was. Harold zag met plezier wit een stel slappe zetjes doen, wisselde zijn dame weer in voor een stuk en een toren, en hield aan de transactie twee razend actieve torens plus twee verbonden vrijpionnen over. Twee witte paarden deden hun best om onheil te stichten, maar terwijl ze in het Noord-Oosten een paar pionnen plukten, liepen in het Zuid-Westen twee andere pionnen naar dame, waarna Harold het punt soepel binnentikte.

Aan het kopbord mocht Eric Rosendaal de laatste zetjes doen. Wit had een duurzaam plusje, een sterk paard tegen een wat passieve loper, maar dankzij stug keepen van Eric werd het plusje nooit een definitieve plus, zodat de vrede na ruim 60 zetten werd getekend.

Een prettige zege met 5½-2½, die A3 alvast een solide start bezorgt.

8 oktober 2016	Amsterdam West 1	(2000)	-	Zukertort A/3	(1996)	5 - 3
<i>Uw verslaggever: Eric Rosendaal</i>	Hans Leeftang	(2113)	-	Jeroen Schoonackers	(2030)	1 - 0
	Frans Schoffelmeeer	(2076)	-	Waldemar Moes	(2015)	1 - 0
	Ron Klein	(1981)	-	Eric Rosendaal	(2042)	½ - ½
	Sven Pronk	(2017)	-	Esther de Kleuver	(2035)	1 - 0
	Yvette Nagel	(1947)	-	Harold de Boer	(1956)	0 - 1
	Jeroen Croomsigt	(1935)	-	Peter de Heer	(1995)	½ - ½
	Paul Scheermeijer	(1909)	-	Renzo Finkenflugel	(1946)	0 - 1
	Remco Hillebrandt	(2024)	-	Jan Helsloot	(1945)	1 - 0

A3 komt tekort in Amsterdam-West

Vorig jaar won A3 de openingswedstrijd in en tegen Amsterdam West met een beetje fortuin – zes remises, twee zeges. Ditmaal namen de gastheren al vroeg een optie op een thuiszege.

De start was abominabel voor A3. Waldemar Moes had iets voorbereid in het Russisch, maar overzag in een scherpe variant dat wit nog Dxf7+ kon spelen. Wie zo'n zet overziet kan meestal meteen opgeven, en dus stond A2 al na een uur met 1-0 achter. Jan Helsloot zat volgens eigen zeggen te slapen en gaf gewoon een kwaliteit cadeau. Dat duurde nog wat langer, maar de 2-0 was in gedachten al een paar uur genoteerd.

Het werd er niet beter op toen Jeroen kopje onder ging. Initiatief als compensatie voor een pion, dat was best te doen. Toen won Jeroen zijn pion terug, gaf daarmee het initiatief weer prijs, en werd vlot onder de voet gelopen. Beter nieuws was er bij invaller Renzo Finkenflugel. In de eerste wedstrijd was hij al goed voor een punt, en opnieuw wist hij keurig te scoren. Aanval, pionwinst, uitschuiven, soms is het een simpel spel.

Bij Eric Rosendaal werd een solide remise genoteerd. Bij Peter de Heer leek er meer in te zitten, maar wit wist juist op tijd twee torens op de zevende rij te krijgen om zo remise af te dwingen. Harold de Boer had al vroeg een pion gewonnen en wist na veel gemanoeuvreren het zwarte tegenspel onder de duim te houden – dat zou waarschijnlijk wel een punt worden.

Zat er dan toch nog een 4-4 in? Dan zou er iets moois bij Esther de Kleuver moeten gebeuren. Wit offerde een pion voor een aanval. Esther liep wat achter in ontwikkeling en moest ook nog rokeren. Moest ze een mindere stelling accepteren of de pluspion verdedigen? Esther koos voor het laatste en kreeg een enorme aanval te verduren. De zwarte koning vluchtte van f7 helemaal naar a8. Wit zette twee torens plus een dame op de zevende rij. Toen werd er ook nog eens een loper op b7 gericht, waarna de witte stukken er dwars doorheen gingen en Esther moest capituleren. Harold won een paar uur later inderdaad, maar A3 verloor dus, met 5-3.

5 november 2016	VAS 2	(1931)	-	Zukertort/A 3	(1976)	4½ - 3½
Uw verslaggever: Eric Roosendaal	Milo Bogaard	(2030)	-	Esther de Kleuver	(2031)	1 - 0
	Jouke van Veelen	(2024)	-	Renzo Finkenflugel	(1990)	½ - ½
	Ticho Cornelisse	(1954)	-	Waldemar Moes	(2017)	1 - 0
	Ben Wijgers	(1991)	-	Dirk Goes	(1829)	½ - ½
	Han Sinke	(2091)	-	Jan Helsloot	(1944)	½ - ½
	Elco Hakvoort	(1934)	-	Eric Roosendaal	(2039)	1 - 0
	Khoi Pham	(1794)	-	Ridens Bolhuis	(1928)	0 - 1
	Eline Roebers	(1627)	-	Jeroen Schoonackers	(2029)	0 - 1

A3 verliest zeer onnodig van VAS 2

De wedstrijd werd in twee etappes afgewerkt. Jan Helsloot en Dirk Goes speelden vooruit. Jan had een sterke tegenstander maar scoorde een goede plusremise – er had zelfs nog iets meer ingezeten, zo bleek achteraf. Dirk speelde zijn eigen systeem en kwam erg goed te staan. “Toen bood hij ineens remise aan en dat nam ik maar gauw aan”, aldus de tegenstander. Tja, Dirk is niet zo van het keihard aanpakken – meer een aanhanger van het harmoniemodel, zoals wij allen weten.

Goed, 1-1 bij aanvang op zaterdag. Dat duurde niet lang. Ridens Bolhuis zat tegenover een talentvolle jeugdspeler, die deze middag echter na 13 zetten zijn dame liet insluiten. Zo was Ridens na 30 minuutjes alweer klaar. En Jeroen Schoonackers maakte er zelfs 3-1 van. Toegegeven, hij speelde tegen een invalster, maar niet zomaar een invalster: Eline Roebers, nationaal jeugdkampioene tot 10 en tot 12 jaar. Jeroen bleek deze middag nog te sterk, al weet je maar nooit hoe lang dat nog duurt.

Maar ja, dan de andere borden. Renzo Finkenflugel had een wilde stelling met veel aanval. Die sloeg niet door – wit kreeg een eindspel met pluspion, dat Renzo nog net remise wist te houden. Bij Esther de Kleuver ging er vroeg iets mis. Een foutje in de opening en na het witte a3 kwam zwart binnen met een paard op b3. De witte toren vluchtte naar a2 en kwam daar nooit meer weg. Dat zoiets een paar uur later misgaat was geen verrassing.

Waldemar Moes is zoekende naar zijn vorm. “Ik geef het eerst weg en ga daarna pas schaken”, aldus zijn mismoedige commentaar achteraf. In dit geval vloog er een kwaliteit van het bord. Waldemars lopers werden sterk, en hij had zelfs serieuze kansen, maar uiteindelijk belandde hij in een eindspel met ongelijke lopers dat net niet te houden bleek. Eric Roosendaal ten slotte had een wat passieve stand. Wit kwam er niet echt door, en juist toen Eric alles weer gelijk kon trekken gaf hij een stuk weg. Einde oefening.

Zo werd de fraaie 3-1 voorsprong omgezet in een geheel onnodige 4½-3½ nederlaag. Sinds de soepele overwinning in de eerste wedstrijd lijkt A3 het juiste spoor even bijster. Het moet snel worden teruggevonden.

26 november 2016	Zukertort/A 3	(2005)	-	Caissa 4	(1971)	2½ - 5½
Uw verslaggever: Eric Roosendaal	Esther de Kleuver	(2031)	-	Aldo van de Woestijne	(2011)	½ - ½
	Harold de Boer	(1979)	-	Stef van Haaren	(2041)	0 - 1
	Walt Schagen	(2008)	-	Avni Sula	(2004)	0 - 1
	Eric Roosendaal	(2039)	-	Bert Westera	(1991)	½ - ½
	Jan Helsloot	(1944)	-	Aad Roemersma	(2018)	0 - 1
	Jeroen Schoonackers	(2029)	-	Albert Janssen	(2029)	½ - ½
	Waldemar Moes	(2017)	-	Bart Stam	(1820)	½ - ½
	Peter de Heer	(1993)	-	Maarten Hoeneveld	(1852)	½ - ½

A3 geruisloos onderuit

A3 is aan een matige serie bezig. Waar de vorige wedstrijd geheel onnodig werd verloren, was er ditmaal weinig te klagen. Slechts aan een enkel bord waren er enige winstkansen, maar over het algemeen was Caissa gewoon sterker.

Waldemar Moes opende de score met een kalme remise tegen ons oud-lid Bart Stam. Peter de Heer speelde tegen een talentvolle jeugdspeler. In goede stand vergiste hij zich, waarna hij vluchtte naar remise. Bij Eric Roosendaal verzandde een (heel even spannende) draak in een gelijk eindspel, dat dus ook remise werd. Inmiddels kwam Caissa op voorsprong doordat Jan Helsloot zomaar een kwaliteit cadeau deed. Walt Schagen ging ten onder toen hij een koningsaanval slechts kon afwenden met dameverlies. Harold de Boer leek aanval te hebben, maar zwart gaf de dame voor twee sterke torens en Harold's dame bleek machteloos tegen een overmacht aan sterk geposteerde zwarte stukken.

Esther de Kleuver leek voor een lichtpuntje te zorgen toen ze een pluspion overhield aan een optimistische openingsbehandeling van wit, en dat kleinood door de tijdnood wist te loodsen. Ze gaf vervolgens een toren om dame te halen, maar vervolgens bleken de beide dames op a1 en b2 werkloos te moeten toezien hoe hun collega aan de overkant in haar eentje eeuwig schaak hield. Jeroen Schoonackers had een fijne stelling met goede loper tegen slechte loper, maar zwart bouwde een burcht en hield alle troepen gericht op zijn enige zwakke punt, zodat Jeroen er niet door kon komen.

Drie nederlagen, vijf remises. Geen beste middag voor A3

17 december 2016	Caissa Eenhoorn 2	(2023)	-	Zukertort/A 3	(1834)	4½ - 3½
Uw verslaggever: Eric Roosendaal	Ardjan Langedijk	(2113)	-	Esther de Kleuver	(2031)	½ - ½
	Alexander Geerts	(2112)	-	Harold de Boer	(1979)	1 - 0
	Ronald Ritsema	(2041)	-	Jeroen Schoonackers	(2029)	½ - ½
	Arjon Buikstra	(2068)	-	Eric Roosendaal	(2039)	0 - 1
	Sjors Broersen	(2052)	-	Waldemar Moes	(2017)	½ - ½
	Abel Romkes	(1992)	-	Rugved Adavatkar	(1270)	1 - 0
	Dirk Lont	(1824)	-	Bas Spoelstra	(1825)	0 - 1
	Bas Dudink	(1980)	-	Laura Ratniece	(1484)	1 - 0

A3 komt helaas weer net te kort

A3 begon enigszins gehavend aan de vijfde ronde doordat Peter de Heer en Walt Schagen verhinderd waren en Jan Helsloot inviel in A2. Rugved Adavatkar had geen goede invalbeurt en moest al snel opgeven. Bas Spoelstra daarentegen speelde zeer sterk, drukte zwart terug, zette een aantal stukken goed neer, en zorgde overtuigend voor de gelijkmaker.

Aan de hogere borden vielen drie remises. Die van Jeroen Schoonackers stelde weinig voor (slechts 12 zetjes). Waldemar Moes begon met een spannende Sveshnikov, maar nadat er een en ander was geruild bleef een gelijk eindspel over. Esther de Kleuver kwam al snel goed te staan. Het werd zeer tactisch, beide spelers verbruikten veel tijd, en zwart wist voldoende rommelkansen te benutten om via een zetherhaling naar remise te ontsnappen.

Eric Roosendaal zat in een Najdorf, die na een tactisch steekspel uitmondde in een eindspel van zware stukken. Wit gaf bijna een stuk weg, zag het nog net op tijd, en deed een andere. Dat had wellicht een waarschuwing moeten zijn, maar wit wilde desondanks meer dan remise en verloor na een onnauwkeurigheid 'ineens' een toren op de onderste rij. Helaas kon Harold de Boer het hoofd niet boven water houden - hij stond al snel minder en verloor twee pionnen zonder enig redelijk tegenspel. "Weggespeeld", vond Harold zelf na afloop.

Daarmee lag het lot van A3 in Letse handen, want aan bord 8 was alleen Laura Ratniece nog bezig. Het was een zeer lange partij, met een dichtgeschoven stelling waar lange tijd niets werd geslagen. Laura raakte langzaam maar zeker in het nadeel, verloor een pion, toen nog een, totdat ze uiteindelijk in een kansloos dame-eindspel belandde.

Zodat A3 voor de vierde opeenvolgende keer in het zand beet. Curieus genoeg staat A3 nog juist boven de streep, want er zijn nog twee teams met slechts twee matchpunten en beide hebben een enkel bordpuntje minder. Hopelijk zal het in 2017 beter gaan met A3.

4 februari 2017	Zukertort A/3	(1993)	-	Paul Keres 3	(1980)	3 - 5
Uw verslaggever: Eric Roosendaal	Esther de Kleuver	(2021)	-	Rijk Schipper	(2064)	½ - ½
	Eric Roosendaal	(2035)	-	Jan Prins	(1989)	½ - ½
	Jeroen Schoonackers	(2036)	-	Frank Wilschut	(1995)	0 - 1
	Walt Schagen	(1995)	-	Paul van der Kooij	(2044)	1 - 0
	Jan Helsloot	(1932)	-	Mark Uildriks	(1960)	0 - 1
	Harold de Boer	(1932)	-	Leo van Houwelingen	(2030)	0 - 1
	Waldemar Moes	(1997)	-	Rolf Dijksterhuis	(1897)	1 - 0
	Michel Hoetmer		-	Jeroen Bollaart	(1865)	0 - 1

A3 trekt opnieuw aan het kortste eind

Vorig seizoen, ach ja, vorig seizoen, toen alles meezat en A3 bovenin meedraaide, toen waren de zorgen ver weg en werden matchpunten achteloos opgeraapt. Hoe anders is het dit seizoen. Toegegeven, Bram en Gijs promoveerden naar A2, maar ook zonder hen zou A3 tot meer in staat moeten zijn dan het tot nu toe heeft laten zien. Maar ja, sommige spelers zijn niet in vorm, en niemand is echt goed in vorm. Gevolg is dan dat er hier en daar een nulletje valt, en niet genoeg eentjes ter compensatie.

Tegen Paul Keres 3 werd dit scenario helaas ook weer nageleefd. Esther de Kleuver en Eric Roosendaal speelden twee keurige, zij het wellicht ietwat saaie remises aan de kopborden. Op veel andere borden waren de zorgen echter groot. Jan Helsloot vond in een ongewone variant van het Frans de goede zetten niet – een matige opening leverde spoedig een nul op. Debutant Michel Hoetmer stond iets beter in een dame/toren-eindspel, wilde teveel en verloor.

Voor een lichtpunt zorgde wel Waldemar Moes. Zijn stukken kwamen maar moeizaam los, maar wit kon dat niet omzetten in echt voordeel, en toen Waldemar vlot drie pionnen achter elkaar opraapte was het punt binnen. De achterstand werd echter al snel weer vergroot toen Jeroen Schoonackers moest opgeven. De witte dame slaagde er in op h7 binnen te komen, en de koning van Jeroen moest het halve bord over vluchten. Wit ging niet op zoek naar matbeelden, maar scoorde onderweg genoeg pionnen voor de winst.

Verdere positieve berichten leken uit te blijven, want uit de resterende borden zou A3 waarschijnlijk hooguit een halfje gaan halen. Harold de Boer had na een vinnige tijdnoodfase met wederzijdse dreigingen een toreneindspel overgehouden dat remise had moeten worden. Helaas koos Harold een verkeerd plan, nog een nul.

De meest verbazingwekkende uitslag moest toen echter nog komen. Walt Schagen had al vele uren geleden een aanvalstelling opgebouwd. De aanval verzandde echter, en zwart won een kwaliteit. Walt stond beroerd en was veroordeeld tot rommelen. Twee zwarte verbonden vrijpionnen dreigden al direct te gaan winnen, maar Walt wist op de een of andere wijze de partij gaande te houden. De zwarte dame drong binnen, en Walts koning moest op de vlucht. De zwarte doodklap werd elk moment verwacht, maar bleef op miraculeuze wijze steeds maar uit. Ondertussen lieten de zwarte aanvallers hun eigen majesteit alleen in zijn veste, met als gevolg dat Walt ineens ook weer mat ging dreigen. Zwart zou dames hebben moeten ruilen en had dan wellicht een eindspel kunnen winnen, maar zwart was na alle chaos het spoor bijster, raakte in tijdnood, blunderde, en gaf alles weg. “Soepele winst, nooit in gevaar geweest” vond Walt met een paar kilo zelfspot.

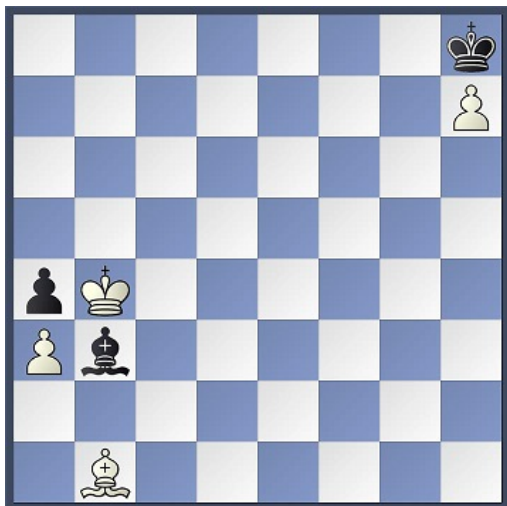
Meer dan een pleister op de 5-3 nederlaag was het echter niet. A3 is nu toch echt onder de streep beland. Nog drie potjes te gaan – het zal alle hens aan dek worden.

11 maart 2017	ASV 3	(2010)	-	Zukertort/A 3	(1982)	4½ - 3½
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Michiel Blok	(2136)	-	Jan Helsloot	(1932)	0 - 1
	Theo Jurrius	(2042)	-	Harold de Boer	(1932)	½ - ½
	Mick van Randtwijk	(1970)	-	Jeroen Schoonackers	(2036)	0 - 1
	Murat Duman	(1924)	-	Eric Roosendaal	(2035)	1 - 0
	Fred Reulink	(2024)	-	Esther de Kleuver	(2021)	1 - 0
	Jan van de Linde	(2074)	-	Walt Schagen	(1995)	0 - 1
	Daan Holtackers	(2028)	-	Waldemar Moes	(1997)	1 - 0
	Bent Schleipfenbauer	(1886)	-	Ridens Bolhuis	(1910)	1 - 0

Domme zetjes komen A3 duur te staan

A3 heeft een slecht jaar. De eerste wedstrijd werd gewonnen, daarna bleven verdere matchpunten uit. Tegen ASV 3 kreeg A3 eigenlijk de laatste kans. De Arnhemmers stonden op plek acht, en bij winst zou A3 die begeerde plek boven de streep overnemen.

De voortekenen waren niet hoopgevend. Eric Roosendaal speelde vooruit, bereikte na een goede opening een gelijk middenspel, maakte een flinke fout, en kwam in een moeizaam eindspel terecht. Dat had nog best remise kunnen worden, maar toen gebeurde het volgende:

Wit heeft de verkeerde loper om met pion h7 te kunnen winnen. Het zal dus van pion a3 moeten komen, en dus moet a4 veroverd worden. Cruciaal is echter waar de zwarte loper heen moet.

1. Ld3 Kg7?

1. Ld1!; 2. Lb5 Kxh7; 3. Lxa4 Le2 en remise volgens de eindspeldatabase. Zwart is in alle varianten precies op tijd, bijvoorbeeld 4. Lb3 Kg7; 5. a4 Kf8; 6. Lc4 Lxc4; 7. Kxc4 Ke8; 8. Kc5 Kd8; 9. Kb6 Kc8 en remise.

2. Lb5 Kxh7?

Nog altijd heeft zwart remise in handen via 2. Lc2; 3. Lxa4 Lxh7; 3. Lxa4, maar dit eindspel is volgens de eindspeldatabase in alle varianten verloren voor zwart. Wit maakte verder geen fouten en won.

Een duur weggegeven halfje, en het staat symbool voor A3 dit jaar. Het is het allemaal net niet. In Arnhem bleken de partijen aan elkaar gewaagd. Waldemar Moes draait een matig jaar en verloor. Jan Helsloot is ook niet echt in vorm dit jaar, maar won ditmaal wel, en nog wel aan bord één. Jeroen Schoonackers won ook, en Walt Schagen wist op de een of andere wijze ook weer te winnen.

Maar als er dan dingen goed gaan, gaan er weer andere dingen fout. Esther de Kleuver verloor waar dat absoluut niet nodig was geweest. Ridens Bolhuis had een eindspel met pluspion, maar de tegenstander wist kansen te creëren met vrijpionnen en won zelfs nog. Harold de Boer stond de hele middag minder, maar wist de stelling te houden. Het was niet genoeg, want A3 eindigde voor de derde maal dit seizoen op 3½ punt. En stond dus weer met lege handen.

A3 staat nu dik onder de streep, drie matchpunten achter de nummer acht. Je mag natuurlijk altijd in wonderen blijven geloven, maar realistisch gezien is het mis en gaat A3 naar beneden, voor het eerst in meer dan 25 jaar. Als je de TPR's van de vaste spelers bekijkt, dan zit vrijwel iedereen rond de 1950, en vrijwel iedereen speelt onder zijn of haar niveau. Soms zit het dan mee, en als je steeds een keertje zwaar verliest maar de volgende wedstrijd weer krap wint, dan kom je ongeveer op hetzelfde aantal bordpunten uit als A3 nu heeft (24½, waar 28 precies 50% zou zijn). Maar dit jaar grossiert A3 in kleine nederlagen. Tja, daar red je het niet mee

1 april 2017	Zukertort A/3	(1992)	-	MuConsult Apeldoorn 2	(2113)	5	-	3
Uw verslaggever: Eric Roosendaal	Jeroen Schoonackers	(2036)	-	Martin van Dommelen	(2215)	0	-	1
	Walt Schagen	(1995)	-	Reint van der Knijff	(2124)	1	-	0
	Jan Helsloot	(1932)	-	Marcel Boel	(2205)	1	-	0
	Eric Roosendaal	(2035)	-	Freddie van der Elburg	(2112)	½	-	½
	Esther de Kleuver	(2021)	-	Nikolai Kabanof	(1957)	1	-	0
	Harold de Boer	(1932)	-	Maarten Beekhuis	(2116)	1	-	0
	Waldemar Moes	(1997)	-	Erik Smit	(2143)	½	-	½
	Peter de Heer	(1990)	-	Henk Eleveld	(2030)	0	-	1

Bitterzoete winst A3

Na een slecht jaar was A3 al zo goed als gedegradeerd. Bovendien kwam Apeldoorn 2 op bezoek – de fiere koploper. Slechts een enkel matchpuntje had dit team pas laten liggen dit seizoen, tegen A3 zouden ze het kampioenschap veilig stellen.

De vreemde krachten die vaak in de sport optreden bleken echter ook in deze match volop aanwezig. A3 speelde voor het eerst sinds maanden weer eens met het complete team, en dat hielp. Apeldoorn speelde niet al te geweldig, en dat hielp ook. Aan de meeste borden had A3 zodoende al snel een overwicht. Walt Schagen bijvoorbeeld stond binnen tien zetten al geweldig doordat zwart zich enorm vergiste in de opening. Walts witte loper op b3 dreigde van alles op f7, en zwart kon geen e7-e6 spelen omdat er dan weer andere dingen mis gingen, kon zijn loper van f8 dus niet ontwikkelen, en kon dus ook al niet roken. Kortom, zwart stond beroerd. Met kunst- en vliegwerk wist hij de strijd nog te rekken, maar toen kwam de doodklap over de e-lijn, waar de zwarte koning al die tijd noodgedwongen had moeten blijven.

Deze partij was redelijk symbolisch voor het betere niveau van A3 deze wedstrijd. Harold de Boer speelde een solide partij, al moet worden gezegd dat de tegenstander niet echt fit was – ook dat leverde een punt op. Jan Helsloot manoeuvreerde listig en won een stuk, weer een punt, en nog wel tegen iemand die op 6 uit 7 stond. Eric Roosendaal kreeg een pion op h6 cadeau – de strijd werd heel tactisch, en Eric kreeg vier pionnen voor een stuk. Zwart kon echter een soort vesting maken, en dus werd het remise. Ook remise werd het bij Waldemar Moes – een iets beter toreneindspel bleek niet te winnen.

Natuurlijk werd niet overal gewonnen. Jeroen Schoonackers had het erg zwaar aan het kopbord. Hij verloor een pion en hield een hulpeloos paard over tegen een sterke loper. Dat was niet te houden. Peter de Heer was best tevreden over zijn stelling, maar toen gingen er toch wat dingen mis, ook dat werd een nul.

De beslissende klap werd uitgedeeld door Esther de Kleuver. Na 40 zetten was het bord nog boordevol stukken. Dat leek een lange zit te worden, maar de witte stukken bleken nou net op dat moment even helemaal verkeerd te staan. Esther profiteerde prompt met een dodelijk paardschaakje, waarna wit ineens mat ging.

Daarmee was de wedstrijd bezegeld. A3 blij, Apeldoorn in mineur. Speculaties over de laatste ronde begonnen rond te zoemen. Als A3 die laatste ronde ook zou kunnen winnen, dan was een mirakel niet onmogelijk.

Toen een paar uur later de andere uitslagen binnenkwamen, bracht dat echter nogal wat stemmingswisselingen teweeg. De concurrenten van A3 hadden ook allemaal gewonnen, waarmee A3 ondanks de fraaie winst alsnog gedegradeerd is. Amsterdam West 1, de concurrent van Apeldoorn had overigens met 7-1 verloren, waardoor Apeldoorn zo goed als kampioen is.

A3 zal het dus volgend jaar in de Promotieklasse SGA moeten gaan waarmaken. Met de spelers van het huidige team lijkt dat een haalbare kaart, alleen is het te hopen dat ook iedereen bereid en in staat is om doordeweeks te gaan spelen. We gaan het zien.

6 mei 2017	Wageningen 2	(2008)	-	Zukertort A/3	(1817)	5 - 3
	Martijn Naaijer	(2025)	-	Jeroen Schoonackers	(2026)	½ - ½
	Clemens de Vos	(2049)	-	n.o.	(regl.)	1 - 0
	Jeroen Franssen	(2162)	-	Esther de Kleuver	(2020)	1 - 0
	Robin van Leerdam	(1957)	-	Eric Roosendaal	(2020)	½ - ½
	Audry Burer	(1905)	-	Waldemar Moes	(1998)	0 - 1
	Jef Verwoert	(1977)	-	Laura Ratniece	(1483)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Eric Smaling	(1975)	-	Harold de Boer	(1945)	0 - 1
<i>Eric Roosendaal</i>	Tjerk Sminia	(2011)	-	Peter Waaning	(1228)	1 - 0

A3 boekt zesde kleine nederlaag

A3 was reeds gedoemd te degraderen, dus veel deed het er allemaal niet meer toe. Helaas was het succesvolle team van de vorige ronde incompleet, en toen Jan Helsloot zich de avond tevoren moest afmelden vanwege een zieke echtgenote bleek er zelfs een bord opengelaten te moeten worden. Peter Waaning en Laura Ratniece waren gelukkig bereid de gederen te versterken.

A3 begon dus met een punt achterstand – het werden er twee toen Peter een paar dingen overzag en moest capituleren. Jeroen Schoonackers scoorde een halfje. Eric Roosendaal stond akelig slecht, maar toen deed wit even een klein zetje ter consolidatie in plaats van door te drukken. Eric greep het buitenkansje aan om het sterkste witte stuk af te ruilen en ontsnapte met remise.

Het werd zelfs weer even gelijk toen Harold de Boer in een tactische stelling tot zijn vreugde zag hoe zwart zijn eigen stelling opblies en Waldemar Moes zo maar een stuk won toen zwart even niet doorhad dat penningen ook kunnen worden opgeheven.

Meer dan die drie bordpunten zat er uiteindelijk niet in. Laura hield lang stug vol, maar verloor uiteindelijk. Esther de Kleuver zat een paar uur in een iets minder toreneindspel. 'Remise', zo dacht vrijwel iedereen. Zwart dacht er anders over, trok en duwde, en wist uiteindelijk op een geschikt moment de torens te ruilen, waarna er een voor Esther verloren dame-eindspel overbleef.

Dus toch weer een 5-3 verlies. Dat is de derde maal dit seizoen, en dan werd er ook nog driemaal met $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ verloren. Daar had op veel momenten veel meer ingezet natuurlijk, maar het kwam er zelden van. A3 won curieus genoeg slechts van de nummer 10 en de nummer 1, de overige zeven wedstrijden gingen verloren. Niet goed genoeg, dat is duidelijk. Uithuilen en opnieuw beginnen

Verslaggeving Zukertort/A 4

11 oktober 2016	Caissa 6	(2006)	-	Zukertort/A 4	(1840)	$4\frac{1}{2}$	-	$3\frac{1}{2}$
Uw verslaggever: Dirk Goes	Jack Blanchard	(2195)	-	Marcel Laarhoven	(2046)	1	-	0
	Tigran Spaan	(2127)	-	Walther Kappelhof	(1707)	1	-	0
	Nirav Christophe	(2127)	-	Laura Ratniece	(1484)	1	-	0
	Dennis Breuker	(2035)	-	Renzo Finkenflugel	(1946)	0	-	1
	Jurgen Stigter	(1935)	-	Dirk Goes	(1829)	0	-	1
	Jeanlouis Prevot	(1908)	-	Wim Moene	(2161)	0	-	1
	Barbara Spendal		-	Ridens Bolhuis	(1933)	1	-	0
	Lodewijk van Pol	(1718)	-	Danny Kool	(1610)	$\frac{1}{2}$	-	$\frac{1}{2}$

Vierde team nipt ten onder

Zukertort Amstelveen, onze vereniging, kent momenteel wat logistieke problemen waar het gaat om de personele bezetting van de externe teams. Als ieder team in de basisformatie speelt gaat het net, maar bij elke afzegging moet er worden gepast en gemeten. Het is niet anders, we zullen er in ieder geval een jaar mee moeten leven. In de uitwedstrijd tegen Caissa 6 traden we aan met maar liefst drie invallers, maar we hadden tenminste een team waar alle borden bezet waren. Het tweede team zou er jaloers op zijn

Teamleider Nico Louter, zelf verhinderd, had een diep doordachte opstelling rondgemaild, maar vlak voor aanvang van de wedstrijd werd toch besloten om daarvan af te wijken. Na wat husselen werden Walther Kappelhof en Laura Ratniece op de borden 2 en 3 voor de leeuwen gegooid, waar ze met smaak werden opgepeuzeld. Tussenstand: leeuwen 2, christenen 0.

Ik zou volgens de opstelling van Nico aan bord 3 hebben plaatsgenomen, maar verhuisde nu naar 5. Ik vond alles best, maar ons talent Renzo Finkenflugel was minder blij over zijn 'degradatie' van bord 2 naar 4. Hij had zich namelijk specifiek voorbereid op Tigran Spaan, de tegenstander van bord 2 In plaats van Tigran Spaan kreeg Renzo nu aan bord 4 de ook bepaald niet misselijke Dennis Breuker te bestrijden, en dat ging hem uitstekend af: winst voor Renzo!

Tja, ik zat dus aan bord 5, met Jurgen Stigter als tegenstander. Van de overige borden heb ik vrij weinig gezien omdat ik al spoedig in een loeispannende stelling terechtkwam die mij stevig aan mijn bord kluisterde. Alleen de partij van Wim Moene heb ik goed kunnen volgen omdat hij naast me zat. Wim won een pion, later nog een, en met vaste hand voerde hij de stelling naar winst. Danny Kool deed er een halfje bij, maar verlies van Marcel Laarhoven aan het kopbord betekende een $3\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ achterstand. Met nog twee borden te gaan had Zukertort op dat moment alleen nog de raspaardjes Ridens en Dirk in de race. Ridens had wat kansjes op eeuwig schaak, maar zijn tegenstandster, de Sloveense Barbara Spendal, wist dameruil te forceren, waarna ze het eindspel probleemloos uittikte. Tussenstand $4\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ voor Caissa, wedstrijd daarmee beslist.

Nog twee borden te gaan. Op de voorgrond de partij Goes-Stigter, op de achtergrond Ridens Bolhuis tegen Barbara Spendal (foto Dennis Breuker).

Ik speelde dus nog slechts voor de statistieken, maar ja, als sportman wil je niet verliezen, dus ik probeerde er het beste van te maken. Relatief vroeg in de partij had ik al eens remise aangeboden omdat ik geen idee had wat ik moest doen, maar Jurgen speelde door met de woorden "Ik ben gekomen om te schaken". En gelijk had-ie!

Wit:	Dirk Goes	(1829)
Zwart:	Jurgen Stigter	(1935)

1. d4 Pf6; 2. Lg5 c5; 3. Lxf6 exf6; 4. e3 cxd4; 5. exd4 d5; 6. Ld3 Pc6; 7. c3 Ld6; 8. Pe2 Lg4; 9. Dd2 Dc7; 10. h3 Lh5; 11. 0-0 0-0; 12. Pa3 a6; 13. Pc2 Tfe8; 14. Tae1 Lg6; 15. Pe3 Pe7; 16. g3 Dd7; 17. Kg2 Tad8; 18. Dc2 Lb8; 19. a3 Lxd3; 20. Dxd3 f5; 21. f4

Een concessie, maar ik wilde niet toelaten dat zwart een pion zou offeren door zelf f5-f4 te spelen. Gevolg van de tekstzet is wel dat zwart een mooi paard op e4 krijgt dat niet door een pion kan worden weggejaagd. Ik dacht dan ook dat ik hier slecht stond, maar Fritz waardeert de stelling koeltjes op precies 0.00.

21. g6; 22. Pg1 Kg7; 23. Pf3 Pg8; 24. c4

Waarschijnlijk niet zo goed. Fritz wil me 24. Pe5 laten spelen, maar het nut daarvan ontgaat me. Immers, dame weg, een spoedig f7-f6, en het stoere paard staat met zijn bek vol tanden.

24. Pf6; 25. Td1 De6; 26. Tfe1 dxc4; 27. Dxc4 Dxc4; 28. Pxc4

"Ongeveer gelijk" orakelt de immer optimistische Fritz. Wellicht ben ik te somber, maar ik ben zo vrij dat oordeel sterk in twijfel te trekken. Wit heeft een geïsoleerde pion en zwart krijgt zometeen een sterk paard op e4.

28. Txe1; 29. Txe1 Kf8; 30. Te3 Lc7; 31. Tc3 Pd5

Tja, d5 is ook een mooi veld voor het paard.

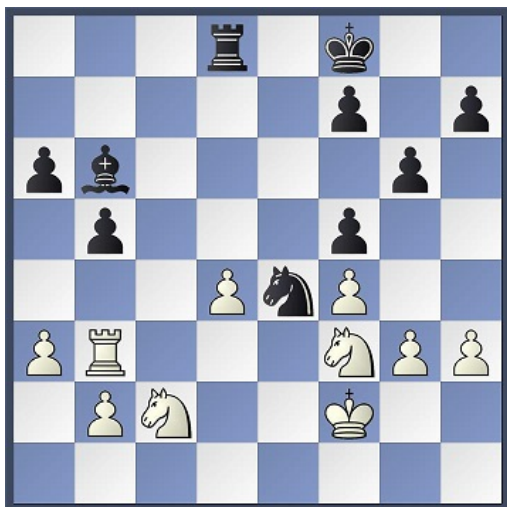
32. Tb3 b5; 33. Pe3 Lb6; 34. Kf2

Vraag me niet waarom. Na 34. Pxd5 Txd5; 35. Td3 is alle leven uit de stelling en kunnen de vredesbesprekingen snel worden afgerond.

34. Pf6

Shit, nou komt-ie toch via e4 binnen. Om voor mij volstrekt duistere redenen vindt Fritz het nog steeds wel meevallen. Gods wegen zijn ondoorgroendelijk, maar die van Fritz ook!

35. Pc2 Pe4+

36. Ke3

Volstrekt ongemotiveerd, maar ik voelde de stelling uit mijn vingers glippen en besloot wat te gokken, vooral omdat het alternatief 36. Kg2 niks opschieft. Na de tekstzet ziet Fritz ook hoe slecht ik sta en waardeert de stelling op -2.00.

36. Pxd3; 37. a4 Te8+; 38. Kd3 Ph5

Met de boel op instorten begon de adrenaline uit mijn oren te spuiten. Mijn enige hoop was gevestigd op mijn vrijpion op d4, maar voordat die aan de overkant is

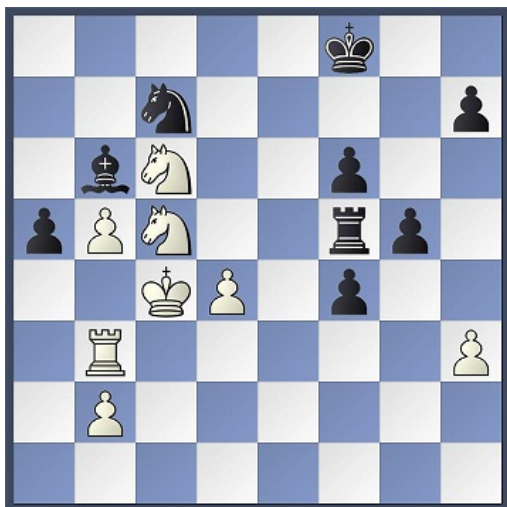
39. axb5 Pxf4+; 40. Kd2 a5

Hier begon ik weer wat hoop te krijgen. Nu heb ik immers niet één, maar twee vrijpionnen.

41. Pe5 Td8; 42. Pc6 Td6; 43. Tf3 Pe6; 44. Kc3 Pc7; 45. Kc4 Td5; 46. Tb3 f4

Natuurlijk, zwart gaat rennen met zijn vrijpion.

47. Pe1 f6; 48. Pd3 g5; 49. Pc5 Tf5

Kost een stuk, maar is nog steeds de beste zet. Volgens Fritz dan, ikzelf was hier door de spanning al zo volkomen van het padje dat ik niet meer helder kon denken en zuiver op gevoel speelde.

50. Pd7+ Ke8

Het verkeerde veld! Waarom wordt spoedig duidelijk.

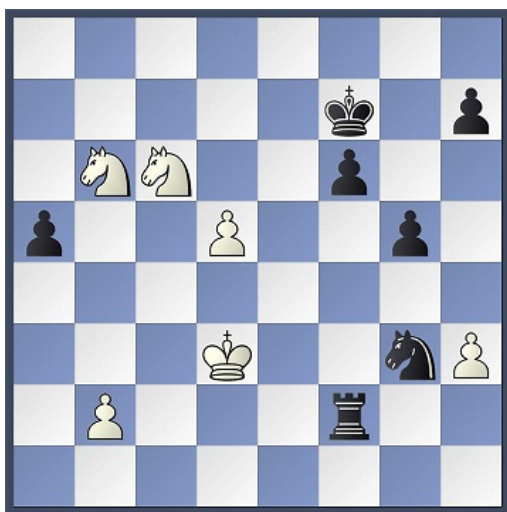
51. Pxb6 f3; 52. Te3+

Was de koning naar f7 gegaan, dan had ik deze zet niet gehad en had ik meteen op f3 moeten slaan. Nu moet zwart eerst zijn paard erbij halen, en daarmee verliest hij kostbare tijd.

52. Kf7; 53. Te1

Leek me de enige zet, maar Fritz geeft de voorkeur aan eerst 53. Te7+. Na 53. Kg6 en pas dan 53. Te1 zit er ineens een paardvork op e7 in de stelling. Subtiel

53. f2; 54. Tf1 Pxb5; 55. d5 Pd6; 56. Kd4 Tf4+; 57. Ke3 Pf5+; 58. Kd3 Pg3; 59. Txf2 Txf2

60. d6

Ik speel mijn laatste troef uit. Volgens Fritz, die er meer verstand van heeft dan ik, staat het nu gelijk.

60. Ke6; 61. d7 Tf3+

Nu staat wit definitief gewonnen. Relatief het beste was nog 61. Pf1; 62. Kc3 Td2; 63. d8D Txd8; 64. Pxd8+ en wit heeft een stuk meer, maar een paar pionnen minder.

62. Kc4 Pe4; 63. Pd4+

Niet de beste, maar goed genoeg. 63. d8D was nochtans gewoon mogelijk, maar ik zag weer eens spoken. Na 63. Pd6+ is d4 het enige goede veld voor de koning, maar wel meteen het winnende veld.

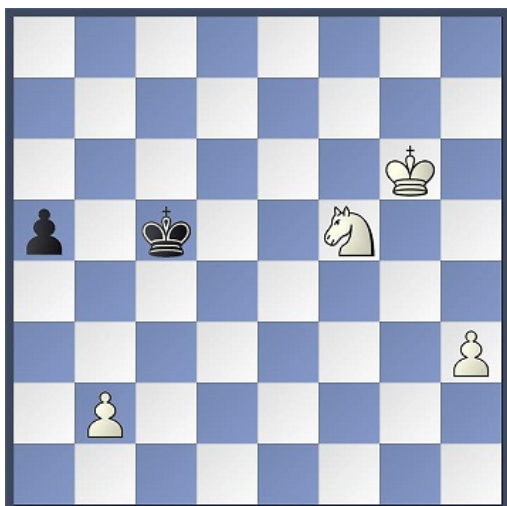
63. Ke7; 64. Pxf3 Pd6+; 65. Kd5 Pf7; 66. Pd4 h5; 67. Pf5+ Kd8; 68. Ke6

Suboptimaal gespeeld, na 68. Pd6! ziet Fritz mat in 12 voor zich. Maar vooruit, 68. Ke6 wint ook

68. Pe5; 69. Kxf6 Pxd7; 70. Pxd7 Kxd7; 71. Kxg5

De rest is kinderspel.

71. Kc6; 72. Kxh5 Kc5; 73. Kg6

Een mooi moment om de heer J.H. Donner te parafraseren:

Lief pionnetje op h3,

Mooi klein ding, randpion ben je, niet meer dan één veldje mag je bestrijken. Je bent zo klein, bijna niets en je hebt de hele partij daar op je plaatsje gestaan, maar al die tijd was mijn hoop op jou gebouwd en al mijn angstig hunkeren was voor jou. Ik zag je wel, zoals je daar stond, kleine bengel. De mensen dachten natuurlijk dat het om de pion op d7 ging, hij trok hun aandacht, ja ze keken allemaal naar hem, maar jij en ik wisten het wel, het ging om jou, om jou en jou alleen. Je hebt gewacht, stouterd, je hebt je niet opgedrongen, want je wist dat ik al die tijd alleen maar aan jou dacht en dat je niets hoefde te doen, want dat ik vanzelf wel bij je zou komen. Kleine randpion, je bent nu vrij. Ga je gang, op h8 wacht jou en mij de onuitsprekelijke heerlijkheid. Heb mijn dank, lief klein ding.

Ik heb je lief, je koning.

73. Kb4; 74. h4

Fritz blijft scherp en kondigt mat in 33 aan! *Que?*

74. Kb3; 75. h5 Kxb2; 76. h6 a4; 77. h7 a3; 78. h8D+ Kb1; 79. Dh1+

79. Pe3 en 79. Dc3 zijn allebei mat in 4, maar ik ben geen kniesoor

79. Kb2; 80. Dg2+

En handdoek, waarna ik heel snel aan het bier moest

4 november 2016	Zukertort/A 4	(1846)	-	Fischer/Z 2	(1902)	3½ - 4½
	Renzo Finkenflugel	(1946)	-	Minze bij de Weg	(1961)	0 - 1
	Wim Moene	(2161)	-	PeeWee van Voorthuijsen	(2160)	1 - 0
	Marcel Laarhoven	(2046)	-	Bram van Dijk	(1973)	½ - ½
	Ridens Bolhuis	(1933)	-	Leo Littel	(1920)	0 - 1
	Mateusz Glowacki	(1816)	-	Lucie van der Vecht	(1875)	½ - ½
	Nico Louter	(1907)	-	Thomas Hauptmann	(1814)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Rugved Adavatkar	(1255)	-	Ronald Gouma	(1793)	0 - 1
<i>Eric Roosendaal</i>	Walther Kappelhof	(1707)	-	Adri Schoorl	(1722)	½ - ½

A4 gooit eigen glazen in

Een sterk team, dat is Fischer/Z 2 wel. Veel bekenden ook, en de nodige ex-leden, zoals PeeWee van Voorthuijsen en Thomas Hauptmann. Dat A4 er de handen aan vol zou hebben leek vooraf wel zeker, maar dat ze meer tegen zichzelf dan tegen de opponent zouden spelen, dat was niet voorzien.

De eerste score kwam op het bord van Mateusz Glowacki. Tegenstandster Lucie van der Vecht speelt altijd op aanval, en weldra werd er dan ook een stuk geofferd. Mateusz stond afwisselend gewonnen en verloren, en ten slotte rolde de minst waarschijnlijke uitslag eruit, namelijk remise.

Teamleider Nico Louter gaf het goede voorbeeld door al meteen weer een hele toestand op het bord te organiseren. Hij maakte het zichzelf in gewonnen stelling nog knap lastig, maar het volle punt kwam ten slotte toch binnen. Rugved Advatkar redde het ditmaal niet. Wit offerde enigszins per ongeluk een pion, maar kreeg wel zeer veel initiatief – dat kostte Rugved uiteindelijk een stuk en de partij. Walther Kappelhof had een klein plusje in een vrij dichte stelling. Toen de heren allebei nog tien minuten hadden, werd tot remise besloten, liever dan roulette te gaan spelen.

Goed, 2-2 aan de laatste vier borden, en aan de kopborden zag het er gunstig uit. Renzo Finkenflugel stond mooi, Marcel Laarhoven misschien wel gewonnen, Wim Moene wat beter, en Ridens ongeveer gelijk. Een goed resultaat leek op komst.

Maar juist toen begon het mis te gaan. Renzo verspeelde zijn goede positie en verloor zelfs nog. Marcel kwam in de problemen doordat wit veel aanvallende stukken had als compensatie voor een paar pionnen. Even leek het allemaal toch goed te komen toen Wim Moene met een subtiel zetje PeeWee wist te vloeren. Bij 3-3 en twee min of meer gelijke stellingen was er nog van alles mogelijk.

Maar helaas, één zet later blunderde Ridens. Dame weg en meteen opgegeven. Marcel deed zijn best, maar wit won her en der pionnen terug, en alle pionnen en vrijwel alle stukken gingen uiteindelijk van het bord. Wit bood remise aan, en tot grote hilariteit deed Marcel of hij er serieus over ging nadenken. De handen werden uiteraard boven een vrijwel leeg bord geschud.

En dus verloor A4 opnieuw met minimale cijfers. Minimaal drie halfjes cadeau gedaan, zou je zeggen – er had zoveel meer, en zo. Maar 'als' telt niet. De realiteit is dat A4 onderaan staat met nul punten. Volgende keer een beetje meer geluk, zullen we dan maar denken.

8 december 2016	Oosten Toren 1	(1827)	-	Zukertort/A 4	(1917)	3½ - 4½
<i>Uw verslaggever: Nico Louter</i>	Xander Giphart	(2004)	-	Renzo Finkenflugel	(1946)	½ - ½
	Theo Gosman	(1966)	-	Marcel Laarhoven	(2046)	½ - ½
	Fammy Amanodin	(1831)	-	Wim Moene	(2161)	½ - ½
	Gerard Driessen	(1769)	-	Ridens Bolhuis	(1933)	½ - ½
	Hank Hoving	(1854)	-	Nico Louter	(1907)	0 - 1
	Wim Leene	(1816)	-	Olav Lucas	(1976)	0 - 1
	Hans van Doggenaar	(1734)	-	Dirk Goes	(1829)	½ - ½
	Fred Bergen	(1645)	-	Wilco Dado	(1540)	1 - 0

A4 wint golftoernooi

A4 stond er na twee rondes niet goed voor. Gelukkig heeft de derde ronde de eerste matchpunten opgeleverd, en hebben we de onderste positie verlaten. Het verliep niet zonder slag of stoot, de wedstrijdprognose golfde tot het einde op en neer.

Wilco Dado had zich gemeld als invaller en taxichauffeur. Hij nam Renzo Finkenflugel mee. Helaas was dat het enige wat hij meenam, want een goede opbouw werd gevolgd door een verkeerde damezet. Op een ander veld had zij prima gestaan, nu ging de partij verloren.

Na deze valse start kwamen er punten binnen. Nico Louter was goed uit de opening gekomen en had een pionnetje opgehaald, maar de winstweg was nog lang en ingewikkeld. Opeens besloot zijn tegenstander een stuk te offeren in de hoop op eeuwig schaak, maar dat klopte voor geen meter.

Dirk Goes had ietsje minder gestaan, maar speelde uiteindelijk keurig remise. Daarna waren de borden wel redelijk, behalve bij Wim Moene. Olav Lucas offerde een pionnetje en sloopte de witte stelling. Marcel Laarhoven leek wat gedrongen te staan, had een vieze truc in tijdnood, en scoorde een toren. Daarna werd het toch onoverzichtelijk, Marcel verloor een paard, en vervolgens werd er in remise berust. Renzo Finkenflugel had al in het middenspel een keurig pionnetje gesnoept, zijn voordeel uitgebreid, en een tweede pion gescoord, maar in het toreneindspel zette hij zijn goede plan niet door en moest ook hij in remise berusten. Ridens Bolhuis overleefde een moeilijke fase, leek nog wat te hebben, maar uiteindelijk was de stelling tot op het bot afgekloven en remise.

Tja, en toen bleef Wim over. Hij stond straal verloren, rechte de rug, vlocht dreiging na dreiging in de stelling, de pionnetjes achterstand verdwenen als sneeuw voor de zon, en uiteindelijk werd het remise, wat genoeg was voor een minimale overwinning.

De volgende ronde is tegen Laurierboom/Gambiet 2, dat zou weleens een zeer belangrijke wedstrijd kunnen worden.

9 januari 2017	Laurierboom/Gambiet 2	(1620)	-	Zukertort/A 4	(1872)	1½ - 6½
	Joost van Steenis	(1960)	-	Renzo Finkenflugel	(1990)	½ - ½
	Mark de Wild Propitius	(1821)	-	Wim Moene	(2161)	½ - ½
	Pieter Schmidt	(1807)	-	Marcel Laarhoven	(2046)	0 - 1
	Theo Weijers	(1887)	-	Ridens Bolhuis	(1928)	0 - 1
	André van Leeuwen	(1527)	-	Jan Krans	(2015)	0 - 1
	Nadia Hasnan	(1574)	-	Dirk Goes	(1829)	0 - 1
<i>Uw verslaggever:</i>	Martijn Bakker	(1362)	-	Wilco Dado	(1540)	½ - ½
<i>Marcel Laarhoven</i>	Geert-Jan Cnossen	(1025)	-	Evert Jan Karman	(1464)	0 - 1

A4 boekt makkelijke maar belangrijke overwinning

Na twee nederlagen en een overwinning stond voor het vierde de belangrijke wedstrijd tegen Laurierboom/Gambiet 2 op het programma. Op papier de zwakste broeder uit de poule, maar dat zegt in de Promotieklasse niet alles. Een overwinning zou het vierde voorlopig in wat rustiger vaarwater brengen, maar gezien het resterende programma zou een nederlaag het degradatiespook dichtbij brengen. Tel daar nog eens bij dat we met maar liefst vier (maar zeker geen slechte) invallers aantraden, en de ingrediënten voor een spannende avond waren voorhanden.

Toch waren de goden ons al snel gunstig gezind. Evert Jan kwam na een minuutje of 20 pas binnenlopen, maar nog eens 20 minuten later had zijn tegenstander zich al verslikt en stond hij een stuk voor. Ook Dirk won snel een stuk: hij had een wending van zijn tegenstander niet gezien, maar dat bleek ook niet nodig want hij had een simpele weerlegging. Twee borden in de plus en verder nergens grote problemen, dat zag er rond 21.00 uur al veelbelovend uit, en het werd alleen maar beter. Dirk had geen moeite zijn potje uit te schuiven. Zetjes doen, beetje ruilen, een kind kan de was doen: 1-0. Inmiddels had Jan Krans ook een mooie stelling gekregen. Mooie open lijnen, penningen, tijd om de stelling te openen. Ook daar bleek het pleit gauw beslecht toen Jan er minimaal een stuk aan overhield (2-0).

Vervangend captain Marcel wist alle zwarte initiatieven op de damevleugel in de kiem te smoren en kon toen zelf rustig een mooie koningsaanval opbouwen. Het had ergens misschien een zetje sneller gekund, maar het mooie mat zag zijn tegenstander niet aankomen, dus mocht hij het helemaal tot het eind afronden (3-0). Daarna was het toch even kijken waar de beslissende punten zouden vallen, want aan een paar borden moesten toch even de zeilen worden bijgezet. Renzo had een mooie stelling maar zocht iets te gretig naar een snelle *kill* en moest berusten in een iets minder toreneindspel. Wim speelde een onnavolgbare opening tegen 1. b4. Ik begreep er niet zoveel van, zijn tegenstander aanvankelijk ook niet, maar Wim evenmin. Plots werd Wim weggecombineerd en moest hij vluchten in een loper/paard/6 pionnen- tegen loper/loper/3 pionnen-eindspel. Behoorlijk kansloos zou je zeggen. Wilco en Ridens hadden interessante middenspelen met veel stukken, en Evert Jan had wat moeite zijn stuk meer te verzilveren.

Het eerste mazzeltje viel te noteren bij Wilco. Hij overklaste zijn tegenstander, won een toren, maar liet toen een matcombinatie toe. Zijn tegenstander miste zelfs een eenvoudig mat in één, vluchtte zeer tevreden in eeuwig schaak, maar moest even slikken toen hij zijn gemiste kans vernam (3½-1½). Renzo tekende voor het eerste matchpunt. In het toreneindspel met een pion minder was hij teruggedrongen en leek een moeilijk slot tegemoet te gaan, maar ineens werd de vrede getekend. Tegenstander en oudgediende Joost van Steenis vond dat Renzo zijn verdediging op orde had en drong niet verder aan (4-1).

Wim bracht ons in veilige haven met wat we maar een 'Oosten-Torentje' gaan noemen. In zijn kansloze eindspel rechte hij de rug en zijn tegenstander had met minder dan een minuut op de klok geen tijd een goed plan te bedenken. Drie pionnen achter werden er twee en één, en ten slotte pakte Wim verrassend toch het halfje (4½-1½). Ridens en Evert Jan mochten daarna bouwen aan een monsterscore, en deden dat met verve. Ridens zat tegen Theo Weijers een beetje te stoeien met de klok en het verplichte noteren tot de laatste vijf minuten, maar niet met zijn stelling. Een plusje werd mooi verzilverd, en de witte koning belandde in een matnet. En Evert Jan moest nog even zweten voor de winst. Dacht mat te zetten, maar zijn tegenstander kon zijn dame offeren tegen twee torens. Met twee torens plus loper tegen dame wist Evert Jan de laatste witte vrijpion onschadelijk te maken, zelf te promoveren, en de match op 6½-1½ af te ronden. Een dik verdiende, lekker ruime en broodnodige zege.

Vier uit vier, met 18½ bordpunt, en een waarschijnlijk vierde plaats in de stand. Maar het blijft opletten geblazen in deze competitie met zijn rare uitslagen. Koploper De Amstel 1 verloor met 5-3 van Fischer Z 2 en topfavoriet ENPS 1 zelfs met 6-2 van Oosten-Toren 1, dus veilig zijn we nog allerm minst. Als Caissa 6 nog een uitglijder maakt tegen De Raadsheer 1 is het feest compleet. Volgende ronde thuis tegen ENPS 1, een lastige klus.

10 maart 2017	Zukertort/A 4	(1915)	-	ENPS 1	(2003)	4½ - 3½
Uw verslaggever: Nico Louter	Renzo Finkenflugel	(1990)	-	Aran Kohler	(2206)	½ - ½
	Marcel Laarhoven	(2046)	-	Tom Bottema	(2241)	0 - 1
	Ridens Bolhuis	(1928)	-	Peter Hoekstra	(2071)	1 - 0
	Bas Spoelstra	(1825)	-	Jan Velde	(1904)	1 - 0
	Mateusz Glowacki	(1816)	-	Stefan Lehmann	(1888)	0 - 1
	Nico Louter	(1907)	-	Mark Hecker	(1893)	1 - 0
	Dirk Goes	(1829)	-	Steve Michel	(1970)	0 - 1
	Olav Lucas	(1976)	-	Niek Verweij	(1853)	1 - 0

A4 in glijvlucht naar boven

Het vierde heeft een bijzonder fraaie en welverdiende overwinning geboekt op ENPS 1. Ondanks invallers voor Wim Moene en Walter Kappelhof bleef het team zelfs op de topborden goed overeind. Dat was behoorlijk verrassend, want juist op de eerste drie borden heeft de tegenstander een megasterk team.

De wedstrijd begon goed met binnen een uur een punt voor mezelf toen mijn opponent in een moment van schaakblindheid niets aan mat deed, overigens in een baggerstelling. Renzo Finkenflugel speelde een sterke en goed voorbereide pot tegen Aran Kohler. De geofferde Wolga-boer kwam na lang spelen terug, en toen werd de vrede getekend. Vervolgens liepen we uit door een prima overwinning van Olav Lucas, die zijn voordeel in steeds meer materiaal omzette, tot zijn tegenstander er helemaal genoeg van had. Een grote uitslag begon zich af te tekenen.

Daarna slopen de puntjes bij beide teams binnen. Mateusz Glowacki probeerde de hele partij tegenspel op de damevleugel te ontwikkelen, maar kon het net niet handig genoeg spelen, tot hij uiteindelijk moest opgeven. Bas Spoelstra haalde op grandioze wijze een punt binnen, met echt fenomenaal spel. Een genot voor het oog. Bij Dirk Goes werd het gespartel steeds heftiger, helaas van Dirk. Een offer van een volle toren had mogelijk nog soelaas geboden. Maar niet aangedurfd, begrijpelijk.

En toen hadden we Marcel Laarhoven en Ridens Bolhuis nog. Marcel tegen Tom Bottema, een traditioneel koningsgambiet. Het zag er prachtig, machtig en mooi uit, maar op de een of andere wijze vond Tom steeds weer een uitweg, waarna Marcel niets restte dan opgeven.

En toen kwam het aan op *good old* Ridens. Hij speelde een ongewone Aljechin met Pg8-f6, gevolgd door Pf6-g8. Onconventioneel. Hij snoepte een pionnetje, ruilde de gevaarlijke stukken, en pakte wat koekjes. Uiterst rustig en hoogst effectief. Alleen begon de klok de omstanders onrustig te maken. Fluweelzacht plaatst hij zijn stukken, lichtjes beroert hij de klok, prachtig.

En dan voltooit hij zijn compositie.

5 april 2017	De Amstel 1	(1958)	-	Zukertort/A 4	(1902)	4½ - 3½
Uw verslaggever: Dirk Goes	Patrick van Lommel	(2000)	-	Marcel Laarhoven	(2046)	½ - ½
	Rik Konst	(2052)	-	Evert Jan Karman	(1464)	0 - 1
	Joran Donkers	(2078)	-	Nico Louter	(1907)	1 - 0
	Theo Hendriks	(1949)	-	Ridens Bolhuis	(1928)	1 - 0
	Piet Geertsema	(1809)	-	Wim Moene	(2161)	0 - 1
	Willem Hensbergen	(2029)	-	Michel Hoetmer		1 - 0
	Carel Kok	(1897)	-	Olav Lucas	(1976)	0 - 1
	Jan Brugge	(1853)	-	Dirk Goes	(1829)	1 - 0

A4 verliest van De Amstel

Aan het begin van het seizoen deed ik aan teamleider Nico Louter de nogal roekeloze belofte in geval van nood in te vallen in het vierde team. Dat heb ik geweten. Ik verwachtte één of hooguit twee keer te spelen, dat viel nog te overzien, maar de personele problemen van Zukertort 4 zijn dit seizoen chronisch hardnekkig. Ik constateer dat mijn invalbeurt tegen De Amstel alweer het vijfde noodgeval van het seizoen was. Voor volgend seizoen claim ik bord 9!

Nico was door concertverplichtingen verhinderd op de wedstrijddag voor te gaan in de strijd, maar was nog wel zo attent om vooruit te spelen en te winnen. Dit seizoen heeft hij 4 uit 4, die jongen kun je om een boodschap sturen! Het zijn natuurlijk maar cijfertjes, maar zo'n TPR van 2645 achter je naam staat toch leuk. Een week later deed Wim Moene er al snel een vol punt bij, maar voor tevreden rondkijken was geen tijd. De Amstel gaat dit seizoen voor het kampioenschap, en aan diverse borden kleunden ze er stevig in.

Ik werd geconfronteerd met een curieuze opening, die me zeeën van tijd kostte. Van tegenstander Jan Brugge meende ik me te herinneren dat hij vroeger bij DOS als aanvalsspeler bekend stond, maar tegen mijn Aljechin stelde hij zich uiterst bescheiden op met een nogal tam eigen systeem. Ik heb mijn notatieformulier al door de shredder gehaald, dus het moet even uit mijn door voortschrijdende Korsakov geteisterde hoofd, maar volgens mij was het iets als 1. e4 Pf6; 2. d3 d5; 3. Pd2 e5; 4. Pg3 Pc6; 5. h3 Le6; 6. Le2 Le7; 7. c3 Dd7; 8. Dc2. Zie daar maar eens gaten in te schieten! Ik kwam tamelijk beroerd te staan, en het was aan mijn jarenlange ervaring te danken dat ik uiteindelijk op mijn tandvlees remise wist te maken.

Olav Lucas zat naast me, dus zijn stelling kon ik een beetje in de gaten houden. In een eindspel met zware stukken was het voor beide partijen moeilijk om vorderingen te maken, remise dus. Ridens Bolhuis nam eveneens een halfje mee naar huis, maar daarmee is het goede nieuws wel verteld, want de overige partijen gingen verloren. Eindstand daarmee 4½-3½ voor De Amstel, jammer.

Na bestudering van de tussenstand kom ik tot de conclusie dat Zukertort 4 zo goed als veilig is. Theoretisch is degradatie nog wel mogelijk, maar dan moeten er in de andere wedstrijden wel heel rare dingen gebeuren. Anderhalf bordpunt in de laatste wedstrijd, thuis tegen De Raadsheer 1, is in ieder geval voldoende om helemaal zeker te zijn van prolongatie van het promotieklaseschap.

12 mei 2017	Zukertort/A 4	(1956)	-	De Raadsheer 1	(1938)	6½ - 1½
	Renzo Finkenflugel	(1990)	-	Ramon van Beemdelust	(2073)	1 - 0
	Wim Moene	(2161)	-	Stephan Geuljans	(2044)	1 - 0
	Marcel Laarhoven	(2046)	-	Simon Groot	(1983)	½ - ½
	Nico Louter	(1907)	-	Olaf Cliteur	(1916)	1 - 0
	Bas Spoelstra	(1825)	-	Mustapha Yahia	(1920)	0 - 1
	Ridens Bolhuis	(1928)	-	Jacob Strikwerda	(1921)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	Mateusz Glowacki	(1816)	-	Vincent Visser	(1830)	1 - 0
<i>Nico Louter</i>	Olav Lucas	(1976)	-	Harry Amand	(1813)	1 - 0

Sportieve plicht vervuld

In de laatste ronde moest A4 het opnemen tegen De Raadsheer 1, dat op degraderen stond, maar zich met een overwinning nog in veiligheid kon brengen. Dat moesten we zelf trouwens ook nog doen door minimaal 1½ bordpunt te scoren. Het team heeft die opdracht echter niet goed begrepen. In de vooruitgespeelde wedstrijden van Marcel en Nico werd al meteen 1½ punt behaald, waardoor van ons uit gezien de overige partijen een wassen neus vormden.

Er werd op de zes resterende borden weinig weggegeven of verknald, maar des te meer binnengehaald. Daarbij speelde mee dat de tegenstander als opdracht de dood of de gladiolen had meegekregen. Er werd dus enigszins agressief gespeeld, en niet altijd terecht. Op bord 1 speelde Renzo tegen Ramon van Beemdelust. Voor Marcel een oude bekende, maar Renzo kende hem niet. Ramon speelde niet al te sterk met wit en Renzo zette hem al snel volledig klem. Vervolgens haalde hij simpel een kwaliteit binnen en ruilde de overgebleven toren, waarna hij Ramon in een matnet vlocht.

Matteo was redelijk snel klaar, maar speelde de pot van de avond, een geweldig spektakelstuk. Zijn tegenstander speelde met wit en begon een stormloop op de enigszins kale koningsvleugel van Matteo. Er kwam een stukoffer en het zag er bijzonder slecht uit voor Matteo. Uit nood bracht hij zijn dame naar g5, om ervoor te zorgen dat wit niet een tweede toren op de g-lijn zou zetten. Matteo's dame werd verjaagd naar g4 en toen speelde wit: Lf5! De witte dame heeft eigenlijk geen goede velden meer op de g-lijn. Wat nu? Iedere toevallige passant zou meteen zijn geld op Vincent Visser zetten, maar toen deed Matteo zijn eerste wonderzet: d4-d3!! De dame op c2 staat nu in, de dekking van Lf5 is even weg, dus Vincent slaat op d3. En toen kwam de volgende wonderzet, Pd7-e5!!!! Dit paard kan gepakt worden met de pion

van f4. Ondertussen staat ook de zwarte dame nog steeds in op g4. Maar wit heeft geen keuze, fxe5. En dan blijkt de kracht van Pd7-e5. De loper van c8 is vrijgekomen, Lxf5, en wit kan opgeven. Schitterend gespeeld!

Bas Spoelstra speelde de vorige keer een prachtige partij. Ook deze keer begon hij sterk, maar net als Ajax deze week werd het opeens wat minder, vooral toen hij zijn koningsvleugel verzwakte. Wit profiteerde mooi en dat werd een harde nederlaag. Werd het toch nog spannend? Nee. Olav speelde een simpele pot, vooral toen zijn tegenstander een schijn-offer pleegde. Olav vond een tussenzetje, pakte een pion en een kwal, en won vervolgens in de aanval. De wedstrijd was binnen, maar het werd allemaal nog erger voor De Raadsheer.

Ridens speelde een typische Ridens-pot. Stukken goed gecentreerd neerzetten, ruimte pakken, en langzaam de tegenstander wegdrukken. Er kwam een pionnetje en het leek allemaal geruisloos te gaan, maar Ridens raakte toch weer zijn pionnetje kwijt. Vervolgens pakte hij de concentratie weer op, nam nog meer ruimte, en vlocht steeds meer problemen in de stelling. Ook de vlag van zijn tegenstander speelde steeds meer een rol. In de slotstelling was het helemaal uit. Wat een tovenaars!

En toen was Wim er nog. Een opening die weinig tot niets opleverde, maar wel een hoop geneuzel en gepeuter. Niets voor een tegenstander die wil vlammen en punten wil pakken, en al helemaal niet tegen een speler als Wim Moene. Hij pikte stiekem een pionnetje en leek hard op weg naar nog een pion, toen zijn tegenstander een stuk offerde. Het leek in eerste instantie niets, maar het zag er toch wel gevaarlijk uit. Gelukkig nam Wim even de tijd, offerde een kwal terug, en dook toen een eindspel in met een pion meer. Zijn aanpak was niet helemaal goed, hij verloor zelfs nog een pion, maar het eindspel zonder lichte stukken was simpel gewonnen.

Daarmee 6½-1½, een mooie afronding van het seizoen.

Het was een aardig seizoen, maar er had echt meer in gezeten. Als de vorige wedstrijd tegen De Amstel niet met 3½-4½ was verloren maar gewonnen, dan waren we kampioen geweest! Nu werden we slechts, en zoals zo vaak, vierde.

Volgend jaar spelen A3 en A4 in de Promotieklasse, die naar verwachting zal bestaan uit tien teams. We kunnen een prachtig derde samenstellen, zeker vanuit de mix met de top van het derde. Het vierde zal dan moeten knokken voor handhaving. Versterking is onderweg, van nieuweling Michel Hoetmer en oude bekenden Spinhoven en Luirink. Ik ben benieuwd!

Verslaggeving Zukertort/A 5

4 november 2016	Zukertort A/5	(1478)	-	Almere 7	(1359)	4 - 0
Uw verslaggever: Eric Roosendaal	Danny Kool	(1610)	-	Ab Moolhuizen	(1526)	1 - 0
	Wilco Dado	(1540)	-	Martin Staa	(1333)	1 - 0
	Jihwan Kim		-	Alfons Wongsodrono	(1373)	1 - 0
	Peter Waaning	(1283)	-	Ruurd Admiraal	(1203)	1 - 0

Almere kwam (toch), zeurde, en verloor

Kwart over acht – een paar spelers van A5 lopen wat verloren rond. Vanavond wordt er tegen Almere 7 gespeeld, maar er is geen Almeerder te bekennen. Dan komt er een telefoontje – het viertal is in het centrum van Amsterdam beland. Hoe je de route van Almere naar Amstelveen moet uitstippelen om in Amsterdam centrum terecht te komen snapt niemand, maar het is Almere 7 gelukt. Maar goed, inmiddels is men op de juiste route. En inderdaad, Almere 7 arriveert, zij het 40 minuten te laat.

Goed, bij Amstelveen zijn we de kwaadste niet, 40 minuten is wel veel om kwijt te zijn. We bieden aan om het te halveren: 20 minuten minder, dat is te overzien. Een paar spelers zijn akkoord, maar niet iedereen. “Ik wil met de volle tijd spelen”. Tja, kom dan op tijd, zou je denken, maar de Almeerder houdt voet bij stuk. “Anders komen we een andere keer wel terug”. Dan is het reglementair 4-0, maar daar zit A5 dan weer niet op te wachten – dan is het pas echt een verloren avond. Met frisse tegenzin wordt gezwaaid voor de chantage. Almere komt dus 40 minuten te laat door eigen schuld en krijgt desalniettemin toch de volledige bedenktijd.

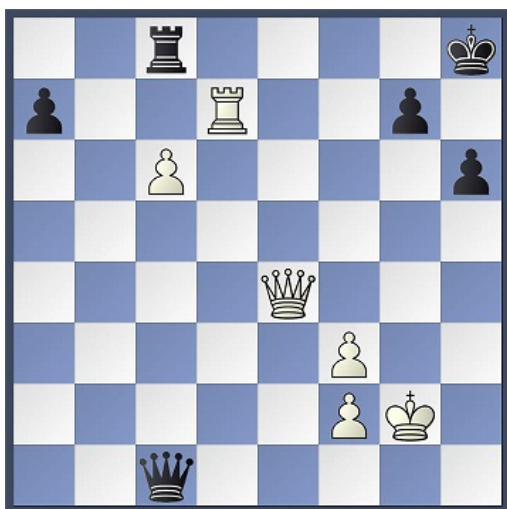
Maar dan blijkt er toch nog een soort rechtvaardigheid te bestaan. Wilco Dado wint vlot. Jihwan Kim krijgt een toren-eindspel met een pion meer en wint dat keurig. Peter Waaning zet zijn stukken goed neer, wint een stuk, een toren en de partij. Danny Kool wint een pion, dan een kwaliteit, en scoort het vierde punt. En dus is het verdiend 4-0 voor A5. Of, om in de teneur van het verhaal te blijven, een buitengewoon verdiende 4-0 nederlaag voor Almere 7.

15 december 2016	Laurierboom/Gambiet 3	(1372)	-	Zukertort/A 5	(1412)	2½ - 1½
<i>Uw verslaggever: Wilco Dado</i>	Rob Geukes	(1516)	-	Wilco Dado	(1540)	½ - ½
	Nadia Hasnan	(1574)	-	Jihwan Kim		1 - 0
	n.o.		-	Dennis Metekohy	(regl.)	0 - 1
	Geert-Jan Cnossen	(1025)	-	Peter Waaning	(1283)	1 - 0

A5 verliest nipt

Zukertort 5 begon de wedstrijd met een 1-0 voorsprong doordat Laurierboom-Gambit 3 slechts drie spelers kon opstellen. Leuk voor het team, jammer voor Dennis, die zonder te spelen weer naar huis kon.

Peter verloor al vroeg een kwaliteit, en uiteindelijk de partij. Jihwan worstelde met zwart tegen 1. f4, verbruikte veel tijd, maar kon niet voorkomen dat hij verloor. Wilco stond de hele partij beter, maar slaagde er niet in de betere stelling te verzilveren. Op het einde miste hij de winst:

Wit had hier fraai kunnen winnen met 40. Tg7!! Kxg7; 41. De7+ Kh8; 42. Df6+ Kh7; 43. Df5+ Kg7; 44. Dxc8. Wilco zag het niet, speelde 40. Dg6, en de partij eindigde 12 zetten later in remise door zetherhaling.

Eindstand zodoende 2½-1½ voor Laurierboom-Gambiet. Na de 4-0 overwinning in de eerste ronde staan we weer met vier paar benen op de grond!

10 februari 2017	Zukertort/A 5	(1478)	-	De Volewijckers 3	(1355)	1½ - 2½
<i>Uw verslaggever: Wilco Dado</i>	Danny Kool	(1610)	-	David Spaan	(1477)	0 - 1
	Wilco Dado	(1540)	-	Willem Spaan	(1290)	1 - 0
	Jihwan Kim		-	Chris Fischer	(1312)	0 - 1
	Peter Waaning	(1283)	-	Jur ten Brink	(1339)	½ - ½

A5 verliest opnieuw met minimale cijfers, teamleider dreigt met lijfstraffen

In de derde ronde ontving A5 thuis De Volewijckers 3. Wilco was snel klaar. De eerste 15 zetten kwamen in enkele minuten op het bord, daarna ging het een stuk langzamer. Wilco zette vele vallen klaar, die zijn tegenstander alle op een na wist te ontwijken. Wilco won een stuk en de partij.

Peter stond gewonnen, maar wilde te snel zijn tweede dame halen, waardoor zijn tegenstander eeuwig schaak kon geven. Jihwan kwam goed uit de opening, won een pion en had een sterke aanval. Door een paar onnauwkeurige zetten verzandde zijn aanval, daarna verloor hij ook nog een stuk, en uiteindelijk de partij.

“Het had 3-0 kunnen zijn!” riep teamleider Wilco uit. “Lijfstraffen voor Peter en Jihwan”, vervolgde hij. Hij voerde zijn dreigement niet uit omdat hij zich nog net op tijd wist te herinneren dat hij een dag eerder, tijdens de wedstrijd Laurier-boom/Gambiet 3 – Zukertort 4, ook eeuwig schaak toeliet terwijl hij een toren voor stond, en zo ook een half punt had laten liggen

Danny speelde met zwart tegen 1. c4 Pf6; 2. b3. De positie bleef de gehele partij vrijwel in evenwicht. Danny had langzaam wat meer ruimte veroverd en stond klaar voor een koningsaanval, maar hij was te gretig en vergat een instand stuk afdoende te verdedigen. Hiermee was het direct hopeloos verloren, niet alleen deze partij, maar ook de hele match. A5 verliest weer met 1½-2½, jammer.

10 maart 2017	Zukertort/A 5	(1270)	-	TOG 1	(1397)	½	-	3½
<i>Uw verslaggever: Niemand</i>	Danny Kool	(1610)	-	Jan Koningh	(1413)	0	-	1
	Terence Krul	(918)	-	Mark Schenk	(1462)	½	-	½
	Jihwan Kim		-	Henk Havik	(1426)	0	-	1
	Peter Waaning	(1283)	-	Hans Johannesen	(1285)	1	-	0

Van deze wedstrijd verscheen nimmer een verslag op de website. (*red.*)

10 april 2017	De Wachter 2	(1546)	-	Zukertort/A 5	(1474)	1	-	3
<i>Uw verslaggever: Wilco Dado</i>	Jaap Bikker	(1660)	-	Danny Kool	(1610)	0	-	1
	Peter Krijnen	(1574)	-	Wilco Dado	(1540)	0	-	1
	David Keyzer		-	Evert Jan Karman	(1464)	0	-	1
	R. Vas Visser	(1403)	-	Peter Waaning	(1283)	1	-	0

A5 eindigt de competitie zoals het begonnen is: met een overwinning

A5 speelde haar laatste competitiewedstrijd van het seizoen uit tegen De Wachter 2.

Wilco opende met zwart de score voor Zukertort: een Versnelde Draak leidde tot een versnelde winst toen zijn tegenstander een mooie paardzet over het hoofd zag. Hij verloor een stuk en het recht op rokade, en kreeg een beroerde stelling; hij besloot op te geven. Met 13 zetten was dit Wilco's snelste overwinning dit seizoen.

Peter worstelde met zwart in een Vierpaardenspel. Zijn koning stond open en bloot op de damevleugel en kwam in de vuurlinie van een witte toren en loper terecht. Peter moest een kwaliteit offeren om erger te voorkomen, verloor ook nog een stuk, en gaf op. Verder spelen had geen zin meer. 1-1.

Op de borden 1 en 3 kwamen Franse partijen op het bord, maar onze tegenstanders moeten maar eens naar de nonnen in Vught om het Frans bij te spijkeren. Beide partijen gingen voor hen verloren. Invaller Evert Jan Karman kwam met wit prima uit de opening en wist zijn goede stelling steeds te verbeteren. Hij creëerde twee vrijpionnen, waarvan zijn tegenstander er slechts een kon uitschakelen. Sterk gespeeld eindspel, mooie partij, 2-1 voor Zukertort.

Danny Kool dreigde met wit snel te verliezen. Een verkeerd ingeschat offer leidde tot stukverlies op de 11e zet, maar hij had compensatie: twee pionnen voor een stuk en een sterke aanval met remisekansen. Zijn tegenstander hield blijkbaar niet zoveel van zijn dame, want hij plaatste haar op een veld waar deze eenvoudig door de witte dame kon worden genomen. Danny's tegenstander zag het en gaf op voordat Danny de dame kon nemen, eindstand 3-1.

A5 heeft dit seizoen twee keer gewonnen en drie keer verloren, waarvan twee keer op het nippertje (2½-1½). Er had meer ingezet dan een plaats in de middenmoot. Volgend seizoen beter.

22 mei 2017	Almere 7	(1325)	-	Zukertort/A 5	(1429)	1½ - 2½
Uw verslaggever: Wilco Dado	Ab Moolhuizen	(1526)	-	Wilco Dado	(1540)	0 - 1
	Martin Staa	(1333)	-	Evert Jan Karman	(1464)	½ - ½
	Ruurd Admiraal	(1203)	-	Jihwan Kim		0 - 1
	Kok van Drunen	(1236)	-	Peter Waaning	(1283)	1 - 0

A5 wint (weer) laatste wedstrijd

Zes teams doen er mee aan de viertallencompetitie, dus vijf ronden. Maar de wedstrijdleader vond vijf ronden te weinig, en een dubbele competitie van tien ronden te veel, dus werd er tot ieders verrassing een zesde ronde ingelast, die als volgt werd ingedeeld: nummer 1 tegen nummer 2, nummer 3 tegen nummer 4 en nummer 5 tegen nummer 6.

Dus ging Zukertort 5 op maandag 22 mei naar Almere om daar weer tegen Almere 7 te spelen. De wedstrijd in de reguliere competitie was met 4-0 gewonnen, en ook deze keer leek Zukertort 5 op een grote overwinning af te stevenen. Na anderhalf uur spelen had Wilco op bord 1 al in 22 zetten gewonnen met een Morra-gambiet en het thematische Pd5-offer, had Peter Waaning twee pionnen meer in een betere stelling, en stond Jihwan Kim een kwaliteit voor. Ook Evert Jan stond met zwart op bord 2 goed, maar Peter blunderde de winst weg. Op de 27e zet was het mat in 3. Peter zag het niet en deed een minder goede zet, maar stond nog steeds goed, alleen was zijn 28e zet een grove blunder die tot mat leidde (1-1). Jihwan hield het hoofd koel en leidde zijn witte stukken naar de overwinning: 2-1 voor Zukertort.

Evert Jan was inmiddels in een remisestelling terechtgekomen. Ook de tegenstander was overtuigd van de remise en bood tot twee keer toe remise aan. Evert Jan weigerde steeds ("Ik zal het in overweging nemen"). Hij wilde winnen, maar na zo'n 60 zetten moest ook hij in remise berusten. Eindstand: 2½-1½ voor Zukertort 5 in de laatste wedstrijd. Althans, dat denken we

José Raul Capablanca (1888-1942) heeft in zijn schaakloopbaan maar weinig partijen verloren. De Russische schaker Znosko-Borovsky kwam destijds op het idee een boek samen te stellen van alle verliespartijen van Capablanca. Laatstgenoemde reageerde daarop gepikeerd met de mededeling dat hij al enige tijd van plan was een boek uit te geven met daarin alle goede zetten van Znosko-Borovsky, maar dat hij nog steeds niet verder gekomen was dan de titel

Externe competitie 2016/2017

Individuele scores

Zukertort/A 1	Score			TPR	Zukertort/A 2	Score			TPR
Dennis Brouwer	5½	uit	9	2289	Bram ter Schegget	5½	uit	9	2328
Florian Jacobs	5	uit	9	2274	Michiel Harmsen	3	uit	9	2045
Tjark Vos	4½	uit	9	2184	Matthew Tan	6	uit	8	2447
Sybolt Strating	3½	uit	9	2226	Gijs IJzermans	2½	uit	8	2129
Paul-Peter Theulings	3	uit	9	1999	Joël de Vries	1½	uit	8	1983
Jelmer Sminia	3	uit	9	2027	Laurens Schilstra	1	uit	8	1871
Colin Stolwijk	7	uit	8	2577	Christopher Brookes	3	uit	7	2206
Fitzgerald Krudde	5	uit	8	2433	Tobi Kooiman	2	uit	6	2136
Stan van Gisbergen	4	uit	8	2279	Ivan Pilcevic	2	uit	4	2152
Sander Los	3½	uit	8	2167	Lody Kuling	1½	uit	4	2197
Olav Lucas	½	uit	3	1778	Jonathan Tan	1	uit	2	2370
Joël de Vries	1	uit	1	2994	Jan Krans	½	uit	2	2148
					Ridens Bolhuis	½	uit	2	1976
					Jihwan Kim	0	uit	2	1309
					Wilco Dado	0	uit	2	1429
					Renzo Finkenflugel	½	uit	1	2257
					Jan Helsloot	0	uit	1	1321
					Walther Kappelhof	0	uit	1	1359
					Saurabh Adavatkar	0	uit	1	1296
					Laura Ratniece	0	uit	1	1439
					Reglementair	0	uit	4	
Totaal	45½	uit	90			30½	uit	90	

Zukertort/A 3	Score			TPR
Jeroen Schoonackers	4	uit	9	1949
Eric Roosendaal	4	uit	9	1957
Esther de Kleuver	3½	uit	9	1954
Waldemar Moes	3½	uit	9	1896
Harold de Boer	4½	uit	8	2065
Jan Helsloot	3½	uit	7	2040
Walt Schagen	3	uit	4	2254
Renzo Finkenflugel	2½	uit	3	2198
Peter de Heer	1	uit	3	1816
Ridens Bolhuis	1	uit	2	1840
Rugved Adavatkar	½	uit	2	1748
Laura Ratniece	0	uit	2	1178
Bas Spoelstra	1	uit	1	2624
Dirk Goes	½	uit	1	1991
Peter Waaning	0	uit	1	1211
Michel Hoetmer	0	uit	1	1065
Reglementair	0	uit	1	
Totaal	32½	uit	72	

Zukertort/A 4	Score			TPR
Ridens Bolhuis	4	uit	7	2046
Marcel Laarhoven	2½	uit	7	1925
Wim Moene	5	uit	6	2197
Renzo Finkenflugel	3½	uit	6	2094
Nico Louter	5	uit	5	2646
Dirk Goes	3	uit	5	1882
Olav Lucas	3½	uit	4	2174
Mateusz Glowacki	1½	uit	3	1864
Bas Spoelstra	1	uit	2	1912
Evert-Jan Karman	1	uit	2	1539
Walther Kappelhof	½	uit	2	1736
Wilco Dado	½	uit	2	1315
Jan Krans	1	uit	1	2262
Danny Kool	½	uit	1	1718
Laura Ratniece	0	uit	1	1392
Michel Hoetmer	0	uit	1	1294
Rugved Adavatkar	0	uit	1	1058
	32½	uit	56	

Zukertort/A 5	Score			TPR
Peter Waaning	1½	uit	6	1060
Wilco Dado	4½	uit	5	1806
Jihwan Kim	2½	uit	5	1378
Danny Kool	2	uit	4	1519
Evert-Jan Karman	1½	uit	2	1333
Terence Krul	0	uit	1	727
Reglementair	1	uit	1	
	13	uit	24	

Scoretabellen

Zukertort/A 1 (KNSB, 1e klasse A)

	Gesp	Mp	Bp
1. BSG 1	9	18	63½
2. De Toren Arnhem 1	9	14	50½
3. Caissa 1	9	10	47½
4. Zukertort Amstelveen 1	9	10	45½
5. Paul Keres 1	9	9	47
6. ASV 1	9	8	44
7. Philidor Leeuwarden 1	9	8	40½
8. Messemaker 1	9	5	41½
9. SG Max Euwe 1	9	4	36
10. SSC 1	9	4	34

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	7	7	7½	5½	5½	8	7	8	8
3		6	6½	5	6½	5½	5½	5	7½
3	4		6½	7	5½	7½	6	4½	3½
2½	3½	3½		4	5½	6	7	8	5½
4½	5	3	6		4	4	6½	6	8
4½	3½	4½	4½	6		5½	5	5½	5
2	4½	2½	4	6	4½		5½	6	5½
3	4½	4	3	3½	5	4½		6	8
2	5	5½	2	4	4½	4	4		5
2	2½	6½	4½	2	5	4½	2	5	

Zukertort/A 2 (KNSB, 1e klasse B)

	Gesp	Mp	Bp
1. Voerendaal 1	9	17	57
2. Stukkenjagers 1	9	14	57
3. DSC Delft 1	9	12	48½
4. Venlo 1	9	11	46½
5. Wageningen 1	9	10	48½
6. UVS 1	9	7	44
7. Oud Zuylen Utrecht 1	9	6	39½
8. EGGERT Purmerend 1	9	5	42
9. De Wijker Toren 1	9	5	36½
10. Zukertort Amstelveen 2	9	3	30½

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	6	5	7	5½	5½	7½	6	8	6½
4		6½	4	6	6	6½	8	7½	8½
5	3½		6	2½	5½	5½	5	8	7½
3	6	4		5	3	7	6½	6	6
4½	4	7½	5		6	5½	4	5	7
4½	4	4½	7	4		6	5½	3½	5
2½	3½	4½	3	4½	4		6	5½	6
4	2	5	3½	6	4½	4		4½	8½
2	2½	2	4	5	6½	4½	5½		4½
3½	1½	2½	4	3	5	4	1½	5½	

Zukertort/A 3 (KNSB, 3e klasse C)

	Gesp	Mp	Bp
1. MuConsult Apeldoorn 2	9	15	46
2. Amsterdam West 1	9	13	37½
3. Wageningen 2	9	12	41
4. VAS 2	9	9	36
5. Paul Keres 3	9	9	35½
6. Caissa Eenhoorn 2	9	9	35
7. Caissa 4	9	9	33
8. ASV 3	9	8	36
9. Zukertort Amstelveen 3	9	4	32½
10. Philidor Leiden 2	9	2	27½

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	4½	4½	7	5	5	6½	4	3	6½
3½		1	4½	5	5½	4½	4	5	4½
3½	7		4½	3	4	4	5	5	5
1	3½	3½		4½	6	3½	4	4½	5½
3	3	5	3½		2½	4	5	5	4½
3	2½	4	2	5½		4	4	4½	5½
1½	3½	4	4½	4	4		1½	5½	4½
4	4	3	4	3	4	6½		4½	3
5	3	3	3½	3	3½	2½	3½		5½
1½	3½	3	2½	3½	2½	3½	5	2½	

Zukertort/A 4 (SGA, Promotieklasse)

	Gesp	Mp	Bp
1. De Amstel 1	7	10	33½
2. Caissa 6	7	10	32
3. Fischer/Z 2	7	9	30½
4. Zukertort Amstelveen 4	7	8	32½
5. ENPS 1	7	8	30½
6. Oosten Toren 1	7	5	27½
7. De Raadsheer 1	7	4	22
8. Laurierboom Gambiet 2	7	2	15½

1	2	3	4	5	6	7	8
	6	3	4½	3½	5½	5	6
2		5	4½	5	5½	3	7
5	3		4½	3	4	5½	5½
3½	3½	3½		4½	4½	6½	6½
4½	3	5	3½		2	5½	7
2½	2½	4	3½	6		5½	3½
3	5	2½	1½	2½	2½		5
2	1	2½	1½	1	4½	3	

Zukertort/A 5 (SGA, viertallen)

	Gesp	Mp	Bp
1. De Volewijckers 3	5	9	14½
2. Laurierboom Gambiet 3	5	9	13½
3. De Wachter 2	5	8	14
4. Zukertort Amstelveen 5	5	6	13
5. TOG 1	5	4	12
6. Almere 7	5	0	5

1	2	3	4	5	6
	3	1½	2½	3	2½
1		2½	2½	2½	3
2½	1½		1	3½	3
1½	1½	3		½	2½
1	1½	½	3½		4
1½	1	1	1½	0	

Verslaggeving KNSB-cup

17 november 2016	Paul Keres	(2338)	-	Zukertort/A	(2147)	4 - 0
<i>Uw verslaggever: Eric Roosendaal</i>	Evert Rademakers	(2239)	-	Dennis Brouwer	(2192)	1 - 0
	Hugo ten Hertog	(2450)	-	Paul Peter Theulings	(2114)	1 - 0
	Xander Wemmers	(2437)	-	Florian Jacobs	(2249)	1 - 0
	Paul Hommerson	(2225)	-	Gijs IJzermans	(2121)	1 - 0

Cupteam kansloos in Utrecht

Het cupteam was ingedeeld tegen het ijzersterke Paul Keres (cupwinnaar in 2014). Dat leek moeilijk, en inderdaad bleek Paul Keres een niet te overwinnen hindernis. Het werd maar liefst 4-0 voor de gastheren. Bij een dergelijke uitslag heeft natuurlijk niemand zin om een levendig verslag te produceren. Het blijft dus gissen naar wat zich precies heeft afgespeeld. Dat het een vrij kansloze nederlaag was lijkt wel zeker

Verslaggeving SGA-cup

9 december 2016	Zukertort/A	(1998)	-	Het Grasmatt	(1735)	2 - 2
<i>Uw verslaggever: Nico Louter</i>	Renzo Finkenflugel	(1946)	-	Francisco Iglesias		½ - ½
	Wim Moene	(2161)	-	Jeannot Tuijnman	(1734)	1 - 0
	Nico Louter	(1907)	-	Martin Randt	(1805)	½ - ½
	Olav Lucas	(1976)	-	Gerben Wieldraaijer	(1667)	0 - 1

SGA-cupteam wint marginaal maar solide

Het SGA-cupteam heeft op solide wijze Het Grasmatt verslagen. De zege kwam geen moment in gevaar, al doet de einduitslag dat mogelijk wel vermoeden. Doordat Wim Moene er lekker op los offerde en combineerde, was er al snel een prettige voorsprong op bord 2, wat in cupwedstrijden een belangrijk voordeel is. Olav Lucas kwam op bord 4 prima uit de opening, snoepte een pionnetje mee, maar raakte onverhoopt een stuk kwijt.

Nico Louter speelde mogelijk de traagste remise uit zijn carrière. Na de opening was iedere muziek uit de stelling, maar in het teambelang speelde hij nog eindeloos door. Toen duidelijk werd dat Renzo Finkenflugel aan het kopbord minimaal remise zou halen, werd de partij beëindigd. Renzo werd in het begin aangevlogen door zijn tegenstander. Hij hield rustig stand, behaalde een klein voordeel, maar er zat niet meer in dan remise.

Dus 2-2, en dankzij de zege aan het hogere bord 2 gaat Zukertort door naar de volgende ronde.

1 maart 2017	De Amstel	(2040)	-	Zukertort	(2032)	2 - 2
<i>Uw verslaggever: Dirk Goes</i>	Joran Donkers	(2078)	-	Wim Moene	(2161)	0 - 1
	Patrick van Lommel	(2000)	-	Jan Krans	(2015)	½ - ½
	Rik Konst	(2052)	-	Marcel Laarhoven	(2046)	½ - ½
	Willem Hensbergen	(2029)	-	Nico Louter	(1907)	1 - 0

SGA-cupteam naar halve finale!

Het winnen van de SGA-cup is tegenwoordig verreweg de snelste manier om wat eremetaal op te strijken. Eerste ronde vrij, tweede ronde 2-2 'winst' op Het Grasmatt, en de derde ronde is dan al meteen de kwartfinale, waar het team van De Amstel de tegenstander was. Stuk voor stuk aardige jongens, allemaal met een Zukertort-verleden.

Wim Moene kende aan het eerste bord geen medelijden. In een Konings-Indische partij permitteerde Joran Donkers zich een verdedigend zetje waar het doorzetten van zijn eigen aanval de voorkeur genoot. Wim ging er hard doorheen, en als beloning mocht hij nog even de matzet uitvoeren. Niet veel later kwam Jan Krans wat onwennig met een nuttig halfje aangewandeld. Jan is niet zo van de remise, maar soms zit er niet meer in.

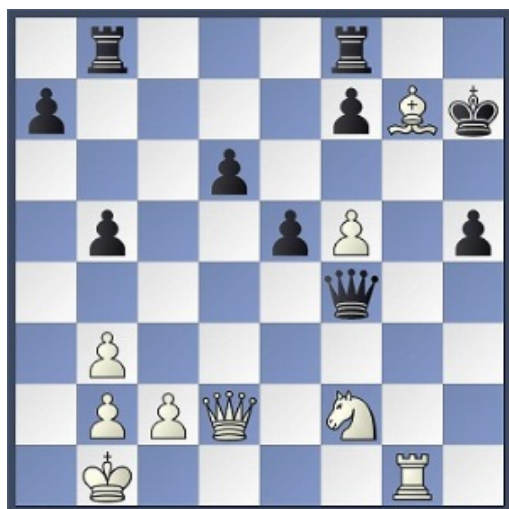
Tussenstand 1½-½ voor ons aan de borden 1 en 2, en met slechts vier borden ben je er dan al bijna. Het werd toch nog even spannend toen Nico Louter in de problemen raakte. Ik had er nog alle vertrouwen in, want er zijn maar weinig schakers die zo vindingrijk kunnen rommelen als Nico, maar ditmaal was er toch geen redden meer aan: 1½-1½.

Aan Marcel Laarhoven de schone taak om matchwinner te worden door minimaal remise te spelen. Dat lukte vrij moeiteloos. Marcel had een mooie stelling opgebouwd met een kwaliteit meer. Eigenlijk had hij de partij moeten winnen, maar in de tijdnoodfase verzandde de stelling toch nog in remise. Zoals gezegd, dat was voldoende voor het SGA-cup-team om verder te bekeren.

19 april 2017	Caissa	(2068)	-	Zukertort/A	(1995)	1 - 3
<i>Uw verslaggever:</i> <i>Dirk Goes</i>	Tigran Spaan	(2127)	-	Renzo Finkenflugel	(1990)	½ - ½
	Jack Blanchard	(2195)	-	Jan Krans	(2015)	½ - ½
	Dennis Breuker	(2035)	-	Ridens Bolhuis	(1928)	0 - 1
	Robert Jan Schaper	(1915)	-	Marcel Laarhoven	(2046)	0 - 1

Zukertort naar finale SGA-Cup

Na een rondje vrij, en het succesvol beëindigen van wedstrijden tegen Grasmatt en De Amstel, was het SGA-cupteam alweer toe aan de halve finale, waarin het team van Caissa gastheer en tegenstander was. Vaste spelers Wim Moene en Nico Louter bleken niet inzetbaar, zij werden meer dan verdienstelijk vervangen door Renzo Finkenflugel en Ridens Bolhuis.

Aan het kopbord speelde Renzo een zeer sterke partij. In bovenstaande stelling heeft tegenstander Tigran Spaan in arren moede maar 24. ... Dh4-f4 gedaan. Veel hoop zal hij hier niet meer hebben gehad, want hij staat al behoorlijk aangedweild. Fritz voorspelt nu mat in 11 na 25. Pe4, maar Renzo vergreep zich aan het iets minder sterke 25. Dxf4. Wint ook wel (+3 volgens Fritz), maar minder snel, minder fraai en minder overtuigend. Met de dames van het bord begon de zwarte vrijpion op h5 in het aldus ontstane eindspel gevaarlijk naar de eerste rij te loeren, en het viel voor Renzo niet mee om een sluitend winstplan te vinden. Uiteindelijk moest hij hevig balend in remise berusten.

De stelling van Jan Krans was voor mij als simpele ziel moeilijk te doorgronden. Aan beide zijden kilometerslange pionnenketens, en dreigingen, zo die er al waren, bleven latent. Rond half elf bood Jan, met een scheel oog op de tamelijk rooskleurige ontwikkelingen aan de overige borden, maar eens remise aan, hetgeen werd geaccepteerd. Hij sprak zelf van "wijselijk geaccepteerd", en aangezien Jan een sterke schaker is zou dat best weleens waar kunnen zijn geweest.

Persoonlijk blijf ik het een genot vinden om Ridens Bolhuis te zien schaken. De gracieuze, bijna liefdevolle manier waarop hij zijn stukken vastpakt en verzet, de manier waarop hij in alle rust bijna terloops de klok indrukt, het getuigt allemaal van een hoog ontwikkeld gevoel voor elegantie. Elke vorm van agressie is hem vreemd, maar dat wil nog niet zeggen dat hij slome zetjes doet. Integendeel, toen Ridens eenmaal het smalle pad naar de winst had gevonden, wist hij van geen wijken. Punt voor Ridens, en wedstrijd daarmee in ons voordeel beslist, YES!

Om een voorschat te nemen op de overwinning zat ik toen al een tijdje aan de bar, zodat het me een beetje is ontgaan hoe Marcel Laarhoven met zijn overwinning de eindstand op 3-1 bracht. Van zijn partij kan ik me nog herinneren dat hij met zijn loperpaar een prettig plusje koesterde en dat ik bij mezelf dacht "Hoe nu verder?" Met de kennis van nu moet worden geconstateerd dat Marcel met het beantwoorden van deze vraag minder moeite had dan ik.

En zo plaatste het SGA-cupteam zich voor de finale, waarin ENPS de tegenstander zal zijn.

18 mei 2017	ENPS	(2122)	-	Zukertort/A	(2030)	2 - 2
<i>Uw verslaggever: Michiel Harmsen</i>	Tom Bottema	(2241)	-	Wim Moene	(2161)	0 - 1
	Aran Kohler	(2206)	-	Renzo Finkenflugel	(1990)	1 - 0
	Peter Hoekstra	(2071)	-	Marcel Laarhoven	(2046)	1 - 0
	Steve Michel	(1970)	-	Ridens Bolhuis	(1928)	0 - 1

Gelijkspel volstaat voor ENPS voor cupzege

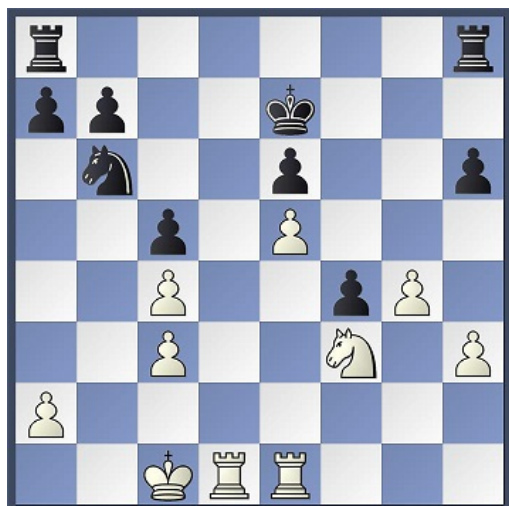
Deze finale trof Zukertort alweer ENPS. Zukertort en ENPS lijken de laatste jaren wel een tweestrijd om deze cup te voeren. Dit zijn de winnaars de afgelopen 5 jaar:

2016: ENPS
2015: ENPS
2014: Zukertort
2013: ENPS
2012: Zukertort

Ook dit jaar beloofde het weer spannend te worden omdat de beide teams op papier aan elkaar gewaagd waren. Daarbij mag Renzo Finkenflugel als meer waard worden gerekend dan zijn huidige rating.

Rond 22:30 had Ridens in 25 zetten gewonnen. Ook Wim Moene stond goed. Zijn tegenstander, Tom Bottema, was 45 minuten te laat aangekomen. Wim had, wellicht mede daardoor, een goede stand bereikt. Hij strafte een paar onnauwkeurige zetten van zijn tegenstander goed af en won.

Wit:	Wim Moene	(2161)
Zwart:	Tom Bottema	(2241)
<i>Commentaar van Wim</i>		

Dit is de stelling na de 20e zet. Ik was met wit in een openingsvariant gelopen die Tom heel goed kende. Opmerkelijk is dat zowel ENPS als Zukertort hier tevreden waren over de stelling. Zwart heeft een positioneel voordeel met zijn hechtere pionnenstructuur, wit heeft actievere stukken en iets meer ruimte. Verder is pion f4 is een zwakte die wit makkelijk kan aanvallen. Volgens de computer staat het ongeveer gelijk en was het evenwicht nog niet echt verbroken geweest.

21. Te4 Thf8?!

Een vergissing. Dankzij de ongelukkige opstelling van de zwarte stukken wint wit nu een pion.

22. Ph4

Dankzij de (drie)dubbele aanvalsdreiging op g6 gaat zwart materiaal verliezen.

22. Tg8; 23. Txf4 Taf8; 24. Tdf1 Ke8?!

Na een keer torens ruilen op f4 is het nog een hele partij. Nu kan wit in het gat op f6 springen.

25. Tf6 Pxc4; 26. Txe6+ Kd7; 27. Tef6 Te8?!

Weer was torenruil nodig. Wits voordeel neemt nu grote vormen aan.

28. Td1+ Kc8; 29. e6 h5; 30. Td5! hxc4

Wanhoopt?

31. Txc5+ Kb8; 32. Txc4 gxc3; 33. Pg6!

Deze zet, waarmee wit winnend voordeel houdt, moest ik nog wel even zien. Eerlijkheidshalve moet ik wel zeggen dat ik helemaal niet heb gekeken naar de variant 33. Pf3 Tg1+; 34. Kc2 h2; 35. Pxd2 Tg2+; 36. Kb3 Txd2, waarna het witte voordeel grotendeels verdwenen is. Soms moet je gewoon op je intuïtie vertrouwen.

33. h2; 34. Th4 Tc8; 35. Kc2; 1-0.

Maar winst op de borden 1 en 4 was niet genoeg, er moest nog een halfje bij. Marcel dacht op bord 3 heel lang na in een complexe stelling. Naar eigen zeggen speelde hij toen niet de winnende variant die hij al wel had bekeken, maar koos voor een andere, waarna hij uiteindelijk verloor. Daarmee was alle hoop gevestigd op Renzo, die op bord 2 een stelling tegen Aran Kohler aan het keepen was. Hij had een slechte loper en nauwelijks tegenspel. Dit type stellingen lijkt Aran wel te liggen. Uiteindelijk hield Renzo deze stelling dan ook niet en werd de einduitslag op 2-2 vastgesteld. Omdat bij dit gelijkspel het laatste bord afvalt, is ENPS daarmee voor de derde keer op rij winnaar van de SGA cup. Dat werd weer traditioneel gevierd met een glas champagne.

Schaakfilms in Amsterdam!

– door Dirk Goes –

Het gebeurt niet zo vaak dat er films worden geproduceerd die schaken als onderwerp hebben. Des te opmerkelijker dat er onlangs liefst twee waren te zien in de Amsterdamse bioscopen. Nu is het zo dat ik een groot voorstander ben van de stelling dat het bij schaken draait om het waarnemen van kansen, en dit was een kans die ik niet aan me voorbij mocht laten gaan!

Op woensdag 1 februari organiseerde Debatcentrum De Balie in samenwerking met Afrolijk, een platform voor Afrikaanse film en cultuur, een eenmalige bioscoopvoorstelling van de film 'Queen of Katwe', het levensverhaal van schaakster Phiona Mutesi, die haar jeugd in de sloppenwijk Katwe doorbracht, vlakbij de Oegandese hoofdstad Kampala. Om het eens eufemistisch te zeggen: er zijn minder beroerde plekken denkbaar voor een kind om op te groeien, en de film bracht dat op indringende wijze in beeld. Wat een verpletterende troosteloosheid om te moeten leven op een vuilnisbelt!

SYNOPSIS

Phiona's leven kende een beroerde start. Haar vader overleed aan aids toen ze 3 was, en niet veel later stierf ook haar oudere zusje Julia. Op haar zesde stopte ze met school om op straat mais te verkopen. Elke dag stond ze om 5 uur op en moest ze twee uur lopen om water te halen, en op 8-jarige leeftijd overleefde ze ternauwernood een aanval van malaria.

Toen ze 9 was keerde haar leven zich ten goede. Op een dag volgde ze haar oudere broer Brian toen deze een kerkgebouw inliep, waar Robert Katende, een medewerker van de christelijke hulporganisatie Sports Outreach, schaakles gaf aan kinderen. Van een afstandje keek ze niet begrijpend toe hoe Brian in de weer was met rare houten poppetjes, en ze kwam dichterbij om het beter te zien. Katende nodigde haar uit om binnen te komen, en leerde haar het schaakspel.

Phiona bleek een natuurtalent. Katende wierp zich op als haar coach, en met zijn steun werd ze op 11-jarige leeftijd jeugdkampioen van Oeganda. Kort hierna speelde ze haar eerste internationale toernooi. In Sudan vertegenwoordigde ze haar land op het Afrikaans Jeugdkampioenschap, samen met twee andere kinderen uit de school van Katende. Het werd een openbaring voor Phiona. Voor het eerst in een vliegtuig, voor het eerst in een hotel, voor het eerst een echt toilet. Phiona: "I felt like a queen". Oeganda won het toernooi en op het vliegveld van Kampala werden de kinderen als popsterren onthaald door een juichende menigte.

Korte tijd later kreeg de Amerikaanse sportjournalist Tim Crothers een nieuwsbrief van Sports Outreach onder ogen, met daarin het bijzondere verhaal van Phiona Mutesi. Hij raakte gefascineerd en besloot een boek over haar te schrijven. In dat kader reisde hij in 2010 samen met de Oegandese delegatie naar de schaakolympiade in Khanty-Mansiysk, Siberië, waar hij uitgebreid met haar sprak. Het boek kwam uit in 2013 onder de titel 'Queen of Katwe', en in 2016 maakte Disney onder dezelfde titel een filmversie.

Inmiddels is de kwaliteit van Phiona's leven sterk verbeterd. Door de royalties van het boek en de film verdiende zij genoeg geld om een stenen huis en een stuk landbouwgrond voor haar moeder te kopen. Inmiddels gaat ze op kosten van Sports Outreach ook weer naar school, en droomt ze ervan in de VS een studie medicijnen te volgen.

Wat schaken betreft, de eerste titel is binnen. In de schaakolympiade van Istanbul 2012 scoorde ze 4½ uit 9 en de FIDE haastte zich haar te benoemen tot WCM (Woman Candidate Master). Op grond waarvan is niet duidelijk. Normaal gesproken is voor die titel een minimumrating van 2000 vereist, maar die heeft ze bij lange na nog niet. In de FIDE-augustuslijst van 2017 staat ze op 1628. Een gevalletje positieve discriminatie wellicht, maar het zij haar gegund!

Na afloop van de film klonk er spontaan applaus, wat ik als gelouterd bioscoopbezoeker niet al te vaak heb meegemaakt. Maar vooruit, het was nu eenmaal een *feelgoodmovie*, en het applaus maakte duidelijk dat het publiek er grote waardering voor had.

"Chess is a lot like my life. If you make smart moves you can stay away from danger, but you know any bad decision could be your last."

Phiona Muthesi

"Phiona Mutesi is the ultimate underdog. To be African is to be an underdog in the world. To be Ugandan is to be an underdog in Africa. To be from Katwe is to be an underdog in Uganda. And finally, to be female is to be an underdog in Katwe."

Tim Crothers

Een paar dagen later meldde ik mij bij bioscoop De Filmhallen om daar de documentaire 'Magnus' te aanschouwen, het levensverhaal van de regerend wereldkampioen. Deze buitengewoon sympathieke coming-of-age-film bestaat uit een compilatie van door de filmmakers gemaakte opnames en door de familie Carlsen aangeleverde filmpjes uit het familiearchief. Het geeft een mooi beeld van een hechte familie en toont beelden van een piepjonge Magnus, die languit op de bank liggend de Donald Duck leest, en op 4-jarige leeftijd van legosteentjes een trein maakt (een bouwproject dat was bedoeld voor 10- tot 14-jarigen!). Zijn ouders waren verbijsterd over de discipline die hij wist op te brengen om daar gedurende een aaneengesloten periode van zes uur geconcentreerd mee bezig te zijn, niet normaal voor een kleuter van 4! Een jaar later wist hij van alle landen van de wereld de hoofdstad en kon hij ook nog eens vertellen hoe de vlag eruit zag. "Dat zou weleens een goede schaker kunnen worden" dacht vader Henrik, en met de kennis van nu kan worden geconstateerd dat dat een juiste observatie was.

Er zit een emotioneel moment in de film. Gevraagd naar zijn schooltijd doet Magnus er lang over te antwoorden, en terwijl hij naar woorden zoekt zie je hem als het ware de momenten herbeleven dat hij door sommige klasgenoten gepest werd omdat hij 'anders' was, totdat hij uiteindelijk met brekende stem zegt "I am in one sense an outcast because I am very different from the rest of the class. It is difficult to be cool when I play chess." Magnus staat in de schaakwereld bekend als een

stoere Viking, en het is heel aangrijpend om hem plotseling in al zijn kwetsbaarheid te zien. Een Viking is ook maar een mens

In de film wordt Magnus door de cameraploeg gevolgd gedurende een periode van 10 jaar, van 2004 tot 2014. Zo zien we hem in Reykjavik als 13-jarige voor de eerste keer tegen toenmalig wereldkampioen Kasparov spelen, waar Magnus met wit een fraaie plusremise scoorde. Helaas ging de zwartpartij verloren, zodat het wonderkind toch werd uitgeschakeld. Magnus' commentaar na afloop van deze partij was legendarisch: "I played like a child", wat uit de mond van een 13-jarige erg grappig klinkt! Ook zijn schaakactiviteiten buiten de toernooizaal blijven niet onbelicht. Te zien zijn onder andere een vriendschappelijk potje tegen Bill Gates (winst voor Magnus, mat in 9 zetten) en een blindsimultaan over tien borden op de Harvard-universiteit (10-0 voor Magnus).

Het slot van de film behandelt de match om het wereldkampioenschap in Chennai tegen Anand, waar de fotografen over elkaar heen buitelen om de mooiste plaatjes te schieten. Wat een gekkenhuis! Gedenkwaardig is ten slotte het moment dat Magnus na de huldiging door zijn team het zwembad wordt ingejonast.

SGA Snelschaakkampioenschap 2016

– door Dirk Goes –

Traditioneel organiseert de SGA op de laatste zaterdag van het jaar haar jaarlijkse Open Snelschaakkampioenschap. Die viel ditmaal op 31 december, wat natuurlijk een beetje ongelukkige dag is omdat het schaken ineens concurrentie kreeg van vuurwerk, oliebollen en sociale verplichtingen. Even vreesde ik voor een zodanig gebrek aan deelnemers dat het evenement zou moeten worden afgelast, maar uiteindelijk kwamen dan toch 68 schakers opdaven, ongeveer vergelijkbaar met vorig jaar. Van de hoogstgeplaatsten Maarten Solleveld, Miguuel Admiraal en Hing Ting Lai mocht het nodige vuurwerk worden verwacht, maar er liepen meer sterke schakers rond. Onder de deelnemers ook een stuk of 12 kinderen, die met hun vrolijke gekwetter voor de nodige geluidsoverlast zorgden. Maar het moet gezegd, hun enthousiasme was beslist aanstekelijk.

Traditiegetrouw werd gespeeld volgens het Amsterdams systeem, met drie voorrondes van drie partijen, gevolgd door een finalegroep. Sta mij toe over dit systeem wat opbouwende kritiek te spuien. Stel, een sterke schaker begint met 3 uit 3, dan krijgt hij in de volgende voorrondes tegenstanders met een vergelijkbare (hoge) score, en dan kan het zomaar gebeuren dat hij zich niet voor de A-groep weet te plaatsen, ondanks dat hij daar qua schaakkracht wel in thuishoort. Dat zou een Zwitsers gambiet – bewust niet al te sterk beginnen – in de hand kunnen werken, en dat kan natuurlijk nooit de bedoeling zijn. Ik pleit ervoor dat elke ronde opnieuw wordt ingedeeld en dat na, stel, 15 partijen wordt gekeken wie de meeste punten heeft gehaald, dan heeft daadwerkelijk de sterkste gewonnen. Tevens acht ik 5 minuten p.p.p.p. uit de tijd en zou ik graag zien dat wordt overgeschakeld naar een modern tempo van 3 minuten + een aantal seconden increment.

Na afloop van de voorrondes konden de finalegroepen worden vastgesteld. In de A-groep stond Hing Ting Lai, al twee jaar achtereen SGA-kampioen in deze discipline, aan Piet Peelen een halfje af, won al zijn overige partijen, en verlengde daarmee zijn abonnement op de titel met een jaar. Miguuel Admiraal eindigde op eerbiedige afstand op de tweede plaats, Albert Blees werd derde. Met zijn score van 4½ uit 7 viel Tobias Kabos net buiten de prijzen, Laurens Schilstra deed met 4 uit 9 slechts weinig voor hem onder.

In de B-groep ging uw verslaggever voortvarend van start met 3 uit 3, maar daarna ging langzaam het licht uit, met als tragisch dieptepunt een straal gewonnen staande partij tegen Steve Michel (ENPS) die op liederlijke wijze verloren ging. Ik had de keuze uit twee matjes en nam nou juist degene waar een lek in zat, AARRRGGGHHH! Uiteindelijk 5 uit 9. Martijn Woudsma eindigde in deze groep met 7 uit 9 op een fraaie tweede plaats.

Scores overige Zukertorters:

	Groep	Score		
Dennis van Leusden	E	7	uit	7
Daniël Kutchoukov	F	5	uit	7
Rugved Advatkar	G	5	uit	7

25 vragen aan Bram ter Schegget!

Geboren?

Ja, op 30 juli 1991.

Van wie heb je schaken geleerd? Hoe oud was je toen?

Ik heb schaken geleerd van mijn vader toen ik 7 was.

Wat is je beste karaktereigenschap?

Behulpzaamheid.

En je slechtste?

Eigenwijsheid.

Beste film?

Een beste film heb ik niet echt, maar een goede actiefilm vind ik altijd wel leuk. Inception, of de Bourne-films, behoren zeker tot mijn favorieten.

Favoriete acteur?

Leonardo DiCaprio.

Favoriete actrice?

Angelina Jolie.

Favoriete schrijver?

Ik lees graag historische romans, maar heb niet echt een favoriete schrijver.

Favoriete schilder of kunstenaar?

Michelangelo.

Wie is je favoriete schaker aller tijden?

Kasparov.

Voor welk TV-programma blijf je thuis?

Ik kijk bijna nooit TV....

Hoeveel uur per week besteed je gemiddeld aan schaakstudie?

Ik ben sinds korte tijd weer eens wat aan mijn openingskennis aan het werken. Daarvoor heb ik er eigenlijk een paar jaar vrijwel niets aan gedaan.

Op welke partij stem je?

Wisselt een beetje, de laatste keren GroenLinks.

Naar welke muziek luister je het liefst?

On the record: popmuziek. Off the record: (italo) discomuziek.

Wat is je favoriete sport naast schaken?

Zwemmen, fietsen, joggen, fitness.

Welke hobby's beoefen je in je vrije tijd?

Gaming, lezen (geschiedenis vind ik erg leuk).

Welke krant lees je serieus?

Ik heb een abonnement, maar het is niet zo dat ik hier dagelijks gebruik van maak.

Op welke leeftijd speelde je je eerste serieuze partij?

Volgens mij was ik toen 10 jaar. Mogelijk was dit op het Lost Boys-toernooi in Amsterdam.

Wat is het beste toernooiresultaat dat je ooit hebt geboekt?

De tweede plaats op het nationaal jeugdkampioenschap tot en met 16 jaar.

Bij wie zou je graag vergif in de thee willen doen?

Sorry, wat?

Ben je gelovig c.q. bijgelovig?

Nee.

Wat is je favoriete vakantieland?

Italië of Spanje.

Wat eet je het liefst?

Italiaans.

Wat drink je het liefst?

(Groene) thee.

Wat mis je op de club?

Het zou leuk zijn als er nog meer meisjes en vrouwen de schaaksport bij onze club komen beoefenen!

Het Nederlands Kampioenschap schaken

– door Dirk Goes –

In 1909 werd in Leiden het eerste officiële Nederlands Kampioenschap schaken betwist, met Adolf Olland uit Utrecht als winnaar. Je zou verwachten dat er vanaf dat moment elk jaar zou worden gespeeld, maar dat was toch bepaald niet het geval. Lange tijd zat er geen enkele regelmaat in (soms enkele jaren achter elkaar, dan weer jarenlang niet), en pas sinds 1969 wordt het evenement elk jaar georganiseerd. Meestal in de wat grotere steden (18x Leeuwarden, 13x Amsterdam, 6x Rotterdam, 6x Den Haag, 4x Eindhoven), maar ook weleens in wat kleinere agglomeraties als Zierikzee (1967), Drachten (1982), Haaksbergen (2009) en Boxtel (2011).

Sinds 2012 is de organisatie van het Nederlands Kampioenschap in handen van het illustere duo Tom Bottema en Paul Rump, die het toernooi naar Amsterdam haalden. Eerst meeliftend met het Science Park-toernooi, daarna in het Manor Hotel aan de Linnaeusstraat, later in het Tropentheater, en dit jaar is het circus neergestreken in cultureel centrum 'De Tolhuistuin' in Amsterdam Noord.

Op maandag 26 juni werd de eerste ronde van het NK gespeeld, en het leek mij een aardig idee om die bij te wonen. Met de tram naar Centraal, doorlopen naar de achterkant van het station, en vervolgens stap je op een door het GVB gefaciliteerde pont, die je gratis en voor niks overzet, reistijd circa 1½ minuut. Dat was voor mij een nieuwe ervaring, leuk om eens mee te maken, al dacht ik bij het opstappen wel even aan het schone lied *Heen en Weer* van de ongeëvenaarde drs. P.:

(Heen en weer, heen en weer)

De boot is vol!

(Heen en weer, heen en weer)

Ik zeg: de boot is vol!

(Heen en weer, heen en weer)

Stap niet in de boot, hij is vol!

(Heen en weer, heen en weer)

Blijf aan de wal meneer, u ziet toch dat de boot vol is!

(Heen en weer, heen en weer)

Toe nou mensen, kom toch niet in deze volle boot!

(Heen en weer, heen en weer)

Ga nou weg mensen, dat loopt nog verkeerd af!

(Heen en weer, heen en weer)

Wees nou verstandig mensen!

(Gegil, klotsend water)

Maar gelukkig, anders dan in het lied ging ditmaal alles goed, en zonder kleerscheuren bereikten wij de overkant.

Het Centraal Station, gezien vanaf de noordoever. Er is alweer een pontje onderweg

Al snel had ik de locatie verkend. De Tolhuistuin bleek een hippe tent waar alleen het vrouwelijk barpersoneel geen baard droeg, en waar – *o tempora o mores!* – betalen met cash geld als *not done* werd beschouwd. Barkeeper: "Dat is zoooo jaren '50!". Dat mag dan zo zijn, maar ik kom nu eenmaal uit die tijd, en ik ben nogal gehecht aan het betalen met cash geld. Dat heeft als voordeel dat je meteen ziet wat je kwijt bent (of, anders gezegd: wat je nog te besteden hebt), terwijl je bij betaling met plastic veel meer uitgeeft dan je eigenlijk van plan was omdat het net lijkt of je de biertjes 'gratis' meekrijgt en pas later de volle omvang van wat je hebt aangericht zichtbaar wordt. Toegegeven, ik ben natuurlijk een ouderwetse zeikerd, maar mijns inziens is geld een wettig betaalmiddel, en wat mij betreft is elke horecaonderneming verplicht mij in de gelegenheid te stellen om daarmee mijn barschulden te voldoen. Het wordt de hoogste tijd dat de rijdende rechter zich daar eens over uitspreekt ("Dat is mijn uitspraak en daar zult u het mee moeten doen").

Maar goed, verder niets dan lof over de nieuwe locatie. Ruime commentaarruimte, schone toiletten en een mooie speelzaal, prima. Ik besluit met het uitspreken van de wens dat het Nederlands Kampioenschap nog lang voor Amsterdam behouden mag blijven!

De Tolhuistuin, gelegen pal naast het EYE Filmmuseum.

In Memoriam: Willem van der Horst

Nieuwer-Amstel, 17 februari 1953

Amsterdam, 4 november 2016

– door Wouter Simonis –

Onlangs is ons oud-clublid Willem van der Horst overleden. Hij is vele jaren lid geweest bij Zukertort Amstelveen. Ook was hij lid bij AASTOR en later bij KLM-Pegasus. Ik heb diverse partijen tegen hem gespeeld, zowel bij Zukertort als bij Pegasus.

Willem was zeer goed bevriend met Jan van Rossum. Beiden werkten bij de gemeente Amstelveen, Jan bij de gemeenteroeping en Willem bij de plantsoendienst. Een aantal jaren terug lag het werkterrein van Willem in mijn eigen wijk Elsrijk. Ik kwam hem dan ook regelmatig tegen op straat. Altijd vrolijk, opgewekt, en in voor een praatje.

Maar het leven van Willem kende helaas ook een andere zijde. Hij dronk meer dan goed voor hem was en slaagde er niet in om daarmee te stoppen. Een aantal jaren terug begon dat zijn gezondheid aan te tasten en moest hij worden opgenomen in een verzorgingshuis. Hij wilde ook niet meer terug naar zijn woning, omdat hij zich realiseerde dat het dan opnieuw fout zou gaan.

Willem had een grote familie en stond altijd klaar om andere mensen te helpen. Bij zijn begrafenis waren dan ook veel mensen om hem de laatste eer te bewijzen.

Eindstand Kandidatentoernooi seizoen 2016/2017

Nr.	Naam	Score	Rating	TPR	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
1	Sander Los	13	2215	2354	½	0	=	1	=	1	1	1	1	½	1	1	½	1	=	1	1
2	Tobias Kabos	13	2284	2344	1	½	=	½	1	=	1	1	1	½	=	½	½	1	1	1	1
3	Bram ter Schegget	12½	2125	2311	1	½	=	1	½	1	0	1	1	1	0	½	=	1	1	1	1
4	Sybolt Strating	11½	2294	2222	1	=	1	½	½	1	1	½	0	1	½	=	½	1	1	0	1
5	Paul Peter Theulings	10	2118	2140	½	1	½	½	1	0	=	1	0	1	=	0	1	½	0	1	1
6	Tjark Vos	10	2246	2095	0	1	½	1	1	1	=	½	=	0	½	1	½	0	0	1	1
7	Eric Roosendaal	10	2042	2035	½	1	=	½	0	½	=	1	½	1	½	=	½	0	1	1	=
8	Henri Krop	10	1913	1894	0	½	½	1	0	½	½	1	0	½	1	1	1	1	1	=	0
9	Renzo Finkenflugel	9½	1946	2071	1	0	=	½	1	=	=	0	1	1	=	-	0	1	1	1	0
10	Gijs IJzermans	9½	2131	1973	1	=	0	1	1	½	½	=	½	½	=	=	0	½	0	1	1
11	Daniel Kutchoukov	9	1766	2077	½	=	=	½	1	½	1	1	0	0	=	=	1	=	1	0	0
12	Jan Helsloot	9	1945	2014	½	½	0	1	1	½	½	1	½	½	½	0	½	0	1	1	0
13	Jeroen Schoonackers	9	2030	1928	0	1	1	0	1	1	½	0	=	1	0	1	½	½	=	0	½
14	Henk Boot	9	2127	1842	0	1	½	½	½	0	½	0	=	1	=	1	0	1	=	=	1
15	Rugved Adavatkar	9	1255	1841	1	0	0	=	0	½	1	1	1	0	1	1	0	1	0	1	0
16	Bas Spoelstra	8½	1825	2078	+	-	+	-	-	1	1	1	=	0	=	=	½	=	1	-	-
17	Florian Jacobs	8½	2235	2067	=	1	=	½	=	1	½	0	=	0	-	1	1	1	0	0	½
18	Ivo Knottnerus	8½	1999	2019	=	1	=	½	=	½	=	1	½	½	1	½	-	0	½	½	-
19	Michiel Harmsen	8½	2104	1796	½	1	=	½	1	0	0	0	0	1	0	1	=	½	=	1	=
20	Piet Avis	8½	1679	1695	-	-	-	1	1	½	½	1	0	0	½	0	1	1	½	=	1
21	Olav Lucas	8	1976	2018	0	=	=	½	1	=	½	1	1	=	1	½	½	0	-	-	0
22	Nico Louter	8	1907	1980	1	=	½	=	0	½	1	=	1	1	=	-	1	0	0	0	-
23	John Spinhoven	8	1923	1965	0	½	=	=	1	=	=	1	1	1	½	0	-	½	-	½	0
24	Harold de Boer	8	1956	1935	0	1	=	0	1	½	½	0	1	0	1	1	½	½	=	0	0
25	Dirk Goes	8	1829	1920	½	=	1	½	0	½	½	=	=	1	0	1	=	0	1	-	-
26	Dick Langerak	8	1775	1917	1	0	=	0	½	1	=	0	1	0	1	0	1	½	=	=	-
27	Dennis van Leusden	8	2061	1914	=	=	½	0	1	½	1	=	=	-	1	0	-	1	-	1	-
28	Ridens Bolhuis	8	1933	1860	1	½	0	1	0	0	1	=	0	½	1	0	=	1	0	=	=

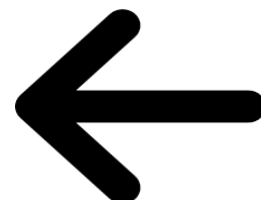
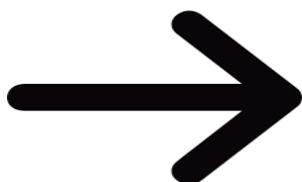
Nr.	Naam	Score	Rating	TPR	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
29	Hugo Luijck	8	1896	1748	½	½	=	0	0	½	1	1	0	0	1	½	=	0	½	1	=
30	Laura Ratniece	8	1484	1573	=	0	1	1	=	0	½	0	=	½	=	½	½	-	=	½	1
31	Laurens Schilstra	7½	1937	1762	½	0	+	½	1	1	½	0	0	1	½	0	½	½	0	0	½
32	Waldemar Moes	7½	2015	1699	0	1	=	=	0	½	0	=	=	0	½	1	1	½	-	1	-
33	Danny Kool	7½	1610	1668	0	½	1	½	=	1	0	0	1	½	0	½	½	=	=	=	-
34	Chris Kerkhoff	7½	1400	1666	½	½	1	0	=	1	0	0	=	½	=	½	0	½	1	0	½
35	Ferry Weverling	7½	1744	1621	½	½	=	½	0	1	1	0	0	0	=	1	0	=	0	=	1
36	Jonathan Kim	7½	1400	1510	1	0	0	1	0	0	1	=	1	=	0	0	1	0	1	0	½
37	Rakesh Pai	7½	1243	1480	1	0	=	0	=	0	0	1	½	½	=	1	1	0	=	=	-
38	Hans van Nieuwkerk	7½	1583	1360	½	0	+	=	0	1	=	=	=	-	0	1	0	=	0	1	½
39	Joël de Vries	7	2140	1891	=	1	½	½	1	=	0	0	=	½	½	½	=	½	-	-	-
40	Evert Jan Karman	7	1464	1728	½	1	1	0	½	0	0	1	1	0	½	0	½	0	1	0	0
41	Mateusz Glowacki	7	1816	1248	=	0	1	=	=	0	=	0	1	-	0	1	=	½	=	½	-
42	Tom van Maasacker	7		1191	-	½	0	=	0	1	0	=	½	1	=	=	½	1	½	0	0
43	Maarten Langen	7	1415	1075	1	0	=	=	=	=	0	-	-	1	0	-	1	-	0	1	1
44	Wilfred Heap	6½	1400	1653	1	0	1	=	=	0	0	0	=	1	=	0	=	1	0	0	-
45	Abhishek Pillai	6½		1124	-	-	-	1	0	½	1	=	0	0	=	0	1	0	1	=	=
46	Wilco Dado	6	1540	1474	=	1	0	1	0	0	=	0	=	=	1	½	½	0	0	0	-
47	Terence Krul	6	918	1208	0	1	1	0	0	1	1	=	0	=	0	0	0	=	0	0	=
48	Balaji Durairaj	6	1400	1008	0	0	=	1	½	0	=	½	½	=	=	-	0	½	=	=	-
49	Tobi Kooiman	5½	2090	1973	1	½	=	=	=	=	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1
50	Dennis Metekohy	5½		946	0	0	=	=	1	0	0	=	0	=	-	0	=	½	=	1	0
51	Peter Waaning	4½	1283	121	0	1	0	0	0	½	½	0	½	=	½	-	0	0	1	0	0
52	Saurabh Adavatkar	4		531	1	½	0	=	0	=	0	1	0	0	0	0	0	½	0	0	0
53	Walther Kappelhof	3	1707	1814	½	½	½	1	½	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
54	Martijn Woudsma	2½	2187	1392	=	=	=	0	½	=	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
55	Albert Kniazian	2½	1000	555	-	-	0	0	1	=	0	½	½	-	-	-	-	-	-	-	-
56	Jan Brasse	2½	1000	484	0	0	1	0	0	0	½	=	½	-	-	-	-	-	-	-	-
57	Edwin van Erp	2½		-91	0	-	0	0	0	0	½	0	=	0	½	-	0	½	0	0	=
58	Aravindhan Selva	2	1000	195	-	-	-	-	1	-	½	=	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Eindstand Rapidcompetitie om de Simoniscup, seizoen 2016/2017

Nr.	Naam	30 sept. 2016	25 nov. 2016	3 febr. 2017	31 maart 2017	5 mei 2017	Totaal
1	Joël de Vries	4	4	2½			10½
2	Michiel Harmsen	2			4	3	9
3	Olav Lucas	3	2½	2½	3	3	9
4	Jeroen Schoonackers		3		3	2	8
5	Terence Krul	2	2	2	1		6
6	Wilco Dado		2	3½			5½
7	Harold de Boer		2½			2½	5
8	Wouter Simonis			1½	3	½	5
9	Rugved Adavatkar	1		2	2		5
10	Evert-Jan Karman		2	1½	1		4½
11	Nico Louter		3				3
12	Henk Boot	3					3
13	Ivo Krottnerus	3					3
14	Laurens Schilstra	3					3
15	Tom van Maasacker	3					3
16	Hugo Luirink					2½	2½
17	Tobias Kabos	2½					2½
18	Dirk Goes	2½					2½
19	Rakesh Pai					2	2
20	Edwin van Erp	½	1	½	0	½	2
21	Chris Kerkhoff	2					2
22	Wilfred Heap	2					2
23	Albert Kniazian	1	1				2
24	Danny Kool				2		2
25	Selva Aravindhan		1				1
26	Saurabh Adavatkar	½					½
27	Jan Brassé	0					0

Eindstand Snelschaakcompetitie om de Verlaancup, seizoen 2016/2017

Nr.	Naam	16 sept. 2016	7 okt. 2016	20 jan. 2017	24 maart 2017	16 juni 2017	Totaal
1	Nico Louter	94	92	100	97	100	391
2	Jeroen Schoonackers	80	100		89	90	359
3	Harold de Boer	82		90	89	86	347
4	Edwin van Erp		76	80	80	81	317
5	Danny Kool		86	78	83		247
6	Rugved Adavatkar	74	88	84			246
7	Chris Kerkhoff	66	84	82			232
8	Joël de Vries	100			97		197
9	Laurens Schilstra	90		94			184
10	Dirk Goes	88				88	176
11	Hugo Luirink	84		88			172
12	Michiel Harmsen				83	81	164
13	Tom van Maasacker		82			76	158
14	Rakesh Pai	68		86			154
15	Tobi Kooiman					94	94
16	Eric Roosendaal		92				92
17	Olav Lucas				86		86
18	John Spinhoven	86					86
19	Paul Peter Theulings					84	84
20	Evert-Jan Karman		80				80
21	Dick Langerak	80					80
22	Henk Boot					78	78
23	Peter Waaning		78				78
24	Albert Kniazian			76			76
25	Ferry Weverling	70					70
26.	Wilfred Heap	64					64
27.	Maarten Langen	62					62
28.	Saurabh Adavatkar	60					60

Nico Louter pronkt met de door hem gewonnen Verlaan-cup.

Kort nieuws

– door Dirk Goes –

Amsterdam, 22 augustus 2016

Ook ditmaal was het NK voor Pastores een *side event* van het echte NK. Onze eigen Jan Krans eindigt meestal hoog in het klassement en was vorig jaar kampioen. Dit jaar liet Jan helaas te veel steekjes vallen, en met een score van 4 uit 7 eindigde hij iets boven het midden. De titel ging uiteindelijk naar Rein Brouwer (BSG, 1991), die met 6½ uit 7 van God los was.

Almere, 3 september 2016

De opkomst tijdens het NK snelschaken voor de jeugd te Almere was met 66 deelnemers niet bepaald daverend, maar toch was dit al een lichte stijging ten opzichte van vorig jaar. Om het toch nog wat te laten lijken werden de A- en B-groep samengevoegd, zodat de deelnemers nog een aardig programma van 19 partijen kon worden voorgeschooteld. Tjark Vos was op papier veruit de sterkste en maakte dat meer dan waar: 19 uit 19! Dat is een score waar je veel van kunt zeggen, maar niet dat dat heel veel beter kan

Gouda, 3 september 2016

In de B-groep van het Open rapidkampioenschap van Gouda eindigde Laurens Schilstra op een gedeelde tweede plaats met een score van 5 uit 7.

Hardenberg, 10 september 2016

Het Open NK snelschaken werd georganiseerd in de open lucht op het zonovergoten marktplein van het Overijsselse Hardenberg, waar de terrassen goede zaken deden. Het toernooi kende een topzware bezetting met vele titelhouders. Laurens Schilstra deed het uitstekend door in de sterke finalegroep 2 een score van 5 uit 9 te behalen, met onder andere overwinningen op de IM's Ris en Blees. Het toernooi werd gewonnen door GM Erik van den Doel, die Hing Ting Lai en Ivo Maris nipt voorbleef.

Heerhugowaard, 24 september 2016

Een eerste prijs van 500 euro lokte veel sterke schakers naar het Chrysantentoernooi in Heerhugowaard. In totaal waren er 7 GM's, 5 IM's en 4 FM's. Goed was het om ook ons oud-lid Kevin Tan weer eens achter het bord te zien. Met 3 uit 7 en een TPR van 2220 deed hij het niet slecht.

Onze eigen Colin Stolwijk, die als inwoner van Heerhugowaard een thuiswedstrijd speelde, was de smaakmaker van het toernooi. Na een flitsende start van 4½ uit 5, met onder andere een daverende overwinning op de sociaal gehandicapte Russische GM Episjin, verloor hij helaas zijn laatste twee partijen zodat hij net buiten de prijzen viel, maar als je een TPR van 2531 scoort, dan heb je het gewoon heel erg goed gedaan. Bravo! Ook Sybolt Strating presteerde uitstekend met 4½ uit 7 en een TPR van 2391. Het toernooi werd gewonnen door Ivan Sokolov met 6 uit 7.

Delft, 1 oktober 2016

Het rapidtoernooi van de Delftse schaakvereniging DSC had in Hing Ting Lai dezelfde winnaar als vorig jaar. Ditmaal sloofde hij zich behoorlijk uit door in een ijzersterk veld de briljante score van 6 uit 7 en een TPR van 2716 te behalen, met onder andere een score van 3½ uit 4 tegen de grootmeesters. Dirk Goes schaakte ook weer eens mee en eindigde in de B-groep zowaar met 5½ uit 7 op een gedeelde tweede plaats. YES!

Zoetermeer, 15 oktober 2016

De Zoetermeerse schaakvereniging Promotie organiseerde voor de 13e maal in successie haar jaarlijkse snelschaaktoernooi. Ons oud-lid Hing Ting Lai verdedigde zijn titel succesvol en bleef met een score van 19½ uit 22 ver voor op de rest. Laurens Schilstra eindigde met een score van 12 uit 22 op een, gezien het sterke veld, fraaie 7e plaats.

Krimpen aan den IJssel, 22 oktober 2016

De plaatselijke schaakvereniging organiseerde deze dag een zogeheten SNEPID-toernooi. In deze bijzondere formule, die haar naam dankt aan een combinatie van rapid en snelschaken, spelen de deelnemers eerst vijf rapidpartijen en daarna vijf snelschaakpotjes. Tobias Kabos speelde in het Open Toernooi en eindigde op de eerste plaats met 9 uit 10. In de invatiegroep leek Hing Ting Lai op de eerste plaats af te stevenen, maar door een nederlaag in de slotronde tegen Robin Lecomte kwam hij net een halve tekort op Erik van den Doel, die met 7½ uit 10 de eerste plaats voor zich opeiste.

Haarlem, 15 tot en met 23 oktober 2016

In de A-groep van de Haarlemse Meesters 2016 eindigde Tjark Vos lichtjes in de min met 5½ uit 9 en een TPR van 2155. In de laatste ronde verloor hij van IM Yochanan Afek, die met maar liefst 8½ uit 9 de groepswinst voor zich opeiste en promoveerde naar de Meesteragroep van volgend jaar.

Laren, 29 oktober 2016

Laurens Schilstra was weer eens goed bezig tijdens de twaalfde editie van het rapidschaaktoernooi in het Gooise Laren. Met een score van 5 uit 7 eindigde hij op een fraaie gedeelde 5e plaats. Een *jump* naar een rating van boven de 2000 lijkt me een kwestie van tijd. Het toernooi werd met 6½ uit 7 gewonnen door GM Dimitri Reinderman.

Amstelveen, 30 oktober 2016

Vader en zoon Ris hadden weer een mooie schaakweek in elkaar getimmerd. Op de slotdag, in het vertrouwde Keizer Karel College, werden maar liefst drie evenementen tegelijk georganiseerd: het NK Rapid, de Brainwave en het door Marcel Laarhoven geleide Grand Prix jeugdtoernooi. De resultaten van de Zukertorters in de Brainwave waren als volgt:

A-groep

• Sybolt Strating	4	uit	7
• Gijs IJzermans	4	uit	7
• Dennis van Leusden	4	uit	7
• Joël de Vries	3½	uit	7
• Paul Peter Theulings	3½	uit	7
• Jeroen Schoonackers	3	uit	7
• Laurens Schilstra	3	uit	7

B-groep

• Wouter Simonis	3	uit	7
• Laura Ratniece	3	uit	7
• Wilco Dado	2½	uit	7

De als zevende geplaatste Hing Ting Lai was op papier niet de favoriet, maar in de praktijk wel, en dat maakte hij weer eens volkomen waar: 6½ uit 7, en een TPR (2701) waar een grootmeester zich niet voor zou schamen. Zohee! Het NK rapid werd een prooi voor de Brabanders: Loek van Wely bij de heren en Anne Haast bij de dames. Robert en Wim, namens geheel schakend Amstelveen: DANK!

Amsterdam, 28 tot en met 30 oktober 2016

Tjark Vos scoort vrijwel altijd bovengemiddeld tijdens het door de schaakvereniging Caissa georganiseerde Eijgenbrood-toernooi, en dit jaar was het niet anders. Met 5 uit 6 en een TPR van 2334 behaalde hij een met César Becx gedeelde tweede plaats, een half punt achter winnaar Barry Brink. Ivo Knottnerus eindigde op een 10e plaats met 4 uit 6 en een TPR van 2182. Dennis Brouwer begon als een speer met 3 uit 3 maar liep daarna tegen een nachtkars aan, uiteindelijk 3½ uit 6 en een negatieve TPR. Renzo Finkenflugel ging met 2½ punt naar huis.

Amsterdam, 20 november 2016

Op zondag 20 november jl. organiseerde de schaakvereniging EsPion haar jaarlijkse c4-toernooi. Dirk Goes liet zich verleiden mee te doen in de B-groep en kreeg daar geen spijt van, al zag het daar na een start van een half punt uit drie partijen nog niet naar uit. Maar de laatste vier partijen was Dirk ongenaakbaar, uiteindelijk 4½ uit 7 en een derde plaats, goed voor een kleine geldprijs.

Weesp, 10 december 2016

Vier Zukertorters bij het jaarlijkse rapidtoernooi van de schaakvereniging Weesp, dat zijn er weleens meer geweest. Nico Louter presteerde met 5 uit 7 opperbest en was daarmee bijna de meest succesvolle inwoner van Weesp. IM Albert Blees scoorde in die categorie een halfje meer. Wilco Dado dan, 4½ uit 7 na ongetwijfeld weer veel gambietjes, prima! Michiel Harmsen eindigde op 4 punten, Harold de Boer op 3½. Het toernooi werd met 6½ uit 7 gewonnen door IM Thomas Beerdsen, vóór de Oekraïense GM Yuri Solodovnichenko en de reeds genoemde Blees. Er waren 61 deelnemers.

Wijk aan Zee, 13 tot en met 29 januari 2017

Negen Zukertorters bij de jaarlijkse schaakbedevaart in Wijk aan Zee. Een overzicht:

	Groep		Score		KNSB- rating	FIDE- rating	TPR
<i>Dagvierkampen</i>							
Dennis Brouwer	1A	2½	uit	3	2192	2216	2287
Paul-Peter Theulings	2C	2½	uit	3	2114	2104	2326
Wilco Dado	6N	2½	uit	3	1540	1557	1912
<i>Weekendvierkampen</i>							
Ridens Bolhuis	3N	1	uit	3	1928	1936	1832
Dennis van Leusden	3V	2½	uit	3	2078	2018	2278
<i>Tienkampen</i>							
Florian Jacobs	1A	4	uit	9	2249	2228	2254
Henk Boot	2D	4	uit	9	2109	2033	2073
Tjark Vos	2G	5½	uit	9	2215	2175	2199
Jeroen Schoonackers	3B	6	uit	9	2029	2045	2044
Wilco Dado	6H	4	uit	9	1540	1557	1575

Abbekerk, 17 april 2017

Schaakvereniging De Pionier uit het in de buurt van Hoorn gelegen Abbekerk organiseert traditiegetrouw op Tweede Paasdag haar jaarlijkse 'Alles is Anders-toernooi'. Negen rondjes schaken met verschillende speeltimpi: vier partijen van 5 minuten, drie partijen van 10 minuten en twee partijen van 20 minuten. Colin Stolwijk scoorde 6 uit 9, Dirk Goes 5 uit 9. Het toernooi werd met 8 uit 9 gewonnen door de specialisten Hing Ting Lai (op de website van De Pionier *Swing Ting Lai* genoemd, die houden we erin!) en Manuel Bosboom.

Amsterdam, 27 mei 2017

Het Fischer Random Schaak blijft een opvallende eend in de vijver van het Nederlandse schaakleven. Sommigen vinden het geweldig met die rare hotseknotsstellingen, anderen vinden het helemaal niks. Zaterdag 27 mei jl. kwamen de liefhebbers flink aan hun trekken, want op die dag organiseerde schaakvereniging Fischer Z voor de 14e maal in successie in Café Batavia het Open NK, dat sinds enige jaren de naam draagt van het overleden clubicoon Martin Walop. Het evenement was, zoals altijd, ijzersterk bezet. Ivan Sokolov, Erik van den Doel en Lucas van Foreest eindigden bovenaan met 5½ uit 7, waarbij de titel op TPR naar Sokolov ging. Dennis Brouwer presteerde met 5 uit 7 uitstekend. Het leverde hem de ratingprijs tot 2200 op. Evert Jan Karman scoorde 2 uit 7. In totaal waren er 47 deelnemers.

Amsterdam, 5 juni 2017

Het Oosten Toren Open werd, zoals gebruikelijk, gespeeld op Tweede Pinksterdag in de fraaie kantine van roeivereniging Willem III aan de Amstel. Zukertort vaardigde twee man af naar het evenement. Tjark Vos scoorde 4½ uit 7, Dennis Brouwer een halve meer.

Het toernooi werd gewonnen door Dimitri Reinderman, Jasel Lopez, Manuel Bosboom en Bart-Piet Mulder. Op grond van weerstandspunten werd Dimitri tot winnaar uitgeroepen. Dennis verloor in de laatste ronde van Bart-Piet Mulder, terwijl hij zich bij winst bij de toernooiwinnaars had kunnen voegen. Er waren 65 deelnemers.

Utrecht, 9 tot en met 11 juni 2017

Twee van onze jonge talenten deden mee aan het sterk bezette Open Kampioenschap van Utrecht. In de A-groep had Daniël Kutchoukov het zwaar: 3½ uit 6. Abhishek Pillai nam twee byes en scoorde verder 2½ uit 4. Daarmee verdiende hij geen prijzengeld, maar wel een hoop ratingpunten. Bravo!

Tilburg, 10 juni 2017

Het Nederlands Kampioenschap Lightningschaak (2 minuten p.p.p.p.) werd voor de derde maal op rij georganiseerd door de Tilburgse schaakvereniging King. Vier Zukertorters stortten zich in dit adembenemende tempo: Tobias Kabos, Laurens Schilstra, Jeroen Schoonackers en Gijs IJzermans. Tobias wist de finalegroep A te halen maar kon daarin geen rol van betekenis spelen, uiteindelijk 5½ uit 15. Laurens speelde uitstekend en behaalde in de sterk bezette finalegroep C een score van 10 uit 15. In dezelfde groep was Jeroen minder fortuinlijk: 2½ uit 15. Gijs scoorde 8½ uit 15 in groep D. Winnaar van de A-groep werd de ons welbekende Hing Ting Lai, die daarmee zijn titel prolongeerde.

Amsterdam, 18 juni 2017

Het concept is vele malen gekopieerd, maar er is er maar één de echte: het Kroegloperstoernooi in De Pijp. Altijd weer een feest om daaraan mee te doen. Samen met mijn partner René Pijlman (Caissa/Amsterdam West) produceerde ik in moeilijke speelomstandigheden (wat was het warm die dag!) 7 punten, aardig, maar niet meer dan dat. Tobias Kabos deed het beter. Hij speelde samen met Hing Ting Lai en scoorde 10½ punt, goed maar niet goed genoeg, want net buiten de prijzen. Jelmer Sminia vormde een team met broertje Tjerk (9 punten). Tjark Vos en Laurens Schilstra behaalden 8½ punt, evenals het koppel Martijn Woudsma/Dennis van Leusden. Het toernooi werd met een score van 12½ uit 14 gewonnen door de teams Miguël Admiraal/Vincent Blom en Stefan Kuipers/Sjef Rijnaarts.

Hilversum, 23 tot en met 25 juni 2017

Florian Jacobs begon met 3 uit 4 sterk aan het HSG Open, maar in de vijfde ronde wierp een nederlaag tegen Marc Overeem hem terug. Een overwinning op Cesar Becx in de slotronde kon dat niet volledig goedmaken, licht ratingverlies. Tjark Vos kon ditmaal geen rol van betekenis spelen en kwam niet verder dan 3 uit 6 bij een TPR van 1991, ai! Beter nieuws uit de vierkamp A, waar Ridens Bolhuis flink huishield: 3 uit 3 en een TPR van 2819!

Haarlem, 30 juni tot en met 2 juli 2017

Vijf Zukertorters onder de in totaal 174 deelnemers aan het jaarlijkse NOVA-toernooi. Dennis Brouwer scoorde prachtig 4½ uit 6 bij een TPR van 2374, net buiten de prijzen. Tjark Vos kwam op 3½ punt (onder andere door een halve tegen GM Jan Werle), evenals Colin Stolk. Bij winst op in de laatste ronde op IM Chiel van Oosterom had Colin zich nog in de prijzen kunnen schaken, maar helaas dolf hij het onderspit. Laurens Schilstra versloeg in de tweede ronde de sterke Max Merbis (2166), maar voor de rest was het tamelijk inspiratieloos: 2 uit 6. In de B-groep dreigde Abhishek Pillai puntloos onderaan te eindigen, maar gelukkig zat er in de laatste ronde nog een halve voor hem in het vat.

Amsterdam, Science Park, 8 tot en met 16 juli 2017

Twaalf Zukertorters in het jaarlijkse Science Park-toernooi, een mooi aantal. Fraaie plusscores van Colin Stolwijk, Tjark Vos en Rugved Adavatkar in de diverse tienkampen, en van Evert Jan Karman in de vierkampen. Colin en Tjark werden ook nog eens eerste en tweede tijdens het Nederlands Kampioenschap Studenten. Een overzicht:

	Groep	Score		Rating	TPR	+/-
Colin Stolwijk	A	5½	uit	9	2226	2325 + 1,14
Tjark Vos	A	5	uit	9	2171	2263 + 1,01
Dennis Brouwer	A	5	uit	9	2241	2171 - 0,88
Paul-Peter Theulings	A	3½	uit	9	2090	2119 + 0,17
Renzo Finkenflugel	A	3	uit	9	1952	1940 - 0,14
Waldemar Moes	B	1½	uit	4	2043	1784 - 1,41
Dirk Goes	B	½	uit	1	1909	1777 - 0,18
Rugved Adavatkar	D	6	uit	9	1269	1564 + 3,50
Vierkampen						
Ridens Bolhuis		½	uit	3		
Wouter Simonis		½	uit	3		
Evert Jan Karman		3	uit	3		
Abhishek Pillai		0	uit	3		

Hing Ting Lai opnieuw Amstelveens Open Snelschaakkampioen!

– door Eric Roosendaal –

Het weer was frisjes, maar toch best aardig, wellicht dat het deelnemersaantal daardoor iets onder de verwachting bleef – de teller stakte bij 45. Daaronder wel vele kanonnen. Vijf oud-winnaars meldden zich aan, te weten Manuel Bosboom, Piet Peelen, Tobias Kabos, Hing Ting Lai en Matthew Tan. Daarnaast mochten we IM Jan Willem van de Griendt verwelkomen, en ook een Portugese IM, Jorge Ferreira, die tijdelijk in Nederland werkt. Een zesde ex-kampioen, Robert Ris, zegde op het laatste moment af, maar wel met een alleszins geldige reden – het toernooi viel precies op zijn verjaardag.

In de eerste paar ronden werden er veel halve en hele punten gemorst. Matthew bijvoorbeeld gaf al snel twee halfjes af en verloor ook nog een keer in de tweede voorronde. Hing Ting begon met 3 uit 3 maar kon daar in de tweede turnus slechts twee halfjes bij halen. Piet Peelen en Jorge Ferreira liepen ook al de nodige averij op.

De toch wel verrassende leider na twee voorronden was Joël de Vries – hij was de enige met 5½ punt. In de derde voorronde scoorde hij er nog een punt bij, en dat bleek net genoeg voor de finale. Topscorer in de voorronden was Lars Vereggen – hij gaf slechts twee halfjes af en eindigde dus op 8. Tobias had drie halfjes afgestaan en zat daar dus pal achter. Hing Ting scoorde 3 punten, en plaatste zich dus ook voor groep A. Ook Jan Willem van de Griendt bereikte 7 punten. Matthew maakte nog 2½ – ook nog net genoeg, want 6½ punt bleek de magische grens te zijn. Sybolt Strating en Tjark Vos completeerden groep A met die score. Tot de verrassende afvallers hoorden Manuel Bosboom, Jorge Ferreira en Piet Peelen. Daarmee werd groep B dus ook bijzonder sterk.

De finale begon met een aantal verrassende uitslagen. Joël de Vries won al direct van Matthew Tan, al bleek Joël daarmee zijn kruut grotendeels te hebben verschoten. Tobias Kabos won van Jan Willem van de Griendt, maar verloor daarna van Lars Vereggen. Ook bij Lars bleek dat echter meteen de laatste winstpartij. Hing Ting Lai was de enige die in de eerste paar ronden de volle winst boekte, en hij bleef ook verder voorlopig zonder puntverlies. Jan Willem herstelde zich, maar verloor dan wel weer van Sybolt Strating. Matthew won in de vierde ronde van Tobias, en na al die onderlinge duels was Hing Ting na vier ronden voorlopig de lachende derde. Hij had al 4 punten, en verder was Matthew met 2½ de enige die in de plus stond, zij het met serieuze achterstand.

De vijfde ronde bracht de spanning echter volledig terug, want Matthew won van Hing Ting. Jan Willem kwam op 3 punten en sloot ook aan. Hing Ting pakte echter de draad weer kalmpjes op in ronde 6. Hij won van Tobias, terwijl Matthew onderuit ging tegen Jan Willem. Daarmee was Hing Ting bij het ingaan van de laatste ronde weliswaar een punt los, maar hij moest nog tegen de nummer twee, Jan Willem spelen. Bij winst van Jan Willem zouden de heren een barrage spelen. Dat gebeurde echter niet – de partij werd remise, zodat Hing Ting de titel pakte. Matthew wist in de laatste ronde wel te winnen, waardoor hij zich naast Jan Willem op de tweede plaats nestelde.

Het is overigens de tweede titel voor Hing Ting – hij won eerder in 2014. Grappig genoeg volgt hij net als die keer Tobias op als kampioen. Die won ook tweemaal, en ook met drie jaar tussenruimte. Als die trend zich doorzet, dan zal volgend jaar Robert Ris favoriet zijn.

De B-groep werd gewonnen door een ontketende Jorge Ferreira, die met 7 uit 7 iedereen zijn hielen liet zien. Groep C liet Amstelveense succesjes zien, Tobi Kooiman en Dennis Brouwer deelden daar de winst.

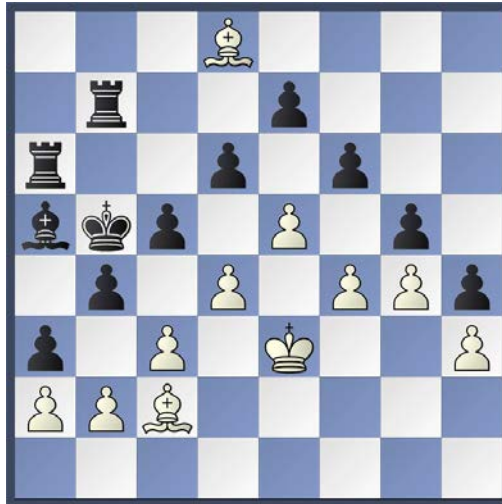
Hing Ting Lai: China Powerrrrrrrrrrr!

Uit het toernooi van Lugano 1985, opgetekend door kroongetuige John Nunn:

Samuel Reshevsky:	<i>"Speelt u op winst?"</i>
Nigel Short:	<i>"Is dit een remiseaanbod?"</i>
Samuel Reshevsky:	<i>"Ik versta u niet"</i>
Nigel Short:	<i>"Biedt u remise aan?"</i>
Samuel Reshevsky:	<i>"Is dit een remiseaanbod?"</i>

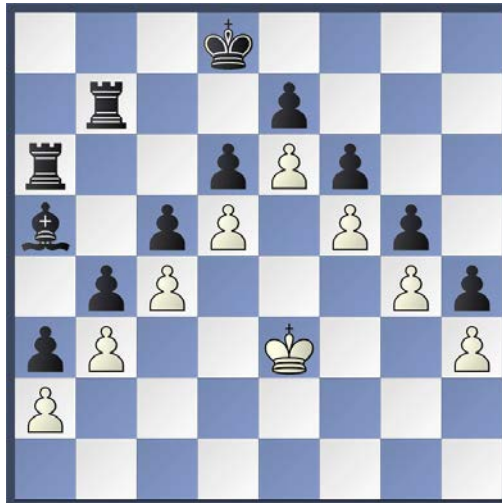
Computerhumor

– door Dirk Goes –

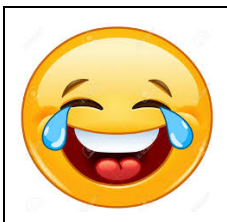

Opgave: wit aan zet houdt remise.

Veel humor in bovenstaande studie van de Amerikaan W.E. Rudolph, die in 1912 werd gepubliceerd in het Franse tijdschrift *La Stratégie*. Zwart heeft natuurlijk een overvloed aan materiaal, maar wit is aan zet en gooit de boel op slot met de hilarische zettenreeks **1. La4+ Kxa4** (1. Kc4; 2. Lb3+ Kb5; 3. La4+, enz.); **2. b3+ Kb5**; **3. c4+ Kc6**; **4. d5+ Kd7**; **5. e6+ Kxd8**; **6. f5**, waarna de volgende stelling is ontstaan:

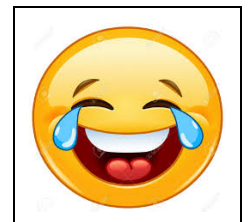

Voor iedere schaker is het zonneklaar dat deze stelling potremise is, maar mijn schaakcomputer (Fritz 13) wordt helemaal krankjorum en waardeert de stelling op +17.84 voor zwart! Het komt niet zo vaak voor dat ik computers kan uitlachen (meestal is het andersom), dus sta mij toe:

Ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha. Ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha. Ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha. Ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha. Ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha. Ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha. Ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha.

(Het gaat wel weer, dank u).

25 vragen aan Gijs IJzermans!

Geboren?

15 juni 1991.

Van wie heb je schaken geleerd? Hoe oud was je toen?

Op mijn 5e kreeg ik mijn eerste schaakles op school. Mijn leraar was Jan Krol.

Wat is je beste karaktereigenschap?

Leergierigheid.

En je slechtste?

Ik kan best chaotisch zijn.

Beste film?

Lastig kiezen Ik noem er twee: Mad Max Fury Road en The Babadook.

Favoriete acteur?

Michael Fassbender.

Favoriete actrice?

Vera Farmiga.

Favoriete schrijver?

Steven Erikson.

Favoriete schilder of kunstenaar?

Edvard Munch.

Wie is je favoriete schaker aller tijden?

Emanuel Lasker.

Voor welk TV-programma blijf je thuis?

Game of Thrones.

Hoeveel uur per week besteed je gemiddeld aan schaakstudie?

Op dit moment te weinig, idealiter een uur of 5.

Op welke partij stem je?

Dat hou ik voor mezelf.

Naar welke muziek luister je het liefst?

Heel divers, ik wissel het graag af.

Wat is je favoriete sport naast schaken?

Zaalvoetbal.

Welke hobby's beoefen je in je vrije tijd?

Fitness, Netflix, Games.

Welke krant lees je serieus?

Volkskrant/Parool.

Op welke leeftijd speelde je je eerste serieuze partij?

Amsterdams kampioenschap tot en met 8 jaar.

Wat is het beste toernooiresultaat dat je ooit hebt geboekt?

In Wijk aan Zee won ik ooit mijn tienkamp met 7½ uit 9 tegen gelijkwaardige tegenstand.

Bij wie zou je graag vergif in de thee willen doen?

Ik kan me geen situatie inbeelden waarin ik dat zou overwegen.

Ben je gelovig c.q. bijgelovig?

Nee.

Wat is je favoriete vakantieland?

Er is ontzettend veel moois. Mexico vond ik het indrukwekkendst.

Wat eet je het liefst?

Goede Thaise curry ☺.

Wat drink je het liefst?

Koffie.

Wat mis je op de club?

Het is voor mij momenteel lastig om elke vrijdag aanwezig te zijn, daardoor is het lastig om actief in de kandidatencompetitie mee te doen. Ik denk dat die competitieopzet aan vernieuwing toe is.

Tex

– door Dirk Goes –

De Amsterdamse schaker *slash* stand up comedian Tex de Wit, die ooit bij Zukertort zijn schaakjeugd doorbracht, is zeer actief de laatste tijd. Na uiterst melige optredens in de show van Arjen Lubach, maakt hij tegenwoordig deel uit van het satirische TV-programma 'Klikbeet'. In de aflevering van 5 mei jl. kwam er een itempje over schaken in voor, getiteld '15 dingen die je nooit ziet tijdens een schaakwedstrijd'. Zie:

http://www.telegraaf.nl/tv/opmerkelijk/28109212/_Snuivende_schaker_op_tv_.html?utm_source=t.co&utm_medium=referral&utm_campaign=twitter&apw_campaign=617226fd3e3b917a701e4814529dd3be

Humor is heel persoonlijk, natuurlijk, en over smaak valt niet te twisten, maar ik vinnum leuk. Go Tex!

Jacques Davidson, beroepsschaker

– door Dirk Goes –

Jacques Davidson werd geboren te Amsterdam op 14 november 1890. Toen hij 3 jaar oud was verhuisde het gezin Davidson naar Londen, waar zijn vader een betrekking als leraar aanvaardde. Reeds op jonge leeftijd leerde hij schaken van zijn vader, die er een nogal onorthodoxe lesmethode op nahield: het spelen om geld. Een harde leerschool, die de arme Jacques aanvankelijk het leeuwendeel van zijn zakgeld kostte, maar in de loop der jaren werd hij steeds sterker en begon het ineens geld op te leveren. Het bracht hem op het idee van schaken zijn beroep te maken.

Hij ging in de leer bij Rudolf Loman, die werkzaam was als organist in de Dutch Church en in het Londense schaakcafé Vienna zijn salaris aanvulde door te schaken tegen welgestelde Britten van doorgaans adellijke afkomst. Inzet: één shilling per partij. Davidson trad in zijn voetsporen en kreeg van de gehaaide Loman de tip om af en toe eens bewust te verliezen teneinde zijn clientèle niet te ontmoedigen. Niet te vaak natuurlijk, want dan zou de klant zijn respect voor hem verliezen, maar zo één op de vijf partijen, bij voorkeur de laatste partij van een sessie. Dan kon er nog wat worden nagebabbeld en werd het spel van de argeloze klant nadrukkelijk geprezen, waarna niet zelden het *idee-fixe* in hem postvatte dat hij werkelijk talent had. Op die manier bleven ze schaken, en dus bleven ze maar geld verliezen.

Een andere bron van inkomsten was het geven van schaaklessen. Ook hier was de doelgroep welgestelde Britten van doorgaans adellijke afkomst, want die keken niet op een shillinkje meer of minder. Een van Davidson's leerlingen was de politicus Andrew Bonar Law, die van 1922 tot 1923 premier van Engeland was. Ook voor het geven van schaaklessen had Loman een gouden tip in huis: "Nooit om je honorarium vragen. Dan betalen ze je meteen uit, maar vragen ze je nooit meer".

Omstreeks 1910 was Davidson even terug in Nederland. Hij wilde graag meedoen aan de bondswedstrijden (het officiële Nederlands kampioenschap) te Amsterdam, maar de organisatoren waren niet overtuigd van zijn kwaliteiten en hij werd ingedeeld in de aspirant-meestergroep. Dat toernooi schreef hij op zijn naam, en toen hij twee jaar later deze groep opnieuw won, ditmaal in Delft, verleende de Nederlandsche Schaakbond hem de meestertitel. Korte tijd later wist hij een match tegen Loman, op dat moment regerend Nederlands kampioen, met 3-2 in zijn voordeel te beslissen. In Het Tijdschrift, het bondsorgaan van de Nederlandsche Schaakbond, verscheen het volgende bericht:

'Bij het ter perse gaan van dit nummer ontvingen wij het verbijsterende bericht dat de heer Rudolf Loman, kampioen van Nederland, verslagen werd door de heer Davidson te Londen met 3-2.'

Breaking news! Dat woordje 'verbijsterend' staat een beetje koddig, maar kennelijk had de redacteur van Het Tijdschrift een nogal hoge dunk van Loman, of een nogal lage van Davidson. Of allebei natuurlijk.

Davidson had een vrouw en vier kinderen te onderhouden, dus er moest brood op de plank komen. Hij probeerde als beroepsschaker het hoofd boven water te houden, maar hij had de tijdgeest niet mee. In Engeland was het volstrekt normaal om voor geld te schaken, maar in het Nederland van toen, met haar calvinistische werkethiek, was dat wel even anders. Genesis 3:19a laat immers aan duidelijkheid niets te wensen over: "In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aarde wederkeert". Men gruwde van de gedachte om geld te verdienen met je hobby, en het amateurisme werd heilig verklaard. Het is nauwelijks meer voor te stellen, maar zelfs de invoering van het betaalde voetbal in 1954 had destijds heel wat weerstand te overwinnen

Schaak-seance in het Piusgebouw.
Men deelt ons mede:
De heer Davidson, welke hedenavond om 8 uur in het Piusgebouw simultaan zal spelen, zal na afloop hiervan vermoedelijk ook nog eenige consultatiepartijen spelen en eenige meesterpartijen demonstreeren.
De heer Davidson speelde dit seizoen op meer dan 25 plaatsen en de tot heden behaalde resultaten waren uit 480 partijen, 415 gewonnen. 55 remise en slechts 10 verloren, dus even 2 pct., of ruim 86 pct. winst.
Ook voor niet-leden geeft de Venlosche Schaakvereniging gelegenheid deel te nemen aan deze seance tegen een vrijwillige bijdrage. Hoe meer liefhebbers hoe interessanter deze seance zal worden.
Wij verwijzen nog naar de in dit blad voorkomende advertentie.

Uit de Nieuwe Venlosche Courant van 29 januari 1935

Davidson had de pech dat hij als schaker in de jaren '20 op zijn top was, precies in de periode dat Max Euwe het Nederlandse schaakleven begon te overheersen. In 1921 en 1924 werd hij tweede in het Nederlands kampioenschap, beide keren achter Euwe. Waarschijnlijk zijn beste resultaat behaalde hij in de Amsterdamse Meestervierkamp van 1925, waar hij met 3 uit 3 eerste werd, voor Euwe (2), Sämisch (½) en Weenink (½).

Zwart: Max Euwe

Een enkele keer werd hij uitgenodigd voor een schaaktoernooi in het buitenland. Zo speelde hij in 1926 in het Oostenrijkse Semmering. Het toernooi had een topbezetting met schakers als Aljechin, Nimzowitsch, Vidmar, Tarrasch, Reti en Janowski. In dat ijersterke veld kon Davidson geen rol van betekenis spelen, en hij eindigde met 5½ uit 17 op de 16^e plaats, maar hij speelde wel verdienstelijke remises tegen Rubinstein, Nimzowitsch en toernooiwinnaar Spielmann, en hij won een aardige partij van de Italiaan Rosselli del Turco.

Zwart: Stefano Rosselli del Turco

72

Davidson deed van alles om rond te komen, maar het bleef sappelen. Hij verdiende wat met het geven van schaakles, het houden van lezingen, het schrijven van artikelen in kranten en tijdschriften, het analyseren en arbitrerende van partijen, de verkoop van schaakboeken, en het geven van simultaanseances (ook blind, tot wel zes partijen tegelijk!) voor een tarief van f 25 per avond. In 1928 gaf hij een serie schaaklessen voor de AVRO-radio. Soms had hij een baantje, en een tijdlang was hij werkzaam als vertegenwoordiger. Hij schreef een boek over de Caro-Kann en ging ermee van deur tot deur om zijn boek aan de man te brengen. Tevens demonstreerde hij voor geld beroemde partijen op een demonstratiebord, dat hij overal met zich meezeulde, maar het was en bleef een schamel bestaan. Eens won hij tijdens een toernooi de schoonheidsprijs, maar hij kreeg geen beker mee naar huis omdat de organisatoren dachten dat hij het ding toch maar bij de Bank van Lening zou verpatsen

In 1934 vond de Nederlandsche Schaakbond het nodig haar leden te waarschuwen tegen zijn 'schadelijke praktijken' Davidson was daar vanzelfsprekend zeer verbolgen over, en zijn relatie met de bond was enige jaren ronduit slecht. Uiteindelijk kwam het op 20 maart 1937 tot een verzoeningsgesprek, waarna de kou uit de lucht was.

Davidson leefde nog jarenlang in betrekkelijke armoede. Pas in 1957, bij de invoering van de AOW, kreeg hij financieel wat meer armslag.

In het Algemeen Handelsblad van 26 september 1962 keek Davidson als volgt terug op zijn leven:

"In toernooien had ik dr. Euwe twee keer verslagen en toen werd er geschreven dat een tweekamp interessant kon zijn. Dat was het, maar hij won overtuigend. Ik ben altijd een natuurspeler geweest, met theorie heb ik mij niet opgehouden. Vroeger kon dat nog, met 80% talent en 20% theorie kwam je ver. Nu zou ik geen schijn van kans hebben, want kennis van de theorie bepaalt de strijd zeker voor 50%. Euwe had talent en naarmate hij zich meer in de theorie verdiepte kwam hij verder; hij is werkelijk een geniaal mens. Maar van de 26 partijen die wij hebben gespeeld, heb ik er vijf gewonnen en acht remise gespeeld."

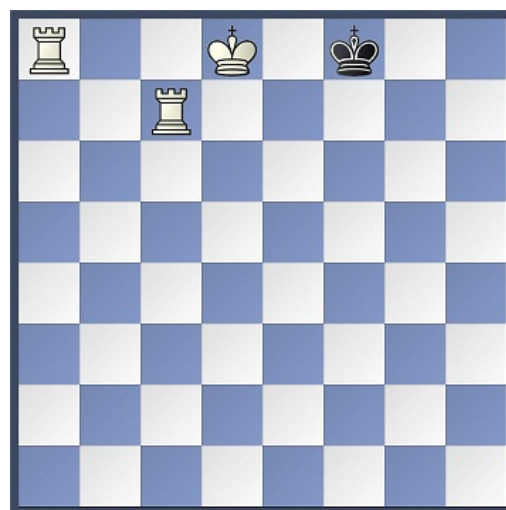
"Vijftig jaar geleden was schaken een spel voor gentlemen, bijzonder plezierig. Maar nu? Nu spelen ze op leven en dood, er is geen spelelement meer en de sfeer is dood. En in de huidige situatie blijven de Russen wereldkampioenen leveren. Het kluitje aan de top steunt elkaar, voor een buitenlander is er geen doorkomen aan. Het is niet sportief, maar wel buitengewoon effectief."

"Ik mis de ware vechtlust en mijn uithoudingsvermogen begint te verminderen, maar ik schaak nog graag en ik volg de partijen uit de krant. Er wordt goed geschaakt tegenwoordig. Als je daarmee vergelijkt de beroemde partij tussen Anderssen en Kiezeritsky uit de vorige eeuw, een onsterfelijke partij noemen ze dat Nou, voor mij is het een snertpartij. Dan vind ik de partij die ik in 1922 in Berlijn tegen Teichmann heb gespeeld veel mooier."

Jacques Davidson overleed op 13 januari 1969 en werd begraven op Zorgvlied. Een bijzondere schaakstudie siert zijn grafsteen.

Opgave: mat in één. De stelling is door de invloed van weer en wind een beetje slecht te zien, dus ook maar even zo:

De studie lijkt onoplosbaar, maar als u zich realiseert dat u zich op een begraafplaats bevindt, dan bent u dichtbij de oplossing. De koning stijgt ten hemel en maakt aldus de weg vrij voor het mat in één. Een bijzondere studie!

KNSB Ratinglijst per 1 augustus 2017

Op naam

	1 aug. 2017	1 mei 2017	1 febr. 2017	1 nov. 2016	1 aug. 2016
Adavatkar, Rugved	1375	1269	1269	1255	1249
Boer, Harold de	1959	1945	1932	1956	1956
Bolhuis, Ridens	1999	1934	1910	1933	1939
Boot, Henk	2047	2062	2113	2127	2102
Brookes, Christopher	2236	2229	2238	2241	2252
Dado, Wilco	1591	1592	1598	1540	1625
Donkers, Joran	2042	2061	2100	2078	-
Finkenflugel, Renzo	1984	2003	1990	-	-
Gisbergen, Stan van	2282	2287	2287	2284	2284
Glowacki, Mateusz	1821	1808	1818	1816	1787
Goes, Dirk	1886	1842	1847	1829	1803
Harmsen, Michiel	2044	2040	2013	2104	2104
Heer, Peter de	1979	1979	1990	1995	1995
Helsloot, Jan	1960	1960	1932	1945	1945
Hoetmer, Michel	1734	1737	-	-	-
IJzermans, Gijs	2105	2105	2092	2131	2138
Jacobs, Florian	2270	2237	2234	2235	2223
Kappelhof, Walther	1652	1653	1653	1707	1707
Karman, Evert-Jan	1513	1466	1464	1464	1477
Kim, Jihwan	1370	-	-	-	-
Kleuver, Esther de	2012	2020	2021	2035	2035
Kool, Danny	1599	1582	1626	1610	1595
Krans, Jan	1996	1990	1985	2015	2023
Krop, Henri	1898	1898	1905	1913	1913
Krudde, Fitzgerald	2335	2337	2326	2319	2319
Kuling, Lody	2243	2243	2252	2248	2248
Kutchoukov, Daniel	1780	1817	1850	1838	1766
Laarhoven, Marcel	2012	2032	2033	2046	2053
Los, Sander	2203	2203	2212	2215	2215
Louter, Nico	1958	1927	1923	1907	1909
Lucas, Olav	1962	1961	1947	1976	1973
Luirink, Hugo	1840	1844	1877	1896	1896
Moene, Wim	2187	2149	2180	2161	2151
Moes, Waldemar	1975	1998	1997	2015	1963
Nieuwkerk, Hans van	1571	1571	1571	1583	1583
Pillai, Abhishek	1233	1169	-	-	-
Ratniece, Laura	1482	1483	1483	1484	1476
Roosendaal, Eric	2018	2020	2035	2042	2042
Schagen, Walt	2041	2041	1995	1966	1966
Schegget, Bram ter	2175	2185	2186	2125	2125
Schilstra, Laurens	1931	1947	1943	1937	2010
Schoonackers, Jeroen	2038	2026	2036	2030	1996
Simonis, Wouter	1677	1705	1705	1705	1705
Sminia, Jelmer	2154	2161	2175	2192	2192
Spinhoven, John	1892	1892	1894	1923	1923
Spoelstra, Bas	1840	1851	1837	1825	1686
Stolwijk, Colin	2240	2180	2146	2112	2112
Strating, Sybolt	2297	2302	2299	2294	2292
Tan, Jonathan	2190	2190	2165	2165	2172
Tan, Matthew	2439	2443	2433	2426	2420
Theulings, Paul-Peter	2102	2122	2093	2118	2135
Verlaan, Gerard	1641	1641	1606	-	-
Vos, Tjark	2196	2201	2191	2246	2150
Vries, Joël de	2085	2089	2108	2140	2140
Waaning, Peter	1179	1228	1255	1283	1319

Op sterkte

Tan, Matthew	2439	Donkers, Joran	2042	Luirink, Hugo	1840
Krudde, Fitzgerald	2335	Schagen, Walt	2041	Spoelstra, Bas	1840
Strating, Sybolt	2297	Schoonackers, Jeroen	2038	Glowacki, Mateusz	1821
Gisbergen, Stan van	2282	Roosendaal, Eric	2018	Kutchoukov, Daniel	1780
Jacobs, Florian	2270	Kleuver, Esther de	2012	Hoetmer, Michel	1734
Kuling, Lody	2243	Laarhoven, Marcel	2012	Simonis, Wouter	1677
Stolwijk, Colin	2240	Bolhuis, Ridens	1999	Kappelhof, Walther	1652
Brookes, Christopher	2236	Krans, Jan	1996	Verlaan, Gerard	1641
Los, Sander	2203	Finkenflugel, Renzo	1984	Kool, Danny	1599
Vos, Tjark	2196	Heer, Peter de	1979	Dado, Wilco	1591
Tan, Jonathan	2190	Moes, Waldemar	1975	Nieuwkerk, Hans van	1571
Moene, Wim	2187	Lucas, Olav	1962	Karman, Evert-Jan	1513
Schegget, Bram ter	2175	Helsloot, Jan	1960	Ratniece, Laura	1482
Sminia, Jelmer	2154	Boer, Harold de	1959	Adavatkar, Rugved	1375
IJzermans, Gijs	2105	Louter, Nico	1958	Kim, Jihwan	1370
Theulings, Paul-Peter	2102	Schilstra, Laurens	1931	Pillai, Abhishek	1233
Vries, Joël de	2085	Krop, Henri	1898	Waaning, Peter	1179
Boot, Henk	2047	Spinhoven, John	1892		
Harmsen, Michiel	2044	Goes, Dirk	1886		

FIDE Ratinglijst per 1 augustus 2017

Op naam

Adavatkar, Rugved	1713	IJzermans, Gijs	2100	Roosendaal, Eric	2041
Boer, Harold de	1990	Jacobs, Florian	2263	Schagen, Walt	2117
Bolhuis, Ridens	1918	Kleuver, Esther de	2057	Schegget, Bram ter	2183
Boot, Henk	2044	Krans, Jan	2053	Schilstra, Laurens	1939
Brookes, Christopher	2217	Krop, Henri	1931	Schoonackers, Jeroen	2055
Dado, Wilco	1560	Krudde, Fitzgerald	2338	Sminia, Jelmer	2159
Donkers, Joran	2090	Kuling, Lody	2235	Spoelstra, Bas	1960
Finkenflugel, Renzo	1949	Kutchoukov, Daniel	1772	Stolwijk, Colin	2249
Gisbergen, Stan van	2273	Laarhoven, Marcel	1965	Strating, Sybolt	2267
Goes, Dirk	1905	Los, Sander	2216	Tan, Jonathan	2188
Harmsen, Michiel	2031	Lucas, Olav	1991	Tan, Matthew	2442
Heer, Peter de	2034	Moene, Wim	2050	Theulings, Paul-Peter	2093
Helsloot, Jan	2016	Moes, Waldemar	2015	Vos, Tjark	2191
Hoetmer, Michel	1746	Ratniece, Laura	1522	Vries, Joël de	2063

Op sterkte

Tan, Matthew	2442	IJzermans, Gijs	2100	Lucas, Olav	1991
Krudde, Fitzgerald	2338	Theulings, Paul-Peter	2093	Boer, Harold de	1990
Gisbergen, Stan van	2273	Donkers, Joran	2090	Laarhoven, Marcel	1965
Strating, Sybolt	2267	Vries, Joël de	2063	Spoelstra, Bas	1960
Jacobs, Florian	2263	Kleuver, Esther de	2057	Finkenflugel, Renzo	1949
Stolwijk, Colin	2249	Schoonackers, Jeroen	2055	Schilstra, Laurens	1939
Kuling, Lody	2235	Krans, Jan	2053	Krop, Henri	1931
Brookes, Christopher	2217	Moene, Wim	2050	Bolhuis, Ridens	1918
Los, Sander	2216	Boot, Henk	2044	Goes, Dirk	1905
Vos, Tjark	2191	Roosendaal, Eric	2041	Kutchoukov, Daniel	1772
Tan, Jonathan	2188	Heer, Peter de	2034	Hoetmer, Michel	1746
Schegget, Bram ter	2183	Harmsen, Michiel	2031	Adavatkar, Rugved	1713
Sminia, Jelmer	2159	Helsloot, Jan	2016	Dado, Wilco	1560
Schagen, Walt	2117	Moes, Waldemar	2015	Ratniece, Laura	1522

25 vragen aan Jeroen Schoonackers!

Geboren?

7 april 1991.

Van wie heb je schaken geleerd? Hoe oud was je toen?

Ik heb schaken geleerd uit een boek van de bibliotheek, toen ik 7 jaar was.

Wat is je beste karaktereigenschap?

Ik heb veel verantwoordelijkheidsgevoel.

En je slechtste?

Ik wijk niet veel af van mijn gewoontes.

Beste film?

The Shawshank Redemption.

Favoriete acteur?

Theo.

Favoriete actrice?

Thea.

Favoriete schrijver?

Florian Jacobs, uiteraard.

Favoriete schilder of kunstenaar?

Caravaggio.

Wie is je favoriete schaker aller tijden?

Magnus Carlsen.

Voor welk TV-programma blijf je thuis?

Voor grote sportevenementen.

Hoeveel uur per week besteed je gemiddeld aan schaakstudie?

5 uur. Of je dat serieuze studie kan noemen is een ander verhaal.

Op welke partij stem je?

Geen commentaar.

Naar welke muziek luister je het liefst?

Ik luister weinig muziek.

Wat is je favoriete sport naast schaken?

Ik heb veel aan atletiek gedaan. Favoriete kijksporten zijn o.a. schaatsen en wielrennen.

Welke hobby's beoefen je in je vrije tijd?

Dat vraag ik mij ook weleens af

Welke krant lees je serieus?

Ik lees weleens de NRC.

Op welke leeftijd speelde je je eerste serieuze partij?

In het seizoen 2005-2006 speelde ik voor het eerst extern in de SGA-competitie, klasse 3B. Ik was dus 14.

Wat is het beste toernooiresultaat dat je ooit hebt geboekt?

6 uit 9 in het Hasselbacken Chess Open 2016, Stockholm.

Bij wie zou je graag vergif in de thee willen doen?

Als ik dat zeg, wordt het een stuk lastiger uit te voeren.

Ben je gelovig c.q. bijgelovig?

Nee.

Wat is je favoriete vakantieland?

Noorwegen.

Wat eet je het liefst?

Komkommer en stroopwafels.

Wat drink je het liefst?

Afhankelijk van de situatie: cola, witbier, koffie.

Wat mis je op de club?

Ik mis weinig op de club, maar het lijkt mij leuk om met de leden eens een andere activiteit dan schaken te doen.

“Vervloekten en leugenaars, het spel is uit!”

– door Dirk Goes –

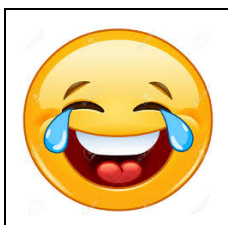
De Turkse televisiepredikant Ahmet Mahmut Ünlü, wie kent hem niet, deed onlangs wat wenkbrauwen de lucht in gaan met de volgende verbijsterende mededeling:

“Schakers zijn vervloekt en de meesten zijn leugenaars. Schaken is erger dan gokken en het eten van varkensvlees. Ze liegen vaker en kunnen misschien de shahada (*de islamitische geloofsgetuigenis, red.*) niet uitspreken voor ze sterven. Zij zijn vervloekt. Tel liever gebedskralen in plaats van zulke spelletjes te spelen.”

Het moet toch werkelijk niet gekker worden! Dat vond de Turkse schaakbond ook. Op dinsdag 3 januari jl. verklaarde zij juridische stappen te ondernemen tegen Ünlü vanwege “.... ongefundeerde opmerkingen die gevolgen hebben voor duizenden schakers en hun gezinnen.” Gelijk hebben ze. De Turkse minister voor EU-zaken, Ömer Çelik, stak de Turkse schaakbond een hart onder de riem door op te merken dat hij zelf schaakt en het iedereen kan aanbevelen.

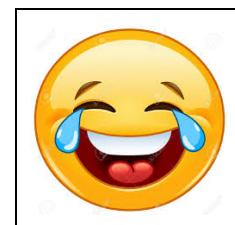

Tja, wat hiervan te denken? Persoonlijk kan ik me geen beter bewijsmateriaal denken voor mijn these dat tolerantie jegens intoleranten het domste is dat je kunt doen, maar aan de andere kant heb ik wel een zwak voor geestelijk gehandicapten. Je kunt boos op ze worden, maar aangezien ze volstrekt ontoerekeningsvatbaar zijn schiet je daar niks mee op. Het is daarom het beste om ze gewoon uit te lachen. Pak aan heer Ünlü:

Ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha. Ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha. Ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha. Ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha. Ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha. Ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha. Ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha ha.

(Handig zo'n repeteertoets).

Het was overigens niet de eerste keer dat schaken *haram* werd verklaard door de islamitische geestelijkheid. De Iraanse leider Khomeini deed het reeds in 1981, waarbij zij aangetekend dat hij door voortschrijdend inzicht zijn eigen *fatwa* zeven jaar later herriep, overigens wel op uitdrukkelijke voorwaarde dat het spel niet tot gokken zou leiden.

Het moet gezegd, ook in het Rooms-Katholicisme is er een tijd geweest waarin het schaken als zondig werd beschouwd. Reeds in 1061 schreef de bisschop van Ostia, Petrus Damiani, een brief aan paus Alexander II waarin hij zich beklagde over priesters die schaakten. Damiani noemde schaken een geluksspel, vergelijkbaar met dobbelen, dat in die tijd verboden was en als een teken van geestelijke losbandigheid moest worden beschouwd. In 1828 werd hij door Paus Leo XII heilig verklaard. Overigens spoorde Damiani, naar mijn bescheiden mening, voor geen meter. Hij geselde zichzelf als

openlijke boetedoening, zo lang dat hij er zware hoofdpijn aan overhield. Niet verwonderlijk is hij door het Vaticaan aangesteld als beschermheilige van migrainelidmers.

Nog meer geestelijke malligheid. Onder het bewind van Odo Sully, de bisschop van Parijs van 1197 tot 1208, was het de geestelijken zelfs verboden bord en stukken in huis te hebben. De Franse koning Lodewijk IX, bijgenaamd 'de Heilige', verbood het schaakspel in 1254, en de invloedrijke kerkhervormer Girolamo Savonarola was van mening dat schaken teveel zou afleiden van hogere zaken. In 1497 liet hij schaakspelen in het openbaar verbranden, ongetwijfeld tot afgrijzen van de plaatselijke materiaalcommissaris.

25 vragen aan Michiel Harmsen!

Geboren?

Op 27 mei 1964 in Nijmegen als tweede zoon van Ben en Noor.

Van wie heb je schaken geleerd? Hoe oud was je toen?

Vermoedelijk van mijn vader. Ik speelde het thuis al op jonge leeftijd met mijn 2½ jaar jongere zusje Jessica. Ik won aanvankelijk altijd. Dat kon Jessica niet zo goed hebben, ze zei dan dat ze nooit meer wilde schaken. We gingen over op strategie. Dat won ik dan vaak ook, waarna we weer gingen schaken. De grote kentering kwam toen ze twee keer naar een schaakclub was geweest. Plotseling won mijn kleine zusje drie keer achter elkaar van me! Dat was een grote schok. Ik ben toen ook lid geworden van SMB, ik denk dat ik toen 12 jaar oud was. De eerste jaren daarna was er een gezonde rivaliteit tussen Jessica en mij, die de schaakontwikkeling van ons allebei stimuleerde. Daarna werd ze veel sterker dan ik, en vele malen Nederlands meisjes- en dameskampioen.

Wat is je beste karaktereigenschap?

Oef, lastig Na mij te hebben losgeworsteld van mijn narcistische roots, heb ik een zekere weerzin tegen zulke zelfkwalificaties. Maar vooruit, mijn beste karaktereigenschap is eerlijkheid. Ik spreek liever ware woorden die niet mooi zijn, dan mooie woorden die niet waar zijn.

En je slechtste?

Ah, dat is makkelijker. Woede, dat is een emotie die soms teveel opspeelt (weer die narcistische roots), tactloos, waardoor ik soms relaties beschadig. Dat is wellicht de tegenhanger van eerlijk en kritisch. Veeleisend naar mijn omgeving. Onmatigheid met eten. Maar het ging om de slechtste hè, dus ik mag nu stoppen

Beste film?

Delicatessen, wellicht omdat ik die film in 1991 in de bioscoop zag samen met Ruurdje, toen ik nog helemaal verliefd was.

Favoriete acteur?

Geen, ik ben niet zo iemand die personen idealiseert.

Favoriete actrice?

Nee, ook geen vrouwen.

Favoriete schrijver?

Nou, vooruit dan: Alain de Botton, de filosoof die voor de leek toegankelijke boeken over filosofische onderwerpen schrijft. Titels: statusangst, meer denken over seks, de troost van de filosofie, religie voor atheïsten.

Favoriete schilder of kunstenaar?

Schaken is toch ook kunst? Dan Euwe, meer nog dan zijn partijen voor zijn inzet voor de FIDE.

Wie is je favoriete schaker aller tijden?

Karpov, omdat ik erg onder de indruk was van mijn verlies tegen hem in een simultaanpartij, hem de hand heb geschud, en hij zo heerlijk tegenstanders klem kan zetten.

Voor welk TV-programma blijf je thuis?

Geen. Ik kijk geen series. Ik kijk vaak mee met wat Ruurdje kijkt.

Hoeveel uur per week besteed je gemiddeld aan schaakstudie?

Mijn schaakstudie bestaat tegenwoordig alleen uit de analyse van mijn eigen serieuze partijen, eigenlijk alleen de externe partijen en die van Bad Wiessee, bij het Open Beiers Kampioenschap. Ik lees soms voor het slapen gaan nog in een schaakboek. Al met al is het weinig, niet meer dan een half uur per week. Ik besteed meer tijd aan vrijwilligerswerk voor de club, en ik wil me ook ontwikkelen als schaaktrainer bij de jeugd, dat vind ik nu belangrijker.

Op welke partij stem je?

D66, al vele jaren, met af en toe een uitstapje naar links.

Naar welke muziek luister je het liefst?

Ik vind een paar liedjes van Depeche Mode zoals Blasphemous Rumours geweldig mooi, die raken me.

Wat is je favoriete sport naast schaken?

Ik houd van atletiek, maar dan alleen om te kijken hoor, ik kan er zelf niets van.

Welke hobby's beoefen je in je vrije tijd?

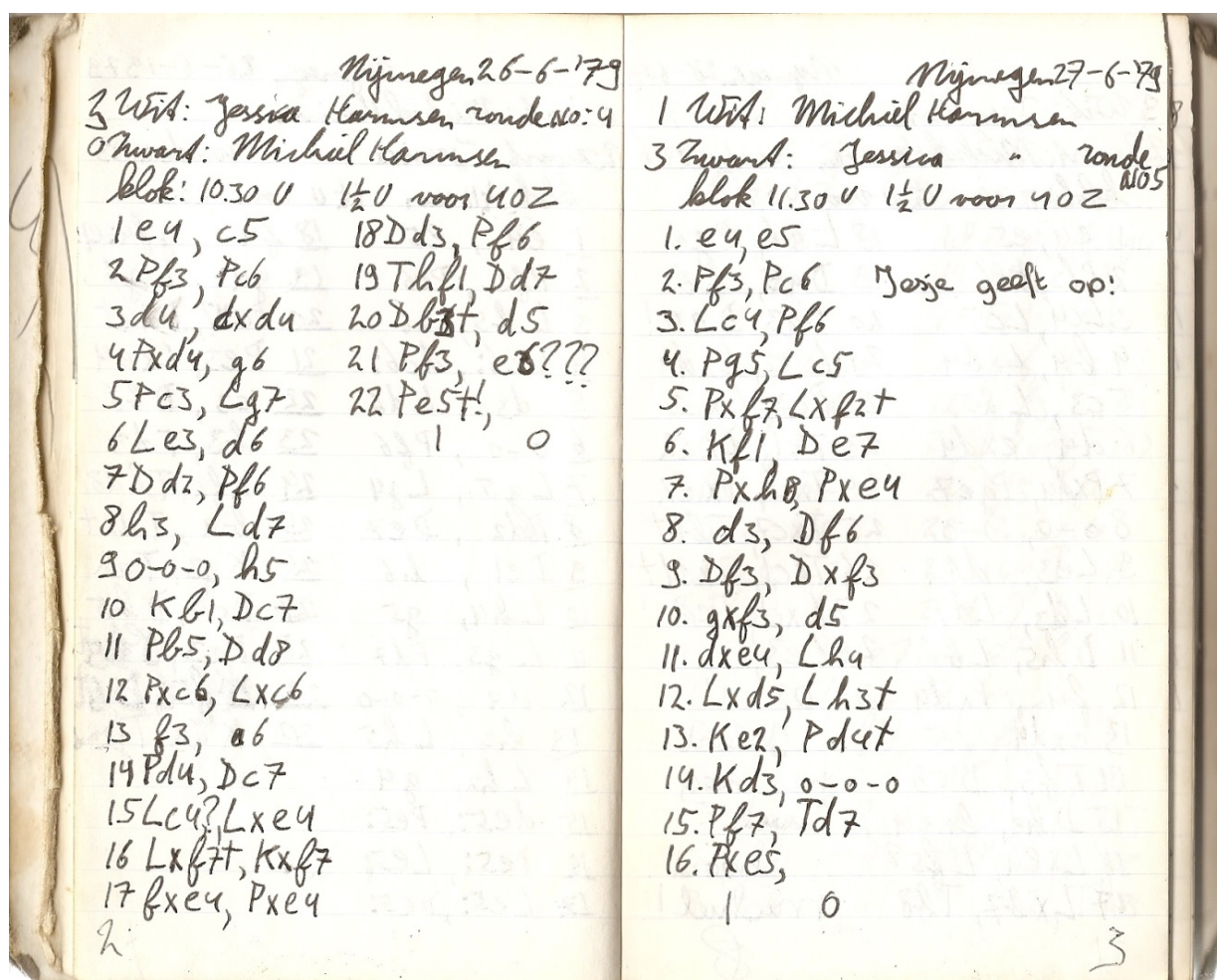
Ik zit sinds een jaar op een fitnessclub, op 400 meter afstand van mijn huis, samen met Harold de Boer. We gaan er twee keer per week heen, erg gezellig. Er komen ook veel ouderen, zodat ik me er thuis voel. Daarnaast heb ik een moestuin en speel gitaar.

Welke krant lees je serieus?

De Volkskrant, een beetje. Het is vaak meer koppensnellen.

Op welke leeftijd speelde je je eerste serieuze partij?

Dat is moeilijk. Ik heb even gekeken naar mijn oudste schaaknotatieboekje: daarin begin ik met een aantal partijen tegen Jessica in juni 1979. Hier een scan:

Wat is het beste toernooiresultaat dat je ooit hebt geboekt?

De winst van het Open Kampioenschap van Weesp in 2007, met een eerste prijs van 150 euro!

Bij wie zou je graag vergif in de thee willen doen?

Eh, even denken, eerlijk of tactvol antwoorden? Eerlijk natuurlijk: graag een dodelijk gif bij Joseph Kony, leider van het Verzetleger van de Heer in Uganda. Wat die allemaal niet uit naam van het geloof voor onmenselijke dingen heeft gedaan!

Ben je gelovig c.q. bijgelovig?

Ik ben wetenschapper, en dat vind ik niet verenigbaar met gelovig zijn. Dit impliceert dat ik geen verschil zie tussen bijgeloof en geloof. Ik geloof wel in de waarde van religie voor samenlevingen. Ik zie op de Henri Dunant veel mensen die uit hun christelijke geloof motivatie halen voor hun zorg voor zieke en oudere medemensen. Maar er zijn ook zelf-benoemde messiassen als Joseph Kony

Wat is je favoriete vakantieland?

Duitsland, vanwege het Open Beiers Kampioenschap in Bad Wiessee. Nog een paar weken

Wat eet je het liefst?

Ik twijfel tussen het rode fruit uit onze moestuin dat we nu volop hebben, en een ijsje van ijssalon Nelis in Weesp.

Wat drink je het liefst?

S'ochtends een kop koffie van vers gemalen bonen, en s'avonds sporadisch een single malt whisky.

Wat mis je op de club?

Laat ik vooropstellen dat ik onze club erg leuk vind, zelfs na dit qua externe competitie teleurstellende jaar. Met name de jeugdafdeling is leuk, daar is dit jaar veel gebeurd. Wat nog beter kan is meer bestuursleden, meer vrijwilligers bij de jeugd, met name trainers, meer vrouwen, meer minder sterke seniorenleden, meer aanwezigheid bij de interne competitie van de senioren, en meer persoonlijke belangstelling op de club. Veel van deze zaken zitten wel in de lift, maar het kan nog beter. Ben ik te veeleisend?

SGA Rapid

– door Dirk Goes –

Zukertort had vijf teams in de strijd om de SGA-rapidwedstrijden die traditioneel na afloop van de reguliere competitie worden georganiseerd, waarvan er twee onder de naam Pegatort opereerden en *de facto* combinatieteams waren van Zukertort en Pegasus. Pegatort 1 bereikte de finale in de eerste klasse, waar het op een verdienstelijke tweede plaats eindigde achter winnaar Chaturanga 1. Zukertort 1 haalde de finale in de prestigieuze hoofdklasse maar kon daar geen punten breken: een gelijkspelletje tegen Caissa 3, fors verlies tegen VAS 1 en De Aasgieren, en dat was het dan. In de eindrangschikking hield het team in ieder geval nog Caissa 3 onder zich.

Eindstanden

	Hoofdklasse	1e klasse	2e klasse	3e klasse
1.	De Aasgieren 1	Chaturanga 1	VAS 5	EsPion 2
2.	VAS 1	Pegatort 1	Amsterdam West 5	De Raadsheer 3
3.	Zukertort/A'veen 1	De Amstel 1	De Raadsheer 2	VAS 8
4.	Caissa 3	N.A.P. + 8m	VAS 6	MSK 1

Individuele scores finales

Zukertort/A 1

Score

Paul-Peter Theulings	1½	uit	3
Gijs IJzermans	1	uit	3
Tjark Vos	½	uit	3
Bram ter Schegget	0	uit	3

3 uit 12

Pegatort 1

Score

Ridens Bolhuis	2	uit	3
Harold de Boer	2	uit	3
John Spinhoven	2	uit	3
Hugo Luijck	0	uit	3

6 uit 12

Individuele scores voorrondes

Zukertort/A 1

Score

Dennis Brouwer	3	uit	3
Tjark Vos	7	uit	9
Sybolt Strating	5	uit	6
Gijs IJzermans	2	uit	3
Paul-Peter Theulings	4½	uit	9
Bram ter Schegget	4½	uit	6

26 uit 36

Zukertort/A 2

Score

Jeroen Schoonackers	1	uit	3
Tobi Kooiman	½	uit	3
Michiel Harmsen	2	uit	6
Henk Boot	1½	uit	6
Eric Roosendaal	4	uit	6
Henri Krop	2	uit	3
Harold de Boer	½	uit	3
Ridens Bolhuis	2	uit	3
Olav Lucas	½	uit	3

22 uit 36

Zukertort/A 3

Score

Rugved Adavatkar	2	uit	3
Dennis Metekohy	2	uit	6
Tom van Maasacker	1½	uit	9
Peter Waaning	1	uit	4
Rens Blom	3	uit	8
Abihshek Pillai	0	uit	6

9½ uit 36

Pegatort 1

Score

Harold de Boer	6½	uit	9
Ridens Bolhuis	6	uit	9
Hugo Luijck	5½	uit	9
John Spinhoven	2	uit	6
Jihwan Kim	1	uit	3

21 uit 36

Pegatort 2	Score		
Ferry Weverling	2	uit	6
Rakesh Pai	0	uit	3
Wilco Dado	½	uit	6
Chris Kerkhoff	½	uit	6
P. Bartosz	3½	uit	9
Jihwan Kim	2	uit	6
	8½		36

Van oude schakers, de dingen die voorbij gaan

– door Dirk Goes –

Op woensdag 23 november jl. organiseerde de SGA in Sporthal IJburg voor de eerste keer in de historie het open senioren en veteranen rapidtoernooi, speciaal in het leven geroepen om te voorzien in de behoeften van de snelst groeiende doelgroep: de oudere medemens. Nu mag ik als bejaarde in opleiding al een tijdje meedoen aan dit soort evenementen. Tot nu toe had ik me verre weten te houden van deelname, al was het maar omdat het nogal stigmatiserend is om je partijen te moeten spelen in een entourage van rollators, steunzolen, gebitsprotheses en incontinentieluiers, maar nu ik de leeftijd (60) van de sterken heb bereikt vond ik het tijd worden om onder ogen te zien dat ik zelf ook een ouwe zak ben. Godfried Bomans wist het treffend te verwoorden: 'Vroeger was een oud mens iemand die er bijna was, nu is het iemand die er bijna geweest is.' Een wijs mens

Van de 36 deelnemers was ik als zestiende geplaatst, en ik ging er dan ook vanuit dat een plekje in de middenmoot het hoogst haalbare zou zijn. Het zou heel anders lopen

In de eerste ronde won ik van de mij onbekende Jelle Wierstra (1410), waarmee ik bij volle bewustzijn het risico nam om in de volgende ronde tegen een topper te worden ingedeeld, en zo kon het gebeuren dat het de indelingscomputer behaagde om Frans Schoffemeer (2085) op mij af te sturen. Nu heb ik in het verleden vele tientallen partijen tegen Frans gespeeld, en heel vaak verloren, maar zo af en toe wist ik ook weleens voor een verrassing te zorgen. En zowaar, Frans ging in reeds verdachte stelling een combinatie aan waarbij hij zijn paard op e5 zou moeten verplaatsen, wat echter niet mocht op straffe van mat in één. Een sterke schaker ziet dan meteen dat hij verloren staat, en ik kan u verzekeren dat Frans een zeer sterke schaker is: à tempo opgegeven!

Derde ronde dan, zwart tegen Ben de Leur (1989), winst voor mij. Vierde ronde, wit tegen Joost van Steenis (1960), winst voor mij, het kon werkelijk niet op! In de vijfde ronde kwam Anton Lammers tegenover me zitten, ratingloos maar niet ongevaarlijk. Na een spannende partij, waarbij ik afwisselend gewonnen en verloren kwam te staan, werd het remise, tijd voor een eerste biertje. Zesde ronde, wit tegen Enno Noordhoff (2035), alweer een spannende partij, alweer remise, en nog maar een biertje, want op één been loopt een mens slecht.

En dan, de laatste ronde, tegen Rob Bödicker (2104). Op dat moment stond ik met twee anderen gedeeld bovenaan de ranglijst, en bij winst op Rob lonkte een al dan niet gedeelde hoofdprijs van 100 euro. Helaas, ik kon de verleiding niet weerstaan om met de dame een pionnetje op b2 mee te grabbelen, waarna zij werd ingesloten en niet veel later opgepeuzeld, weg hoofdprijs! Sla nooit op b2, net wat u zegt Maar goed, uiteindelijk werd mijn score van 5 uit 7 door de toernooirectie op de juiste waarde geschat en mocht ik bij de prijsuitreiking een ratingprijs ter waarde van 25 euro in ontvangst nemen, waarbij ik me wel drie kussen van de ranke Adrienne moest laten welgevallen. Hmmm, nou ja, het was goed bedoeld zullen we maar zeggen. Toernooiwinnaar werd Roel van Duijn, die Rob Bödicker en Ton van Nieuwkerk een halfje voorbleef.

Recapitulerend: een leuk toernooi dat ik u beslist kan aanraden, maar onder de 50 komt u er niet in!

Het gebruik van stimulerende middelen in de schaaksport

– door Dirk Goes –

Duitse en Zweedse wetenschappers publiceerden onlangs in het blad 'European Neuropsychopharmacology' een studie met de welluidende naam 'Methylphenidate, modafinil, and caffeine for cognitive enhancement in chess: a double-blind randomized controlled trial'. De wetenschappers waren benieuwd of schakers baat zouden hebben bij gebruik van de stimulerende middelen methylfenidaat, modafinil en cafeïne tijdens de partij, en men wist aan te tonen dat het gebruik van deze stimulantia inderdaad bevorderlijk is voor de kwaliteit van de zetten.

Methylfenidaat (beter bekend onder de merknaam Ritalin) wordt voorgeschreven voor kinderen en adolescenten met ADHD. Het verbetert de aandacht en de stemming. Modafinil is een medicijn voor narcolepsie en andere slaapstoornissen. Van cafeïne was al langer bekend dat het in bepaalde situaties prestatiebevorderend werkt. Het Internationaal Olympisch Comité had een grenswaarde van 12 µg/ml vastgesteld waarboven een urinemonster als positief werd beoordeeld. In de praktijk bleek het echter niet goed mogelijk om het gebruik van cafeïne in bijvoorbeeld koffie te onderscheiden van doelbewust prestatieverhogend gebruik. Daarom staat cafeïne sinds 2004 niet meer op de dopinglijst van het IOC.

Tijdens het onderzoek werden 39 proefpersonen aan een neuropsychologische test onderworpen. Vervolgens speelden ze tegen het computerprogramma Fritz 12, waarbij de schakers 15 minuten bedenktijd kregen en de computers 6. Iedere tien minuten kregen de schakers methylfenidaat, modafinil, cafeïne of een placebo. In totaal werden er ruim 3.000 partijen gespeeld en onderzocht. Uit het onderzoek bleek dat gebruik van de middelen het concentratievermogen bevorderde, maar dat het het reactievermogen niet ten goede kwam. De druggebruikers gingen dan ook aanzienlijk vaker door hun vlag dan de placeboslikkers. Geconcludeerd werd dat de substanties vooral nuttig bleken bij langere partijen, en zeker niet bij rapid of blitz.

De leider van het onderzoek, dr. Klaus Lieb, verbonden aan de Johannes Gutenberg Universiteit van Mainz, verklaarde dat het slikken van stimulerende middelen geen goed idee was. Hij waarschuwde tegen mogelijke bijwerkingen en afhankelijkheid bij langdurig gebruik, en pleitte voor dopingcontroles bij het schaken.

De FIDE, die het internationale dopingreglement van de World Anti-Doping Authority (WADA) heeft ondertekend, is inmiddels op de hoogte gesteld van de bevindingen en onthoudt zich vooralsnog van commentaar.

Update

Eind april maakte Bijwerkingencentrum Lareb bekend dat drie volwassenen mogelijk zijn overleden aan de bijwerkingen van methylfenidaat. Lareb pleit voor meer onderzoek. Volgens het College ter Beoordeling van Geneesmiddelen is methylfenidaat niet geschikt voor volwassenen wegens het risico op hart- en vaatziekten, depressie, angst, zelfmoordneigingen en slapeloosheid.

Op 9 mei jl. maakte het Instituut voor Verantwoord Medicijngebruik de resultaten bekend van een recent onderzoek naar het medicijngebruik van studenten. Hieruit bleek dat maar liefst 80% van hen Ritalin slikt om studieprestaties te verhogen. Ter vergelijking: twee jaar geleden was dat nog maar 10%. Een klein deel gebruikt het middel ook tijdens het uitgaan.

Het rookdebat in de schaakwereld

– door Dirk Goes –

Aron Nimzowitsch had een bloedhekel aan roken. Sigaret, sigaar, pijp, het maakte hem allemaal niet uit, hij verfoeide elke vorm van tabaksgebruik. In 1927 speelde hij tijdens het toernooi te New York tegen de Joegoslaaf Milan Vidmar. De partij was nog maar net begonnen toen Vidmar een sigaar uit de doos haalde en naarstig op zoek ging naar lucifers. Nimzowitsch bekeek het tafereel met stijgende onrust, tot het moment dat hij het niet meer uithield en op toernooidirecteur Maroczy afstormde om zijn beklag te doen. Deze reageerde verbaasd: “Maar meneer Nimzowitsch, hij rookt toch helemaal niet”? “Nee, maar hij dreigt ermee, en iedereen weet dat de dreiging sterker is dan de uitvoering”!

Volgens de Britse schaakhistoricus Edward Winter is bovenstaand verhaal apocrief, maar wat mij betreft is het te mooi om niet gebeurd te zijn. Lex Jongsma zei altijd: “Een goed verhaal moet je nooit kapot checken”, en daar zit wel wat in. Goede schaakverhalen neem ik graag op in mijn artikelen, al hecht ik eraan om bij twijfel aan het waarheidsgehalte altijd te vermelden dat ze mogelijk apocrief zijn.

Nog zo’n mooi rokersverhaal: Emanuel Lasker werd er ooit van beschuldigd zijn tegenstander rook in het gezicht te blazen. Lasker reageerde bijna verontwaardigd: “Hoe kan hij er nou last van hebben? Het zijn hartstikke dure sigaren”!

Vroeger was de aanblik van puffende schakers in de toernooizaal volstrekt normaal. Berucht waren de partijen tussen de kettinkrokers Donner en Kavalek, die door een rookgordijn vrijwel aan het zicht waren onttrokken, en waarbij met enige regelmaat de uitpuilende asbakken moesten worden verversd. Donner diende eens een protest in wegens hinderen omdat zijn tegenstander de rook om het bord probeerde weg te wuiven.

In de loop der jaren begon de acceptatie van het roken in de openbare ruimte te kantelen en werd het door de niet-rokers geïnitieerde maatschappelijk debat steeds nadrukkelijker gevoerd. Om naar goed vaderlands gebruik iedereen zo veel mogelijk te vriend te houden werden allerlei poldermodelletjes uit de kast getrokken. Niet roken tot 22.00 uur, niet roken in een bepaald gedeelte van de speelzaal, allemaal leuk en aardig, maar niets voldeed 100 procent, en het maatschappelijk debat bleef.

De SGA toonde begrip voor de klachten van de niet-rokers, en op instigatie van bestuurslid Marijcke van der Wal werd op 1 juni 1985 in de oude Sporthal Verheij een rapidtoernooi georganiseerd waarbij uitdrukkelijk was gestipuleerd dat nicotinejunks in de buitenlucht aan hun gerief moesten zien te komen. Of het een wereldprimeur was durf ik niet te zeggen, maar voor Amsterdam was het in ieder geval de eerste keer. Van de 110 deelnemers waren de meesten vanzelfsprekend afkomstig uit de regio, maar er werden ook inschrijvingen uit Zwolle, Rotterdam en Assen geregistreerd. Het toernooi werd gewonnen door Ron Nep, die Cor Croese en Casper Blaauw een half punt voorbleef.

In 1990 was ook de Wereldschaakbond om en werd het roken tijdens officiële FIDE-toernooien in de ban gedaan. Nu, anno 2017, is het volstrekt ondenkbaar dat iemand achter het bord gaat zitten roken, dat zie ik zelfs Episjin niet snel doen. Spijtig voor de rokers, maar dingen zijn zoals ze zijn.

Schaken tegen de beer

- door Dirk Goes -

Wijlen Rob Hartoch introduceerde ooit bij schaaktoernooien het verschijnsel 'schaken tegen de beer', waarbij iedereen die dat wilde tegen hem kon spelen. Dat Hartoch met zijn nogal fors uitgevallen postuur wel iets van een echte beer weg had was daarbij een aardige bijkomstigheid. De amateur kreeg 5 minuten, Hartoch 2, en bij winst mocht de amateur een klein prijsje incasseren. Bij seniorentoernooien zie ik het nooit meer, maar bij jeugdtoernooien is 'schaken tegen de beer' een populair onderdeel, waarbij mij vaak wordt gevraagd de rol van beer op mij te nemen. Of ook mijn postuur iets van een echte beer wegheeft laat ik daarbij graag in het midden

Mijn debuut als beer maakte ik ergens in de jaren '90 van de vorige eeuw bij een jeugdtoernooi van mijn toenmalige vereniging Tal, waar de kinderen een reep chocola in het vooruitzicht werd gesteld wanneer ze van mij zouden winnen. Er werd ernstig gefraudeerd. Sommige kinderen zijn gewiekste oplichters, en toen er eentje naar de bar liep om zijn prijs te incasseren met een opgewekt "Ik heb van de beer gewonnen" werd die mededeling door de beheerder volstrekt ten onrechte voor waar aangenomen. De delinquent schepte vervolgens tegen zijn vriendjes op hoe gemakkelijk dat ging, wat voor veel kinderen het sein was om de bar te bestormen. Ze hadden allemaal van de beer gewonnen, ja ja Aan het eind van de dag was een tevreden beheerder door zijn voorraad repen heen, wat voor de organisatie een niet begrote kostenpost van zo'n 80 gulden betekende. Te overzien natuurlijk, en ik zag er zelf de humor wel van in, maar om het ze niet te gemakkelijk te maken besloten we het jaar erop toch maar met door de beer gecertificeerde bonnetjes te werken.

Met kinderen kun je lachen. Na afloop van een partij krijg ik weleens "goed gespeeld" te horen, wat erg grappig klinkt. Niet dat ze dat menen (of misschien ook wel, ik speel immers een sterke partij), maar bij onderlinge partijen zijn kinderen gewend het tegen elkaar te zeggen, zelfs als de verliezer zo'n beetje bij elke zet een stuk weggeeft. Ook heb ik wel eens meegemaakt dat een jongetje zag dat hij ging winnen en, geheel in strijd met de heersende schaaketiquette, met twee armen in de lucht juichend achter het bord zat terwijl de partij nog aan de gang was! Tikje intimiderend wellicht, maar onbedaarlijk grappig.

Zolang ze niet te veel herrie maken kan ik vrij goed met kinderen omgaan, wat mij als beer een populaire verschijning maakt. Af en toe grom ik tegen ze, vinden ze leuk. In principe neem ik altijd wit. Op 1. e4 spelen ze vrijwel allemaal 1. e5, en dan speel ik meestal een koningsgambietje. Als de kinderen aangeven graag met wit te spelen, vind ik dat prima, ik ben een hele makkelijke beer. Vergis u niet, het is erg leuk om te doen, maar het is keihard werken, en na afloop van een toernooi moet ik me meestal laten aansluiten op een vat bier om uitputtingsverschijnselen te bestrijden.

Ik ben overigens niet de enige beer in het circuit. Piet van der Weide van Caissa zie ik het weleens doen, en ook Tjark Vos kruipt met enige regelmaat in de huid van de beer, waarbij hij er een uitdaging in ziet om zelf maar 30 (!) seconden voor de gehele partij te nemen. Hij roept mij voortdurend op om hetzelfde te doen, maar op mijn leeftijd acht ik minder dan twee minuten medisch onverantwoord. Ook gevorderde jeugdschakers als Kasper Bleeker en Eline Roebers nemen weleens achter de berentafel plaats, de zogeheten 'beren in opleiding'.

Mijn meest recente optreden was tijdens het jeugdtoernooi van De Amstel op 9 april jl. In een van mijn partijen blunderde ik in gierende tijdnood een stuk weg, waarop mij een onverhoeds en iets te luid uitgesproken, maar daarom niet minder gemeend "kut" ontglipte. Onmiddellijk werd ik door de kinderen streng gekapitteld met een collectief "Ooooooooh, mag je niet zeggen!" Gelijk hadden ze natuurlijk, maar ja, ik ben ook maar een bee.... euh, een mens.

In een andere partij speelde ik de opening 1. d4 d5; 2. Lf4, wat door een 9-jarig jongetje in het publiek correct werd herkend als het London-systeem. Ik heb hem daarna nog wat andere openingen voorgeschoteld, en tot mijn verbijstering kende hij ze allemaal bij naam, zelfs openingen waarvan ik zelf niet wist hoe ze heten. Niet iedereen zal weten dat de opening 1. d4 e5 het Englund-gambiet heet, maar hij wel, ongelooflijk op die leeftijd! Zijn vader verklaarde desgevraagd dat hij nogal vaak op internet zat

Greco de Calabriër

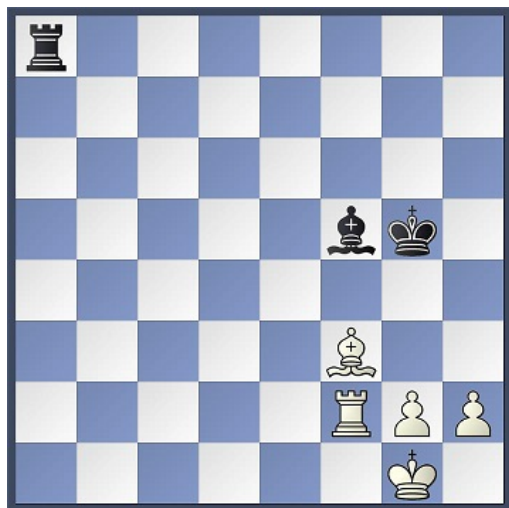
– door Dirk Goes –

Gioacchino Greco (niet te verwarren met de schilder El Greco) werd geboren in 1600 in het Italiaanse Celico. Dit stadje ligt in de landstreek Calabrië, en daaraan dankte Greco zijn bijnaam 'de Calabriër'. Zijn ouders waren waarschijnlijk Griekse emigranten, wat de naam Greco (Italiaans voor 'Griek') zou verklaren. Hij leerde schaken uit de boeken van Ruy Lopez en Salvio. Rond 1618 verhuisde hij naar Rome, waar hij financieel werd geadopteerd door adellijke weldoeners die onder de indruk waren geraakt van zijn spel.

Reeds op 19-jarige leeftijd schreef hij diverse manuscripten, die hij aan zijn weldoeners schonk. Van deze geschriften werd *'Trattato del nobilissimo gioco degli schacchi'* het meest bekend. Hierin behandelde hij onder andere de theorie van de opening 1. e4 e5; 2. Pf3 Pc6; 3. Lc4. Deze opening was al bekend uit de boeken van Damiano en Lucena, die ruwweg een eeuw eerder leefden, maar door Greco's werk kreeg het bekendheid onder zijn huidige naam, het Italiaans. Greco zelf noemde deze opening trouwens 'gioco piano', wat 'rustig spel' betekent. Het is maar wat je rustig noemt De mescherpe variant 1. e4 e5; 2. Pf3 Pc6; 3. Lc4 Lc5; 4. c3 Pf6; 5. d4 exd4; 6. cxd4 Lb4+; 7. Pc3 Pxe4; 8. 0-0 Pxc3 is naar Greco vernoemd.

Greco behandelde ook de opening 1. e4 c5 en noemde het 'gioco siciliano'. Na al die eeuwen kunnen we constateren dat deze naam heeft standgehouden. Tevens experimenteerde hij met de opening 1. e4 e5; 2. Pf3 f5. Letse schakers, met name Karlis Betins, maakten er aan het begin van de 20e eeuw een grondige studie van, en ter ere van hen kreeg de opening tijdens het FIDE-congres van 1937 te Stockholm officieel de naam 'Lets gambiet'.

In zijn publicaties behandelde Greco niet alleen openingen, maar ook eindspelstudies. Zoals deze:

Opgave: zwart aan zet maakt remise, en dat gaat als volgt: **1. Ta1+; 2. Tf1 Txf1+; 3. Kxf1 Lh3!** Na slaan op h3 houdt wit de verkeerde loper over, en na niet slaan op h3 neemt zwart zelf op g2. *Simple chess!*

In 1621 reisde Greco naar Parijs, waar hij aan het hof van Karel IV schaakte en won van onder anderen de markies van St. Sorlin en de hertog van Nemours. Het leverde hem het lieve sommetje van 5.000 kronen op. Sommige bronnen spreken overigens van 5.000 scudi (destijds de munteenheid in Italië en Sicilië) of ook wel 50.000 dukaten. Hoe het ook zij, het was een smak geld, die vandaag de dag zou overeenkomen met 2.000 euro. Op doorreis naar Londen werd Greco echter beroofd en raakte alles kwijt. Eenmaal te Londen aangekomen versloeg hij alles en iedereen, en had hij weer een aardig kapitaal opgebouwd, zo snel kan dat gaan!

In 1624 was Greco weer in Parijs, waar hij zijn manuscripten aanvulde met een aantal winstpartijen. In deze partijen was hij zo attent om nergens de namen van zijn tegenstanders te vermelden. Hij speelde immers uitsluitend tegen de hogere kringen, van wie hij financieel afhankelijk was, en hij wilde niet dat hun namen als verliezers bekend kwamen te staan.

Vanaf 1625 woonde en werkte Greco in Madrid, waar hij schaakte aan het hof van koning Filips IV. In 1629 haalde een Spaanse edelman hem over om samen naar het Caraïbisch gebied te reizen, en die beslissing zou Greco noodlottig worden. Hij werd ziek en stierf omstreeks 1634. Al zijn geld liet hij na aan de jezuïeten.

Roel Boomstra wereldkampioen dammen!

– door Dirk Goes –

De redactie doet felicitaties uitgaan naar dammer Roel Boomstra, die op donderdag 15 december 2016 Jan Groenendijk in een match versloeg en daarmee het wereldkampioenschap voor zich opeiste. Natuurlijk, dammen is en blijft een plat spel, en het is wellicht een tikje ongebruikelijk om in een schaakmedium over dammers te vertellen, maar het zijn wel mededensporters, en in dier voege onze bloedbroeders. *Gens Una Sumus!* Boomstra en Groenendijk maakten enkele malen hun opwachting bij *De wereld draait doorrrrr* en werden in een mum van tijd bekende Nederlanders. Mooi trouwens, een tak van sport waarin twee landgenoten tegen elkaar strijden om de wereldtitel, zover is het schaken nog lang niet. De match Boomstra-Groenendijk zal ongetwijfeld de populariteit van het dammen naar grote hoogten stuwen, het zij onze damvrienden gegund!

Bovenstaande foto toont een moment uit de tiende partij. Jan Groenendijk heeft het opgegeven en overdenkt, met de handen voor de ogen geslagen, zijn zonden, ook voor ons schakers een volstrekt herkenbaar apocalyptisch beeld. Het deed me denken aan wat Donner ooit schreef over de schaker die heeft verloren. Ik citeer:

“De schaker die zijn partij verloren heeft, wie zal hem beschrijven? Ik heb hem gezien, onmachtig zich te bewegen. Het publiek ging reeds heen, de lichten werden gedoofd, en nog zat hij verstard op zijn stoel naar het afgeruimde bord te turen, omdat hij Lg2 had overzien. Een totale verstening, waar de omstanders fluisterend en op hun tenen langsslopen. Ik heb hem gehoord, hoe hij om straf smeekte. Hij had Ph5 vergeten, en in zijn ontzetting over zichzelf riep hij de verbrijzeling over zichzelf af. Onze woorden van troost wierp hij v er van zich, honend, en hij eiste beledigingen en kastijding. Van verre heb ik gestaan en met afgrijzen gadeslagen hem die in orgiastische razernij bezwoer zich het mannelijk lid te zullen uitrusten, omdat hij Df6 had gespeeld in plaats van Db6. Wat heet berouw? Wat wroeging? Dit is de hel der hellen. Gehenna. Het dal van Kai Hinnon” (J.H. Donner, 1971).

De Engelse schaakmeester Francis Joseph Lee (1857-1909) zat op een dag in een schaakcafé, toen een bekende binnenkwam en hem een schaakprobleem liet zien met de woorden: "Los deze drieset van mij eens op en vertel me dan je mening." De bekende werd even later weggeroepen en Lee was alleen met zijn opgave. Hij dacht na, probeerde van alles en nog wat, maar kon de oplossing niet vinden. Omdat het zijn eer als schaakmeester te na was niet een drieset te kunnen oplossen, verdiepte hij zich steeds meer in de toch wel ingewikkelde stelling, en toen hij zo uren en uren had doorgebracht dook de bekende weer op. Die wierp een blik op de stelling en zei toen: "Ach, sorry, op h3 moet nog een toren staan, die ben ik helemaal vergeten".

Vanaf die dag loste Lee geen schaakproblemen meer op.

Zukertorters in Riga en verder

– door Florian Jacobs –

Van 7 tot en met 13 augustus 2017 werd het grootste schaaktoernooi ooit in Letland georganiseerd. Plaats van handeling was de hoofdstad, Riga, in een enorm conferentiecentrum. Ofwel: meer dan 600 schakers uit meer dan 40 landen in een zaal waarbij de RAI verbleekt. Negen ronden in zeven dagen in een speeltempo zonder tijdscontrole. Vier Zukertorters deden mee: Gijs IJzermans, Florian Jacobs, Walt Schagen en Jeroen Schoonackers. Geen van hen was bij de eerste 150 van de startlijst te vinden. Titelhouders alom, talent tot (voormalige) wereldtop. Het zou een zwaar toernooi worden, en dat werd het ook.

De Hollandse kemphanen waren een paar dagen eerder in Riga aangekomen en maakten van die dagen gebruik om wat voor te bereiden en te genieten van de Letse gastvrijheid. Het is goed slenteren door de stad: de Jugendstil-architectuur is niet voor de poes en er was een adembenemende schilderijtentoonstelling in het hartje van de stad. Ook bezochten we de geboortestad van een andere Zukertorter, Laura Ratniece. Sigulda is ongeveer zoals Gerard Reve het paradijs beschreef. Ook werden we daar met een vorstelijk maal ontvangen door de moeder van Laura.

We verschenen dan ook welgemutst op maandagmiddag voor de eerste ronde. Dat goede humeur was nodig ook, want de eerste ronde werden we allemaal vrolijk omhoog ingedeeld. Florian speelde tegen niemand minder dan Alexei Shirov en wist de grote man zelfs een soort van te trucu (Shirov had het dameverlies eerst niet gezien), maar keek vervolgens wel tegen een stelling aan waar de op een-na-beste Let aller tijden niet duidelijk minder stond. Shirov tikte de rommelige stelling vervolgens vrij soepel naar huis, waarbij het des te indrukwekkender was dat hij dit in tijdnood deed. Florian gaf om met een grote glimlach en kletste nog wat na. De rest speelde allemaal tegen minimaal 2390 en ging er keurig af.

Na deze eerste ronde kwamen er grotere kansen op punten. Florian maakte hier volop gebruik van door naar 3 uit 4 te gaan. In ronde 4 mepte hij bijvoorbeeld een IM van het bord. Ook Walt speelde goed en kwam op 1½ uit 4. Gijs haalde twee keer remise binnen en stond op 1 uit 4. Bij Jeroen wilde het niet echt vlotten, hij had nog geen punten weten te behalen.

Tussen de ronden door had Riga genoeg vertier, verstrooiing en cultuur te bieden. Musea bij de vleet, een pittoresk centrum met allerlei aangename barretjes en restaurants, een kroeg die tot de besten van de wereld mag worden gerekend, een machtige rivier die door de stad kolkte, parkjes voor de wandelaar (met een standbeeld van Tal) en een nachtleven om de dag te vergeten.

Schaken deden we ook, en hoe. Na zijn goede start mocht Florian het in ronde 5 opnemen tegen grootmeester Tregubov, die hem een masterclass toreneindspel gaf. Dat zijn de leerzame potjes. Walt wist andermaal een hoger gerate tegenstander op remise te houden, waarbij hij wederom het betere van het spel had. Gijs speelde actief en vastberaden en pakte zijn eerste winst. Deze ronde kan vooral de annalen in omdat die het eerste punt voor Jeroen opleverde. Hij mocht in de opening een kwaliteit in ontvangst nemen, en hoewel de paniek nog grote proporties aannam, kwam de winst nooit in gevaar. Ronde 6 vond op dezelfde dag plaats. Gijs behaalde met solide spel zijn derde halve. Jeroen, Walt en Florian moesten evenwel een nul slikken, Walt zelfs nadat hij eerder een remiseaanbod had afgeslagen. Florian liep in een lijfvariant van zijn tegenstander en verloor in het late ongelijke lopereindspel. Jeroen liet zich verschrikkelijk trucu door een lieve grootmoeder.

De laatste drie ronden vonden plaats in drie dagen. Eerst verscheen Joël de Vries donderdagavond ten tonele. Dat moest worden gevierd, dus op vrijdag waren we niet al te fris. Gijs verloor vooral daarom, Jeroen misschien ook (maar hij liet zich bovenal matzetten met een toren meer), maar Florian en Walt speelden goede partijen die zij beiden in winst omzetten.

De laatste twee ronden hadden voor Walt niet gehoeven: hij had wat genoeg van het schaken. Gijs speelde goed: hij had ronde 8 niet hoeven te verliezen en sloot het toernooi af met een knappe winst waarin hij zijn jonge tegenstander overklaste. Florian verloor eerst weer in het hele late eindspel van een internationaal meester en werd er in de laatste ronde afgegooid door een wonderkindje uit China. Jeroen wist zijn desastreuze toernooi intussen enigszins op te poetsen door twee winsten uit één stuk. Oké, bijna uit één stuk, want in ronde 8 wist een zevenjarige hem nog wel een flinke loer te draaien alvorens Jeroen een paard ving op a1.

In de avond na ronde 9 vond er een blitztoernooi plaats, waaraan wij allen deelnamen. De organisatie van dit toernooi liet wat te wensen over. We begonnen een uur later en speelden ongeveer twee rondes per uur. Duidelijk van slag door de gang van zaken scoorden wij allen niet al te best (Joël werd verslagen door een zevenjarige). Alleen Laura wist potten te breken. De sfeer werd er niet minder om.

Een dag na het toernooi pakten wij onze koffers om met de bus naar Tallinn, de hoofdstad van Estland, af te reizen, een trip van ongeveer vier uur. Tallinn is een mooie kleine stad. Het voelt niet aan als een hoofdstad. Het is een plek waar de mensen de tijd nemen, op straat de Middeleeuwen worden nagespeeld, en waar vrouwen Triin of Maarja heten. Ook is het een plek vol geschiedenis, zoals wij mochten vernemen tijdens een mooie toeristische toer. Deze geschiedenis was zeker niet altijd even fraai, getuige een museum in de voormalige gevangenis van de KGB. Kippenvel in de isolatiecel.

Na drie dagen Tallinn zochten we het water op. Per speedboot deden we Helsinki aan, een Scandinavische hoofdstad pur sang. Water en land wisselen elkaar in hoog tempo af. De mensen zijn allen erg mooi en ogen erg gezond. Misschien hebben sauna's er iets mee van doen. Ongezonde zaken zijn onbetaalbaar. In Helsinki genoten wij van statige straten, het nachtleven, en hebben we de nationale bibliotheek op verschillende manieren leren waarderen.

Tot slot hebben wij alle reisgenoten gevraagd om de reis te beschrijven aan de hand van enkele hashtags. Wie geen zin heeft om het hele verslag te lezen, kan aldus met deze alinea's volstaan.

#kankerboef, #Tf6, #biezpiens, #tinder, #meenje, #kruka, #spekbroodjes, #casino, #givemecoffeeandnoonegetshurt, #heino, #bomba, #reuzenrad, #aivazovsky, #watzegje, #cheesebommburger, #fruitwijn, #loperpaar, #metroseksueel, #jeroendoeensstaptwee, #isdatechtblond, #buffelmozzarella, #latvijaspatas, #aquestionofscruples, #hypersensueel, #vanwieisdieonderbroek, #Da4, #planologist, #ragger, #meanlook, #busdriver, #ojadit, #gaangerrit, #raampjeopen, #onedollar, #prieka, #lupata, #dewiellenvandebus, #strak, #godverrrrrdomme, #lupnu, #lift, #slowfood, #yesmaybe.